

சு

பட்டர் வைபவம்.

*With the
compliments*

——* *The au*

கும்பகோணம்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர்
இயற்றியது.

MAHARAJAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. SATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090. (

சே. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

சேன்னை

கணேச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

பிலவங்களு

[All Rights Reserved.]

ஸ்ரீ
கடவுள்துணை.

முகவுரை. 135

கல்விகேள்விகளிற் சிறந்த கனவான்களே!

நம்மாழ்வார்முதலிய ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த செந்தமிழ்ப்பாமாலைகளாகிய திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் ஆழ்பொருளில் ஈடுபட்டு அரிய பெரிய அப் பொருளை அனைவரும் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து உய்யும்படி பரக்க உபந்யசிப்பதையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவரும், தம் மாணுக்கரான நஞ்சீயரைக்கொண்டு திருவாய் மொழிக்கு ஓர்உரை செய்வித்தவரும், வடமொழிதென் மொழிக்கடல்களை நிலைகண்டு உணர்ந்தவரு மான ஸ்ரீபட்டருடைய வைபவம் எழுதலாயிற்று.

சத்த ஸம்ஸ்கிருத நடையிலும் வடமொழி விரவிய தென்மொழியாகிய மணிப்பிரவாளநடையிலும் தமிழ்நடையிலும் பழமையாகவுள்ள பலநூல்களிலிருந்தும் உரைகளிலிருந்தும் தேடி யெடுத்து விஷயங்களைச் சேர்த்துத் தொகுத்து இங்ஙனம் எளியவசனநடையில் ஒருசிறுநூலாக முதினேனே யன்றி, ஆதாரமின்றிக் கற்பனையாக யாதொன்றையும் எழுதினேனில்லை. “முன்னோர்மொழிபொருளேயன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்”* என்பது இலக்கணமாதலால், ஆங்காங்கு ஆன்றோர் எழுதியுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இந்நூலிற் சிற்சிலவிடத்து எடுத்து ஆளப்பட்டுள்ளன. மற்றும் சில வைணவபரிபாஷைகளும் இன்றியமையாமையால் இந்நூலிற் காணப்படும்.

* நன்னூல் - பொதுப்பாயிரம் - கூ.

‘குற்றமுணர்பவர்’என்னும் பொருள் பட வித்வான்களுக் கு‘தோஷஜ்ஞர்’என்று ஒருபெயர் வடமொழியிலிருப்பதை நோக்குமிடத்து அவர்கள்முன்னிலையில் யாரும் எதனையுஞ் சொல்லத் தரவில்லை யாயினும்,‘பாற்கடலினின்றுதோன்றிய விஷத்தையும்சந்திரனையும்எடுத்துக்கொண்டசிவபெருமான் அவற்றிற் கொடியதான விஷத்தை வெளிப்படுத்தாது தமது கண்டத்திலே அடக்கிவைத்து நல்லதான சந்திரனைத் தலை மேற் கொண்டாற்போல, ஒன்றினிடத்து உள்ள குண தோஷங்களிரண்டையும் உணர்கிற புலவோர் குற்றத்தை வெளியிடாது நெஞ்சகத்தேநிறுத்திக் குணத்தைச் சிரமேற் கொண்டு கொண்டாடுவர்’ என முன்னோர் சொல்லியிருத்த லாலும்,‘பாலைப்பார்த்தோ? பாணையப்பார்த்தோ?’ என்று வழங்குகிற பழமொழிப்படி என்சொற்குற்றங்காரணமாக இகழ்ந்திடாது விஷயகௌரவங் காரணமாக அங்கீகரிப்பர் அறிவுடையார் என்னுந் துணிவினாலுமே, இதனை வெளியிடலானேன்.

“நாண்பெரியோமல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும் நமக்கு உரைப்பாருளரென்று நாடுவோமே”* என்ற ஆன்றோரருளிச் செயலைச் சிரமேற்கொண்டுள்ளே னாதலால், உணர்வுடையார் உசிதமாகச்சொல்லுஞ் சீர்திருத்தங்களை நன்றியறிவுடன் எற்றுக்கொள்ளுதற்குச் சித்தனாயிருக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தை அபிமானித்து 1909 - ஆம் வருஷத்து யப் - ஏ பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக நியமித்த கனம் பொருந்திய சென்னை யூரிவர்ஸிடியார்பக்கல் மிக்க நன்றியறிவுள்ளவனாயிருக்கின்றேன்.

தும்பகோணம். } வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியன்.
20 - 12 - 07. }

* தேசிகப்பிரபந்தம் - அம்ருதாஸ்வாதிரீ - நடு.

ஸ்ரீ

பட்டர் வைபவம்.

(முதற்பாகம்.)

“தெண்ணீர் வயற்றொண்டை, நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து”*என்று ஓளவையார் கொண்டாடிக்கூறியபடி நீர்வள நிலவளச்சிறப்போடு அறிவொழுக்கங்களினு லான்றவர்பலர்க்குப் பிறப்பிடமும் உறைவிடமு மாகுஞ் சிறப்பையுமுடைய தான தொண்டைநாட்டிலே இராஜதானியாயும் “காசிமுதலாகிய நன்னகரியெல்லாங் கார்மேனியருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா”† என்னும்படி முதத்திரும்நகரமேழனுள் முக்கியமானதாயுஞ் சிறக்கின்ற காஞ்சீபுரத்திற்கு அருகிலே மேற்றிசையிலுள்ள கூரமென்னும் அக்கிரகாரத்தில் அந்தணவருணத்திலே ஆழ்வானென்ற திருநாமமுடையராஜ ஒரு பெரியவர் இருந்தார்.

இக்கூரத்தாழ்வான், ராமாநுஜாசார்யரென்றும் உடையவரென்றும் எம்பெருமானாரென்றும் வழங்கப்படுகிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அந்தரங்கசிஷ்யர்களில் முதல்வர்.

‡ பஞ்சகாலமுறைமை தவறாமல் அதுஷ்டித்துவருகிற பாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வான் தமதுஆசார்யரான உடையவரது சமீபத்தில் நிரந்தரவாஸஞ்செய்யக்கருதித்

*“வேழமுடைத்துமலைநாடுமேதக்க, சோழவளநாடுசோறுடைத்துப்—பூழியர்கோன், தென்னாடுமுத்துடைத்துத் தெண்ணீர்வயற்றொண்டை, நன்னாடுசான்றோருடைத்து.”—ஓளவையார்.

† தேசிகப்பிரபந்தம் - அம்ருதாஸ்வாதிநீ - உள.

‡ ஒருதினத்தின் பகற்பொழுதைப் பிராதக்காலம் ஸங்கவகாலம் மத்தியாஹ்நகாலம் அபராஹ்நகாலம் ஸாயங்காலம் என்று ஐந்தாகப்பகுத்து, சூரியோதயம்முதல் அவ்வாறுநாழிகை இவற்றிற்கு

கூரத்திலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளும் பொழுது அதிகவைராக்கியத்தால் தமது சகலசம்பத்துக்களையும் பரித்தியாகஞ் செய்துபோந்தன ராதலால், அதுமுதல் நாள்தோறும் உபாநாநகாலத்திலே ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலதிருமாளிகைகளில் உஞ்சவ்ருத்திசெய்து அதுதொண்டு குடும்பகாரியத்

முறையே உரியன வென வரையறுத்து, அபீகமநம் உபாதாநம் இஜ்யா ஸ்வாந்யாயம் யோகம் என்ற ஐந்துஐக்கங்கங்களையும் முறையே அந்தஐந்துசிறுபொழுதிலும் அநுஷ்டிக்கும்படி பாஞ்சராததிரம் முதலிய ஆகமங்கள் கூறும். இரவில் ஆசரிக்க வேண்டுவதும் யோகாநுஷ்டாநமே. இயற்றின் விவரம் வருமாறு:—முதலாறுநாழிகையாகிய பிராதக்காலத்திலே, ஸ்நாநம் ஸந்த்யாவந்தநம் ஜபம் முதலிய காலேக்கடன்களைச் செய்துமுடித்துத் தாம் ஷிபிகடவுளின் சந்திதிக்குச் சென்று பிரதக்ஷிணநம் ஸ்காரங்களால் எம்பெருமானை உகப்பிக்கவேண்டும்; இது, அபீகமநகாலநியமம். அதற்கு அடுத்த ஸங்கவகாலத்திலே பகவதாராதநத்தகரு வேண்டிய சுதததீர்த்தம் சந்தநம் புஷ்பம் தூபஜீபதிரவியங்கள் முதலியவற்றையும், திருமஞ்சனததுக்குவேண்டிய பால் தயிர் நெய் தேன் முதலியவற்றையும், எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்வித்தற்கு வேண்டிய அரிசி பருப்பு கறியமுது சர்க்கரை நெய் தயிர் பழம் முதலிய போஜநோபகரணங்களையும் சம்பாதித்தத் தொகுத்தச் சித்தஞ்செய்யவேண்டும்; இது, உபாதாநகால நியமம் மூன்றாவதான மத்தியான்னகாலத்திலே, மாத்தியான்னிகல்நாநமும் மாத்தியான்னிகச்சடங்குஞ்செய்து விதிமுறைவழுவாது பகவானுக்குத் திருவாராதநம்பண்ணிப் பக்குவமான உணவுகளை அமுதுசெய்வித்து அங்ஙனம் ரிவேதித்த உணவுகளை விருத்தினரோடும் பந்து மித்திரர்களோடும் புசிக்கவேண்டும்; இது, இஜ்யாகால நியமம். அதற்கு அடுத்ததான அபரான்னகாலத்திலே, வீடுபேற்றுக்கு உரிய வேசவேதாங்கங்களையும் இதிகாச புராணங்களையும் மற்றும் உரிய நூல்களையும் கற்றலும் கற்பித்தலும் வேண்டும்; இது, ஸ்வாந்யாயகால நியமம். ஈற்றதான ஸாயங்காலத்திலே, மாலேக்கடனாகிய ஸந்த்யாவந்தநத்தைச் செய்யத் தொடங்கிச் சூரியாஸ்தமநமான பின்பு ஜபத்தைப் பூர்த்திசெய்து இராததிரி போஜநாநந்தரம் ஏகாந்தமாக இருந்து ஐம்பொறிகளையடக்கிப் பிராணயாமஞ்செய்து மனத்தைப் பரமாதமாவின் டத்தேவயப்படுத்திப் பகவத்தியானத்தோடு படுத்து உறங்கவேண்டும்; இது, யோககாலநியமம். இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கும் பாகவதர், 'பஞ்சகால பராயணர்' எனப்படுவர்.

தை நடத்திவரலாயினர்; ஒவ்வொருநாளும் கிடைக்கிற போஜ
நோபகரண பதார்த்தத்தில் மறுநாளாகக்கொண்டு சிறிதும்
மிச்சப்படுத்தி வைத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படி அன்றன்
றைக்கு ஜீவநஞ்செய்துவருகையில், ஒருநாள் விடாப்பெரு
மழைபொழிந்ததனால், வெளியேபோய் உபாதானஞ் செய்து
வரக்கூடாமற் போயிற்று. அதனால், அவர், அன்றைக்கு
வெறுந்தீர்த்தமாத்திரத்தை உட்கொண்டு,

“கண்ணாநான் முகனைப்படைத்தானே
காரணாகரியாயடியேன்நான்
உண்ணாநான்பசியாவதொன்றில்லை
ஒவாதேநமோநாரணுவென்று
எண்ணாநாளும் இருக்கெச்சச்சாம
வேதநாண்மலர்கொண்டுனபாதம்
நண்ணாநாளவைத்துறுமாகில்
அன்றெனக்கவைபட்டினிநாளே”*

என்றபடி பட்டினிபாராட்டாமல், “உண்ணுஞ்சோறுபருகு
நீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங், கண்ணெனம்பெருமான்”†
என்றவாறு திருவாய்மொழி யநுசந்தாநமே தாரகமாகக்
கொண்டு வேறு உணவின்றியே இருந்திட்டனர். அன்றை
யிராத்திரி திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே பெரியபெருமாள்
அமுதுசெய்கிறபோது உண்டான திருச்சின்னவொலியைக்
கேட்டவளவில், ஆழ்வானுடைய தேவியாரான ஆண்டாள்
பெருமானைக்குறித்து ‘உம்முடைய அடியவர் பட்டினியிரு
க்க, நீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீரோ?’ என்று
நினைத்தவளவிலே, முற்றுமுணர்ந்த முழுமுதற்கடவுளாய்

* பெரியாழ்வார்திருமொழி - சக - ஆம் திருப்பதிகம் - சு.

† திருவாய்மொழி - ௫௭ - ஆம் திருப்பதிகம் - க.

எங்குமுன் னுகிற ரங்கநாதன் அந்த ஆண்டாள்நினைப்பைத் திருவுள்ளம்பற்றி, உடனே தேவஸ்தாநகாரியநிர்வாஹகரான உத்தமநம்பிக்கு அர்ச்சகமுகமாகக் கட்டளையிட்டு, அப்பொழுது தாம் அமுதுசெய்த அக்காரவடிசிலே அவரைக்கொண்டு குடை கொடி சாமரம் முதலிய வரிசைகளோடும் நாநாவித வாத்தியமுழக்கத்தோடும் ஆழ்வான் திருமானிகைக்கு அனுப்பியருள, ஆழ்வா னும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதுஎன்?' என்று திகைத்து எதிர்கொள்ள, உத்தமநம்பியும் 'நம்பெருமாள் தேவரீர்க்கு அக்காரவடிசில் அனுப்பியருளினர்: அங்கீகரிக்க வேணும்' என்று சொல்லிப் பெருமானுடைய நியமநத்தைத் தெரிவித்தனர். ஆழ்வான் 'மகாப்பிரஸாதம்' என்று அதில் தமக்கும் தமது பத்தினிக்குமாக இரண்டு திரளாகவே யெடுத்துக்கொண்டு உத்தமநம்பியை அனுப்பிவிட்டு 'பெருமாள் இப்பொழுது இப்படி அடிசில் அனுப்பியருளியது என்னோ?' என்று சிந்தித்து, ஆண்டாளே நோக்கி 'நீ ஏதேனும் நினைத்த துண்டோ?' என்று வினாவு, அந்தப் பதிவிரதாசிரோமணி "அடியேன் வேறொன்றும் நினைக்கவில்லை: பெருமாள் இராத் திரி அமுதுசெய்தருளியபோது திருச்சின்னம் பணிமாரிய வளவிலே, 'உமது அடியவர் இப்படி பட்டினியாயிருக்க, நீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீரோ!' என்று நினைத்தேன்: இவ்வளவே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அது கேட்ட வுடன் ஆழ்வான் 'நீ இப்படி பெருமானைக்குறித்து நிட்டுர மாக நினைக்கலாமோ?' என்று அவளுக்கு நல்லறிவு கூறி, பக்த வத்ஸலனை பகவானுடைய வரம்புகடந்த கருணைத்திறத் தை வியந்து, அந்த அடிசிலில் ஒருபகுதியைத் தாம் உட் கொண்டு மற்றதை மனைவிக்குக் கொடுத்தருளினர். முன்பு தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரகாமேஷ்டியிற் கிடைத்த பாபசத்தின் கூறுகளே ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்நர்க

ளின் திருவவதாரத்துக்குக் காரணமானதுபோல, இப்பொழுது ஆழ்வானுக்கு இரண்டுகுமாரர்கள் அவதரிப்பதற்கு¹ ஏது இத்திரளைகளிரண்டுமே.

அதுவேவியாஜமாக ஆண்டாள் கர்ப்பவதியாகிப் பத்து மாசங்கழிந்தவாறே பராசராம்சமும் வியாஸாம்சமுமான¹ இரண்டுகுமாரரை யீன்றாள். இப்படி ஆழ்வானுக்கு இரட்டைப்பிள்ளைகள் திருவவதரித்த தினம்—க லி வ ரு ஷ ம் சஉஉச-ஆவதும், சாலிசகம் ௧0௪௫ - ஆவதுமான சுபகிருத்¹ வருஷத்து வைகாசிமாதத்திற் பெளர்ணமிததியும் அநுஷ நக்ஷத்ரமுங் கூடிய புதன்கிழமையாகும். நம்மாழ்வாரால் வெளியிடப்பட்ட திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்பிர பந்தங்களின் விசேஷார்த்தங்களை உள்ளபடி யுணர்ந்து வெளியிட வல்லராகுபவரிவ ரென்பதற்கு அறிகுறியாக,இவ ரது திருவவதாரதினம் அந்த ஆழ்வாருடைய திருவவதார தினமாகிய வைகாசிவிசாகத்துக்கு அடுத்ததாக அமைந்த தென்னலாம்.

ஆசாரிய பரதந்திரரான ஆழ்வான் அக்குழந்தைகட்கு நாமகரணம் முதலியன செய்விப்பதற்கு உடையவர் கடவ ரென்று எண்ணித் தாம் ஒன்றுஞ் செய்யாதிருக்க, நம்பெரு மாள் திருவருளால் ஆழ்வானுக்கு உபயகுமாரர்கள் உதித்த தற்காகப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அக் குழந்தைகள் பிறந்த பதினேராநாளிலே சிஷ்யவர்க்கத்துடன் ஆழ்வான் திருமானிகைக்கு எழுந்தருளித் தமது பிரதான சிஷ்யர்களில் ஒருவரான எம்பாரை நோக்கி ‘குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்’ என்ன, அவர் அங்ஙனமே பிரபுந்ந குலக்கொழுந்தான அக்குழந்தைகளை யெடுத்துவரும்போது திருஷ்டிதோஷாதிகள் தாங்காதபடி ரகைஷயாக த்வய மென்னும் மந்திரரத்தினத்தை அநுசந்தித்து வாழ்த்திக்

கொண்டேவந்து குழந்தைகளை எம்பெருமானார்க்குக் காட்டினர். அவர் மிக்ககளிப்புடனே ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்கத்தம் திருக்கண்களாற் குளிரக்கடாக்ஷிக்கும்போது அத்தெய்விக சிசுக்களின் தேஜோவிசேஷத்தைக் கண்டு வியப்புக்கொண்டு 'எம்பாரே! இக்குழந்தைகளிடம் த்வயம் பரிமளிக்கின்றதே! இங்ஙனம் ஆகுமாறு என்செய்தீர்?' என்று வினாவ, எம்பார் 'குழந்தைக்குக்காப்பாக த்வயாதுசந்தாநஞ்செய்துகொண்டுவந்தேன்' என்றுசொல்ல, உடையவர் அப்படி எம்பார்காப்பிட்டதற்கு உகந்து அவரைப்பார்த்து 'இக்குழந்தைகள் உய்யும்வகையை நாடிச்செய்தற்கு முற்பட்ட ராதலால், இவர்கட்கு நீரே ஆசார்யராகக்கடவீர்' என்று நியமித்து, குழந்தைகளுக்குத் தம்திருக்கையாற் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணம்சாத்தி, நாமகரணசமயத்திலே, பராசரபகவானதுதிருவவதாரமானமூத்தகுழந்தைக்கு'பராசரபட்டர்' என்றும், வேதவியாசரது திருவவதாரமான இளையகுழந்தைக்கு 'வேதவியாசபட்டர்' என்றும் திருநாமஞ் சாற்றியருளினர். வியாசபராசரர்கள் பக்கல்நன்றியறிவுகாட்டவேண்டுமென்று ஆளவந்தார்க்கு இருந்ததொரு நினைவு இதனாற் பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.

இக்கூரத்தாழ்வான்குமார்களிற் பராசரபட்டர், பேரிய பட்டரேன்றும், பட்டரேன்றும் வழங்கப்படுவர். பாட்டனார்பெயரைப் பேரனுக்கு இட்டுவழங்கும் முறைப்படி பிதாமகரான ஸ்ரீராமஸோமயாஜியாரின திருநாமத்தைத் தழுவி ஸ்ரீராமப்பிள்ளையென்று ஒரு திருநாமம் வேதவியாசபட்டர்க்கு வழங்கும்.

பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதன் இளங்குழந்தைப்பருவத்திலேயே பட்டரைத் தமதுபுத்திரனாக அங்கீகரித்துத் தம்முடைய சந்நிதியிலே திருமணத்தூணிணருகே தொட்டிலிடுவித்து

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் தாமுமாகச் சீராட்டி வளர்க்க, அங்
 னனம்வளர்கிற அக்குழந்தை தவழ்ந்துசென்று, பெருமாள்
 அமுதுசெய்வதற்குத் திருமுன்பே கொணர்ந்து சமர்ப்பிக்
 கப்படுகிற அடிசிலைக் கைகளால் அள்ளி யனைந்து துழாவ,
 பெருமாள் அதுகண்டு உகந்தருளி “அமிழ்தினு மாற்றவினி
 தே தம்மக்கள், சிறுகை யளாவிய கூழ்” * என்றபடி அந்த
 இன்னடிசிலை மிகவும் பிரியமாக அங்கேகரித்தருள்வராம். இப்
 படி ரங்கநாதன் தம்மை அபிமானித்துப் புத்திரஸ்வீகாரஞ்
 செய்தருள்பெற்ற பாக்கிய முடைமையால், பட்டர், ‘ரங்க
 நாதுபுத்ரர்’ எனப்படுவார்; “வாணிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தாழ்
 வான்மகிழ்வந்த, தேனிட்டதார்நம்பெருமாளுகமாறர்.....பட்
 டர்” † என்று இவர்கிஷ்யரான பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்
 கூறியிருத்தலுங் காண்க.

இவ்வாறு பட்டர் கருவிலேதொடங்கி எம்பெருமானு
 டைய திருவருளுக்குப் பாத்திரமானதனால், திருத்துழாய்
 அங்குரிக்கும்போதுதொடங்கியே பரிமளத்தோடு கூடியிரு
 த்தல்போலப் பிறந்ததுமுதலாகவே அனைவருங் கண்டு அதி
 சயிக்கத்தக்க லோகாதீதமான அற்புதஞானத்தோடு கூடி
 யிருந்தனர்.

மிக்க சிறுபிராயத்திலே ஒருநாள் ஆழ்வான் திருவாய்
 மொழி யநுசந்திக்கும்போது

“உறுமோபாவியேனுக்கிவவுலகமுன்றுமுடனிறையச் [ன்
 சிறுமாமேனிரிமிர்த்தவென்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறள்
 நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றியவனடியார்
 சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கேதிரியவே” ‡

* திருக்குறள் - புதல்வரைப்பெறுதல் - ச.

† திருவாங்கக்கலம்பகம் - காப்பு - ச.

‡ திருவாய்மொழி - ௮௦ - ஆம் திருப்பதிகம் - ஈ.

என்ற பாசுரத்தைக் கேட்டுப் பட்டர் அதில் 'சிறுமாமனிசர்' என்றதைக்குறித்து ஆசேஷப்பங்கொண்டு தந்தையாரைநோக்கி 'ஒன்றுக்குஒன்று எதிரான சிறுமை பெருமை பென்கிற குணங்க ளிரண்டும் ஒருபொருளினிடத்து ஒருங்கே இருக்குமோ? ஆழ்வார் 'சிறு மா மனிசர்' என்று இரண்டையும் ஒருவரிடத்தே சேர அருளிச்செய்தது பொருந்துவது எங்ஙனே?' என்று வினாவினர். அதற்கு ஆழ்வான் ஆலோசித்து "பிள்ளாய்! நன்கு வினாவினாய்: உனக்கு உபநயநமாகாமையால், இப்பொழுது வேதசாஸ்திரங்களைக்கொண்டு விடை சொல்ல லாகாது; ஆயினும், பிரதியக்ஷத்திற் காட்டுகிறோம்; காண்' என்று சொல்லிச் சிலபெரியோர்களைக் காட்டி. 'திருமேனிசிறுத்து ஞானம்பெருத்திருக்கின்ற சிறியாச்சானும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் போல்வாரை 'சிறுமாமனிசர்' என்னத் தட்டில்லையே : முதலியாண்டான் எம்பார் முதலிய பெரியோர்கள் உலகத்தாரோடொக்க அந்நபாநாதிகள் கொள்வதோடு, எம்பெருமான்பக்கல் ஈடுபடுவதிற் பரமபதத்துநித்யசூரிகளைப் போலுதலால், இப்படிப் பட்டவர்கள் 'சிறுமாமனிசர்' என்னத் தக்கவரன்றோ? இங்ஙனமே வடிவுசிறுத்து மகிமைபெருத்தவர்களும், மனிதரென்றுபார்க்குமிடத்துச்சிறுமைதோன்றினும் பகவத்பக்தியைநோக்குமிடத்து நித்யமுக்தர்களினும் மேன்மைபெறுகின்றவர்களுமான மகாபுருஷர்களையே ஆழ்வார் 'சிறுமாமனிசர்' என்று குறித்தருளினர்" என அருளிச்செய்ய, அது கேட்டுப் பட்டர் 'தகும் தகும்!' என்று இசைவுகொண்டனர்.

பட்டர் ஐந்தாவதுபிராயத்தில் ஒருநாள் திருவரங்கம் பெரியகோயில்திருவிதியிலே புழுதி யனைந்து விளையாடுகிற போது, அநேகசாஸ்திரங்களில் வல்லவனான ஒருவித்வான் ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று பட்டப்பெயர் வைத்துக்கொண்டு

அங்ஙனமே தன்பெயரைக்குறிப்பிட்டு 'ஸர்வஜ்ஞபட்டர் வந்தார்' என்பது முதலாகத் தன்பரிஜநங்களைக்கொண்டு விருதுசொல்லிக் காளமுதுவித்துக்கொண்டு அதிகஆடம்பரத்துடனே சிவிகைமீது வர, அதுகண்ட பட்டர் 'உடையவர், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார் முதலான பலபெரியோர்க ளிருக்கிற இவ்விடத்திலே ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று பெரும்பெயர்சொல்லி விருதுதிப் பல்லக்கேறிவருகிறான்! இவன் ஆரடா!!' என்றுஎண்ணித் தாம் அவனெதிரிற்சென்று கையிற் புழுதியை அள்ளியெடுத்து அவனைநோக்கி 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எவ்வளவு? சொல், பாரப்போம்' என்று வினாவினார். அவன் அதனைக்குறித்து அதிதீர்க்காடீலாசனை செய்தும் அது இத்தனை பென்று தெரியாமையால், ஒன்றும்விடைசொல்லமாட்டா'தே தியங்கு வெட்கத்தால் தலை கவிழ்ந்து மௌனத்தோடு நின்றிட்டான். பட்டர் அவனைப் பார்த்து "இது ஒரு கைப்பிடிமண்" என்றுசொல்லி நீ கொண்ட பெயரைப் பொருளுள்ளதாக நிலைநிறுத்தி 'ஸர்வஜ்ஞன்' என்ற விருதை மெய்ப்பித்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே அஜ்ஞனுய்விட்டாயே! இனி உன்னுடைய விருதும் மற்றைச்சம்பிரமங்களும் எதற்காக?" என்றுசொல்லி ஏசி, 'காளம் முதலியவற்றைப் பறியுங்கள்' என்று தம்முடன் விளையாடுஞ்சிறுவர்களுக்குக் கூறினார். அந்த மழலைச்சொல்லை அப்பண்டிதன் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரரோ?' என்று அங்குள்ளாரை வினாவி 'கூரத்தாழ்வான்குமாரர்' என்று அவர்கள்சொல்ல உணர்ந்து, 'பறப்பதன் குட்டி தவழுமோ?' என்றும், 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியு மன்றோ?' என்றும் நினைத்துப் பட்டரைத் தன்தண்டி கையி லேற்றிவைத்துக்கொண்டு கூரத்தாழ்

வானுடைய திருமாளிகையின் வாயிலிற் சென்றவனவிலே, பின்னையுறங்காவில்லிதாசருடைய பாரியையா ன பொன் னாச்சியார் கண்டு பட்டர்செய்த சிறுச்சேவகத்தைக் கேட்டு அவரைச் சிவிகையினின்று எடுத்துக்கொண்டு திருஷ்டி தோஷபரிகாரத்தின்பொருட்டு மந்திரரத்தினததால் ரகசியிட்டு ஆழ்வான்திருமாளிகையினுள்ளே கொண்டு புக்கு 'கண்ணெச்சில் தாங்கும்படி இவரைத் திருவிதியிலேபோக விடலாமோ?' என்று அன்போடுசொல்லி அக்குமாரரைத் திருத்தாயாரான ஆண்டாளுடைய கையிலே கொடுத்து 'இவர் இவ்வுலகத்தில் நெடுநாள் தங்குமவரல்லர் போலும்!' என்று எண்ணி இரங்கினான் "பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழுவேண்டா, அலர்கதிர ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்கும், சிலகற்றாகண்ணு முளையும் பலகற்றூர்க்கு, அச்சாணி யன்னதோர் சொல்" * என்னும் நீதிக்கு இவ்வரலாறு தக்கதொரு திருஷ்டாந்தமாம்.

மற்றொருசமயத்திலே, பாஷ்பகாரா, பாலப்பிராயதத ராயிருக்கிறபட்டருடைய கையிலே ஆளவந்தார்ஸ்தோத்தரத தைக் கொடுத்து ஒருசலோகத்தை பெடுத்தது வாசிக்கச் சொல்ல, அவ்வாறே பட்டர் ஒருசலோகத்தை அழகிதாக வாசித்தது அதன்பொருளையும் விவரித்துச்சொல்ல, அநத அர்த்தவிசேஷங்களைக் கேட்ட உடையவர் மிகவும்உகந்து அடியவரனைவரையும்நோக்கி 'நீங்கனெல்லாரும் நமமிடத்தி லிருப்பதுபோலவே இவரிடத்திலும் இருக்கக்கடவீர்கள்' என்று நியமித்தருளினார்.

அன்றியும், இளரைதொடங்கி இளையாழ்வாருடனே இருந்து சகலகலையையும் கற்றுத் தோந்து பின்பு அவரிட த்தில் அநேகவிசேஷார்த்தங்களை உபதேசம்பெற்று உணர்

ந்து நெடுநாள் அவருடன்பழகித் தேர்ச்சியுற்ற எம்பார்,பட்டர் ஸ்தோத்திரபாடம் வாசிக்குறிவிதத்தைக் கேட்டு அதிசயித்து 'இக்குழந்தை நம்தரிசனத்திற்குக் கீர்த்திகொண்டுவரும்' என்று அருளிச்செய்தார்

பிறகு ஆழ்வான் குமாரர்களுக்குச் சாஸ்திரோக்தமாக ஏழாவதுபிராயத்திலே உபநயநஞ்செய்வித்து வேதமோது வித்தற்பொருட்டு அத்தியயனஞ்சொல்லுமிடத்திற்கு இவர்களைக் கொண்டுபோய்விட, அங்கு உபாத்தியாயர் கிரமப்படி ஒதுவிக்கலானார். அவ்வாசிரியர் அற்றைநாள் சந்தை சொல்ல, பட்டர் ஒதிவந்து, மறுநாள் ஒதுகைக்குச் சென்ற போது, ஆசிரியர் முந்தினநாளிற் சொன்னதையே சந்தையிடப்படுக்கவளவிலே, பட்டர் அவ்விடத்தினின்று எழுந்து போந்து வெளியே விளையாடிக்கொண்டிருக்கலானார். எல்லாரும் ஒதாநிற்க இவர்மாத் திரம் புறப்பட்டுவந்திட்டதையுணர்ந்த தந்தைதாயரான ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் அருகில்வந்து 'பின்னாய்! எல்லாரும் ஒதாநிற்க, நீமாத் திரம் ஏன் ஒதுவதைவிட்டு விளையாடுகின்றாய்?' என்ன, அதற்குப் பட்டர் 'அவர்கள் நேற்றுஒதினதையே இன்றைக்கும் ஒதுகிறார்கள்: ஆகையால், விட்டுவந்தேன்' என்று மறுமொழிகூறியவளவிலே, ஆழ்வான் 'ஆகில் நேற்றுச்சந்தையிட்ட பாகத்தைச் சொல்லு, பார்ப்போம்' என்ன, பட்டரும் முந்தினநாளிற் சந்தை சொன்னபடியே வர்ண ஸ்வர உச்சாரண முறைமை அணுவளவுந்தவறமற் சொல்லிக்காட்ட, இருமுதுகுரவரும் அதுகேட்டு அதிசயமும் அச்சமுங் கொண்டு 'இனி இவரை வெளியேஒதுவிடவொண்ணாது' என்று எண்ணினார்கள். இங்ஙனம் பட்டர் ஏகசந்தைக்கரஹியாவார். !

பிறகு ஆழ்வான் தாமே பட்டர்க்கு வேதசாஸ்திரங்களைக்கற்பிக்க,எம்பார் பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகமாக மந்திரங்

களையும் அவற்றின் அர்த்தங்களையும் உபதேசிக்க, இவ்விருவரும் திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களையும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களையும் சொல்லியருள, * பின்பு பட்டர் ஆழ்வானிடமிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபதேசக்கிரமமாகப்பெற்று உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகராய் விளங்கினார்.

ஒருநாள் பட்டர் நம்பெருமானைச் சேவிக்கச் சென்றபோது, பெருமாள் வளையவிட்டதிருத்திரையின்கத்தே பிராட்டியும் தாமுமாய் ஏகாந்தமாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் உரிமைபாராட்டித் திரையினுள்ளே நுழைந்து திருவடி தொழ்புக்கவளவிலே, பெருமாள் முனிந்து இவர் வெளியே போய்விடும்படி திருவுள்ளமாக, அக்குறிப்பை நோக்கியவுடன் இவர் புறப்பட்டுவிட்டார். உடனே பெருமாள் இரங்கி அர்ச்சகரீது ஆவேசித்து 'நம் பட்டர்க்கு அருள்பாடு' என்று சொல்லி அவரை அழைக்க, அது கேட்டலும் அச்செல்வக்குமாரர் உள்ளேபுக்குத் தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாள் அவரைநோக்கி 'நாம்

*பட்டர், ஸ்ரீராமப்பிள்ளை என்ற குமாரரிருவர்க்கும் கூடத்தாழ்வான் திருவாய்மொழிக்குப் பொருள்சொல்லிவரும்போது "என் பெருக்கநலத், தொண்பொருளீறில, வண்புகழ்நாரணன், திண்கழல்சேரே" என்ற பாசரம் உந்தவளவிலே, அது திருமந்தார்த்தத்தை விவரிக்கிறதாதலாலும், மந்தார்த்தம் ஆசார்யரிடத்திலேயே கேட்டறியவேண்டியதாதலாலும், அதனை அவர்கட்குச்சொல்லாது ரிறுத்தி, 'இதனை உங்கள் ஆசார்யர்பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்' என்றசொல்ல, அதனை விரைவில் அறிந்துகொள்ளவேணுமென்னும் அவாவினால் உடனே அவர்கள் எழுந்து தங்கள் ஆசார்யரான எம்பார் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தைக்குறித்துப் போகபுக்கவளவில், ஆழ்வான், யாக்கைநிலையாமையைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு அவர்களையழைத்து 'இன்னபோது இன்னாரிடுப்பர் இன்னார்போவ ரென்று தெரியாது; ஆதலால், இருந்தகேளுங்கள்' என்று திருமந்தரத்தைச்சொல்லி, இப்பாட்டின்பொருளையும் விவரித்து, 'இப்பாசரத்தைத் திருமந்தரத்தின் அர்த்தமாக நினைத்திருங்கள்' என்று பணித்தருளினர்.

புறப்படவிட்டபோது என்ன நினைத்திருந்தாய்?" என்ன, பட்டர் 'பெருமானும் நாச்சியாருமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'முன்பு நம்மை நினைத்திருந்த படி எங்ஙனே?' என்று பெருமாள் கேட்டருள, பட்டர் 'ஆழ்வானும் ஆண்டாருமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, பெருமாள் 'நம்ஆணை: நம்மை முன்போலவே நினைத்திரு' என்று திருவுள்ளமாயருளினார். பட்டர் அவ்வாறே பெருமானையும் பிராட்டியையும் தந்தைதாயராகவே எப்பொழுதும் எண்ணியிருந்தனர்.

பட்டரும்ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் ஸாங்கோபாங்கமாக வேத வேதாங்கங்கனையெல்லாம் அப்யாயசித்துச் சகலவித்தியாபாரங்கதர்களாய் விவாகத்திற்குரிய பருவத்தை யடைந்தவள விலே, ஆண்டாள் ஆழ்வாளைப்பார்த்து 'இவர்கட்குக் கல்யாணஞ்செய்விக்க வேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அதுகேட்ட ஆழ்வான், யான்எனதுஎன்னுஞ்செருக்குச் சிறிதுமின்றி ஆசாரியபரதந்திர ராதலால், உடையவர் திருமுன்பேசென்று 'இவர்கட்கு மணஞ்செய்விக்கவேண்டுமே' என்று விஜ்ஞாபிக்க, உடையவரும் தமது ஆசாரியராகிய பெரியநம்பியின் உறவினர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்க ளிடத்து இவர்கட்குப் பெண்கொண்டால் உசிதமாயிருக்குமென்று தெரிவிக்க, அக்கருத்தை மேற்கொண்டு ஆழ்வான் அவர்களிடத்திலேசென்று பெண்கேட்க, அவர்கள் கொடுப்பதாக முதலிற்சொல்லிப் பின்பு நூதனசம்பந்தமென்று இசையாதிருந்தார்கள். இப்படி சிலநாள் கழிந்தவளவிலே, பிள்ளைகள்விவாகத்தைக்குறித்து ஆண்டாள் ஆழ்வாளை மீண்டுந் தூண்ட, அவர் 'ஈச்வரகுடும்பத்துக்கு' என்னை இருந்து கரையச் சொல்லுகிறாயோ?' என்று சொல்லி, அற்றைநாள் பெரியபெருமானைத் திருவடிதொழுது

மீள்கிறபொழுது 'இப்புதல்வர்க்கு மணம்புரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே!' என்று பகவதஸ்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு 'அதற்கு நீரோ கடவீர்? நாமே தகுதியாகச் செய்விகின்றோம்' என்று திருவுள்ளமாய், பெண்கொடுக்கும்படி பெரியநம்பிசம்பந்திகளுக்குச் சொப்பனங்காட்டியருளினர். அங்ஙனம் பெருமாள் தாமே கனவில்எழுந்தருளி ஆழ்வான் குமாரர்களுக்குக் கன்னிகைகளைக் கொடுக்கும்படி கட்டளை யிட்டதைக்குறித்து அவர்கள் மிகவியந்து அதற்குச் சம்மதித்து மற்றைநாள் தாங்களாகவே ஆழ்வான்பக்கல் வலியவந்து பெண்கொடுக்கிறோமென்று சொல்லித் தங்கள் குடாரிகளைப் பட்டர்க்கும் ஸ்ரீராமபிள்ளைக்கும் உதகதாராபூர்வமாகக் கன்னிகாதானஞ்செய்து வெகுசிறப்பாக விவாகம் நடத்தினார்கள்.

இங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பட்டருடைய வேதாந்தோபந்யாஸவைபவத்தைக் கேட்டு உகந்து அவர்க்கு 'வேதாந்தாசார்யர்' என்ற சிறப்புப்பெயரைக் கொடுத்தருளினர். அன்றுமுதல் பட்டர்க்கு வேதாந்தாசாரியரென்று ஒருதிருநாம மாயிற்று.

இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் பட்டரும் உலகமுழுதும் உய்யும்படி வடமொழிதென்மொழி மறைமுடிவுகளை வியாக்கியானித்துக்கொண்டு உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தனஞ் செய்கிற திறத்தைக்குறித்து நம்பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளமுவந்து 'ஆசார்யாதிபத்யத்தில் உடையவர்க்குப் பட்டாபிஷேகமும் பட்டர்க்கு யுவராஜபட்டாபிஷேகமுஞ் செய்யுங்கள்' என்று அடியார்கட்கெல்லாம் அர்ச்சகமுகமாக ஆஜ்ஞாபித்துத் திருப்பரியட்டம் திருமாலை முதலிய வரிசைகளை அனுப்பியருள, அந்தப்பெருமாள்நியமந்தின்படி தொண்

4478

(5283)

பட்டர் வைபவம்.

கரு

டாகனனைவரும் கூடிப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரையும் பட்டரையும் பரஹ்மரத்ததி லேற்றித் திருவரங்க நகாவலம்வந்து திவ்விப சிங்காதனங்களில் எழுந்தருளப் பண்ணி, பலஇடங்களிலிருந்து வருவித்த புணயதீர்த்தங்களைக்கொண்டு மந்திரபூவமாச அபிஷேகஞ்செய்து, முன்பு திருவையோத்தியிலுள்ளார ஸ்ரீராமபிரானுகுர பரகாரவானுகும பட்டாபிஷேகஞ் செய்கதுபோல வெகுசமீரமமாச எம்பெருமானாசகு ஆசாரபாதிபதயபட்டமும், பட்டாககு இளவரசுபட்டமும் கட்டிக் களிகூரநதாகா

இத்தன்மைகதான மகாவிபரத்தாடன் எம்பெருமானும் பட்டரும் வாழ்ந்தருளங்காலத்திலே ஆழவான திருநாடிகு எழுந்தருளினா

ஸ்ரீரங்ககது நிகழ்ச்சி இங்ஙனமாக மேலொட்டிலே திருநாராயணபுரத்திலே சலிவருஷப சஉகரு ஆவதும், சாலிசகம கருங்கு ஆவதுமான விஜயவருஷத்திரபங்குனிமாதத்து உத்தரநக்ஷத்திரத்திலே அந்தணவருணத்தில் அவதாரித்த மாதவசூரியென்பவா, இங்ஙமைதொடங்கிப் பலஆசாரியர்களை யடுத்த அநேகசாஸ்திரங்களிற் பயின்று தோந்து, பற்பல ராஜசபைசுற்றி சென்று சமயவாதஞ் செய்து தம்கலவித்திறத்தைக் காட்டி, அதுபற்றி வியந்து அவரவா அளித்த விசேஷ வெகுமானங்களைப் பெற்றுப் பெருஞ்செல்வமுடையராய், வேதாந்தபாண்டித்தியத்தால வேதாந்தியென்று பெயர்படைத்து, கங்கோரையென்கிற ஊரைத் தாம வாழ்மிடமாகக் கொண்டு, ஆறுசாஸ்திரங்களையும் தாமகரைகண்டமைக்கு அறிகுறியாக அந்தந்தசாஸ்திரங்களின் பெயரால் ஆறுஆசனங்களை ஒன்றன்மேலொன்றாக இடுவித்து அந்த அடுகுபுரீடத்தினமீது பெருமிதந் தோன்ற வீற்றிருந்து, அநேகசிஷ்யவாங்கங்களா புடைசூழ், தமமிடம் வரு

கிற வித்வான்களையெல்லாம் வாதப்போரில்வென்று, மாயா வாதமதத்தி லூன்றி அதனை நிர்வகித்துக்கொண்டு அதிப் பிரசித்திபெற்றுவரலாயினர்.

இப்பால், ஆழ்வானுக்குச்சரமகைங்கரியங்கொல்லாஞ் செய்தானபின்பு, உடையவர் பட்டரைக் கோயிலுக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்று நம்பெருமானைச் சேவிக்கப்பண்ணு வித்து அவரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்ப் பெரு மாள்திருவடிகளிலே ஒப்பிக்க, பெருமாள் தாம் அவரை முன்பு புத்திரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டமை தோன்ற விசேஷகடாஷஞ் செய்து 'ஆழ்வானே யிழந்தோ மென்று ஆகுலப்படவேண்டா; நம்மை ஆழ்வானாக விளைத்திரு' என்று அர்ச்சகமுகமாக அருளிச்செய்து, வேதாசாயப்பட்டரென்று ஒருதிருநாம மிட்டருளினர்.

பிற்பாடு பாஷ்யகாரர் ஒருகால் பெருமானுடைய வீரசரித்திரமாகிய ஸ்ரீராமாயணத்தைத் திருச்செவியசார்த்தத் திருவுள்ளமாய் இதிலுமாஸஞ்ஞான பட்டரையும் ஸ்ரீராமப் பிள்ளையையும் அழைத்துத் தம்முன்னிலையில் ஆதிகாவியத் தைப் படிக்கும்படி நியமிக்க, முன்பு திருவயோத்தியில் இராமசந்நிதியிலே இராமபுத்திரர்களான குசலவர்கள் இராமாயணத்தைக் காநஞ்செய்தாற்போல இராமஸோமயாஜி யாரின் பெளத்திரர்களாகிய வியாஸபராசரபட்டரிருவரும் ஸச்சம்மணம்சமான இராமாதுசர் திருமுன்பே ஸ்ரீவால்மீகத் தைத் தமது சூயிலிங்கரல்போன்ற திவ்வியசாரீரத்தைக் கொண்டு இன்னிசையமைத்து வாசிக்க, உடையவர் செனிக் கினிதாகக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்து அவர்கட்கு நல்லகிழப் புக்கள் செய்தனுப்பினர்.

அநந்தரம் எம்பெருமானார் திருமேனிதளர்ந்தவராய்ப் பரமாதமடையத் திருவுள்ளமாகி, அடியவ ரனைவரையும்

அழைத்துப் பட்டரைக் காட்டிக்கொடுத்து 'இவரை நம் மைப்போலவே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று நியமித்து, பட்டரைப் பெரியபெருமாள்சந்திக்கு அழைத்துக் கொண்டுவர்த்த தமக்குமுன்னாக அவர்க்குத் தீர்த்தப்பிரஸாதங்கள் கொடுப்பித்து அவரைநோக்கி 'மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு பெரிய வித்வான் இருக்கின்றதாகக் கேள்விப்படுகிறோம்; நீர் அங்கேபோய் அவனைத்திருத்தி நம் தரிசனப்பிரவர்த்தகனாகும்' என்று அருளிச்செய்து திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்.

பிறகு அடியார்களெல்லாரும் பட்டரைச் சேலித்து எம்பெருமானாரையிழந்ததனாலாகிய கிலேசம் ஓடுவாறு தீர்நதவர்களாய் இவரையே அவராகக்கொண்டு அர்த்ததனிசேஷங்களை இவரிடங்கேட்டு உணர்ந்து, அந்தச் சாப்பின்மிகுதியாலே, "ஸ்ரீபராசரபட்டரென்னுஞ் சிங்கமானது, பிரதிவாதிகளாகிய யானைகளுடைய மஸ்தகத்தை வேதாதிப் பிரமாணங்களாகிய நகங்களால் நன்றாகப் பிளந்துகொண்டு வேதாந்தகர்ஜனஞ்செய்து விளங்குகின்றது" என்பது முதலாகப் பற்பல துதிமொழிகளைக் கூறி அவரதுமதிப்படி நடந்துவந்தார்கள்.

"மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன், ஆறங்கங்கூறு" * என்றபடி வடமொழிவேதங்கள் நான்குக்கும் ஆறுசாஸ்திரங்கள் அங்கமாக அமைந்திருக்கின்றது போல அவ்வேதங்களின் உட்பொருள்கொண்டு நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த நான்குதிவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கும் அங்கங்களாகத் திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஆறு திவ்வியப்பிரபந்தங்களுள் திருநெடுந்தாண்டகத்திலே பட்டர் மிகவுங்கருத்துணன்றி அதன்ஆழ்பொருளில் சுடு

[பட்டு 'திருநெடுத்தாண்டகசாஸ்திரம் வல்லவர்' என்று ஒரு பெயர்பெற்றவராய், அப்பிரபந்தத்தின் அர்த்தத்தைத் தமது திருவோலக்கத்திலே பலகாலும் பரக்க உபந்யஸிப்பர். அதிலும், இருபத்தோராவதுபாசுரமாகிய

“மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக் குழல் பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழை யிருபாடி லங்கியாட
எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணைபா இங்கே
இருவராய் வந்தா ரென்முன்னே நின்றார்
கைவண்ணந தாமரை வாரி கமலம்போலும்
கண்ணிணையு மரவந்த மடியு மஃதே
அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை கண்டுந் தோழி
அவரை நாம் தேவரென் றஞ்சினோமே”

என்பதற்கு அதிவிஸ்தரமாக உபந்யாஸம் அருளிச் செய்வர். அதுகேட்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய பஞ்சாசாரியரி லொருவரான திருவரங்கப்பெருமானரையர், மிகநியங்குது, ‘முன்பு ஓர் ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படி பொருள்கேட்கப் பெற்ற தில்லை; இப்பொழுது இவரிடத்திலே இது கேட்கப்பெற்றோம்!’ என்கொண்டாடிப் பட்டரை மிகவும்நன்குமதிக்கலானார். இந்த ஒருபாடலின் வியாக்கியானம்மாத்திரம் தனியே எண்ணுறுகிரந்தவளவுள்ளதாக வழங்குகின்றது.

ஒருசமயத்தில் அநேக விததுவான்கள் திரண்டுவந்து பட்டருடனே பலவகையாகத் தர்க்கஞ்செய்யா, அவர் தமது ஒப்புபார்வற்ற வாதசக்தியால் அவர்களெல்லாரையும் வாயடங்கும்படிசெய்து வென்றிட்டார். பின்னும் அவர்கள் இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போமென்று எண்ணிச் சென்று ஒருகுடத்தினுள்ளே பெரியதொருபாம்பை யடைத்து அக்குடத்தின்வாயைக் கட்டி அதனைக்கொண்டுவந்து பட்டரெதிரிலே வைத்து ‘இக்குடத்தினுள்ளே யிருக்கும்

பொருள் யாது? சொல்லவல்லீராயிற் சொல்லும், பார்ப் போம்' என்று வினாவு, பட்டர், 'திருவெண்கொற்றக்குடை இருக்கிறது' என்று சொன்னார். அதற்கு அவர்கள் பரிகாசமாகச் சிரித்துக் குடத்தின் வாய்க்கட்டை அவிழ்த்துவிட்ட வளவிலே, அதனுள்ளேயிருந்த மகாநாகம் புறப்பட்டது. அவர்கள் அதனைச் சட்டிக்காட்டி 'இது திருவெண்கொற்றக் குடையோ?' என்று எசு, பட்டர் 'அன்றோ? "சென்றாற் குடையாம் இருந்தாற் சிங்காதனமாம், நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்—என்றும், புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும், அணையாம் திருமாற்கு அரவு"* என்று பூரீபொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததை நீங்கள் அறிந்த தில்லையோ? பூரீமநாராயணனுக்குச் சகலவிதகைங்கரியங்களையுஞ்செய்கிற சர்ப்பஜாதியான ஆதிசேஷனாகிய திருவனந்தாழ்வான், அப்பெருமான் உலாச்செல்லும்போது அவன் மேல்மழைவெயில்படாதபடி அவனுக்குக் குடையாகின்றன னன்றோ?' என்று காரணங்காட்டித் தமது கொள்கையை ஸ்தாபிக்க, அப்புலவர்கள் இவருடைய முற்றுணர்வையும் புத்திசாதுரியத்தையுங் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டுத் தமது தோல்விக்கு வெள்கி இவர்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டு இவர்க்குச் சிஷ்யராகிக் கிருதார்த்தராணர்கள்.

பட்டர் திருவடித்தொண்டர்களுடனே பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து உபயவேதாந்தப்பிரவசநஞ் செய்கிறபோது, ஸ்தலபாத்திரைசெய்யுமியல்பினனான ஒருபிராமணன் வந்து பட்டர் வேதாந்தோபந்யாஸஞ் செய்கிற திறமையையும் அவரது கோஷ்டியின் வைபவத்தையுங் கண்டு அதிசயித்து அவரை நமஸ்கரித்து 'மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு மகாவித்துவான் இருக்கிறார்; அவருடைய

வித்யையும் கோஷ்டியும் போலே உமக்கும் இருந்தது' என்று கொண்டாடிப்பேசினான். அதுகேட்டுப் பட்டர், 'அப்படியும் ஒருவித்துவான் உண்டோ?' என்ன, யாத்ரிகன் 'உண்டு' என்று சொல்லிப் போய், மற்றும் தலயாத்திரை யாகச்செல்லுகையில்மேல்நாட்டையடைந்து அவ்வேதாந்தியின் கோஷ்டியிற் சென்று 'வேதாந்திகளே! உம்முடைய வித்யைக்கும் கோஷ்டிக்கும் நிகராகப் பட்டரென்பவரொருவர் உபயகாவோரிமத்தியில் ஸ்ரீரங்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்றான். அதுகேட்டுத் திடுக்கிட்டு வேதாந்தி அந்த அந்தணைநோக்கி 'அவர் நமக்கு ஈடோ?' என்ன, வேதியன் 'அவர் உம்மிலும் எடுப்பாயிருப்பார்' என்று உரைக்க, 'அவர்க்கு எந்தச்சாஸ்திரம் வரும்?' என்று வேதாந்தி வினா வியதற்கு, மறையவனும் 'தர்க்கம் வியாகரணம் மீமாம்சை வேதாந்தம் என்கிற சாஸ்திரங்க ளெல்லாம் வரும்' என்றான். அதுகேட்ட பின்னர் வேதாந்தி 'இவ்வுலகத்தில் நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை யென்று ஆறுசாஸ்திரங்களுக்கும் ஆறு ஆஸந மிட்டு அதன்மேல் உயர இருந்தோமே; பட்டர் நம்மிலும் அதிக ரென்று இந்தப்பிராமணன் சொல்லுகின்றானே; என்றைக்கு என்னாகுமோ!' என்று அன்றுதொடங்கி அகத்தில் அச்சமுற் றிருந்தனர். மற்றும் ஒருமுறை அந்த மறைவலாளன் தலயாத்திரையாக ஸ்ரீரங்கத்துக்கு வந்து பட்டர்சந்நிதியில் நின்று 'உம்முடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்' என்றான். 'அதற்கு அவர்சொன்னது என்ன?' என்று பட்டர்கேட்க, பிராமணன் "பட்டர்க்கு என்னசாஸ்திரம் வரும்?" என்று வேதாந்தி என்னைக்கேட்டதற்கு, 'தர்க்கம் வியாகரணம் மீமாம்சை வேதாந்தம் என்கிற சாஸ்திரங்களெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்' என்று சொன்னேன்" என்றான். அதுகேட்ட பட்டர் 'பிராமண! தீர்த்தயாத்திரை தலயாத்திரை நிமித்தமாய்த்

தேசமெங்குந் திரிந்து பற்பலர்கல்விப்பெருமைகளை யறிந்து நாகரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குத்தெரிந்திருக்கின்ற சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் அறிந்து வேதாந்திக்குச் சொல்லாமல், அவற்றிற் சிலவற்றையே குறித்துச் சொல்லினாயே! என்ன, பூசரன் 'இவ்வுலகத்திற் பிரசித்தமாய் வழங்குகிற இச்சாஸ்திரங்கள் தவிர உமக்கு மற்றும் எது வரும் என்று சொல்லக் கடவேன்?' என்றான். பட்டர், 'திருநெடுநதாண்டகம்வரும்' என்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாமற் போயினாயே! என்று அவனுக்குக் கழிவிரக்கமுண்டாம்படி கூற, அவன் 'அதனையுஞ் சொல்லக்கடவேன்' என்று பின்னரும் யாத்திரைமுறையிற்சென்று மேல்நாடுசேர்ந்து வேதாந்தியைக்கண்டு 'பட்டர்க்குத் திருநெடுநதாண்டகமும் வரும்' என்று தெரிவித்தான். அவர் அந்தநூற்பெயரைக் கேட்டுமறியாதவ ராதலால், 'அப்படியும் ஒருசாஸ்திரமுண்டோ! அதனையும்வல்ல அவர் எப்படிப்பட்ட வித்துவானோ!' என்று ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு பட்டர் 'முன்பு உடையவர் நியமித்தபடி நாம் சென்று வேதாந்தியைத்திருத்திப்பணிகொண்டு நமதுதரிசனத்தவராகும்படி செய்யக்கடவோம்' என்றுநினைத்துப் பெரியபெருமாள்சந்நிதியிற் சேவித்து 'மேல்நாட்டிலுள்ள வேதாந்தியென்ற பெரியவித்துவானைத் திருத்தி நம்தரிசனப்பிரவர்த்தகனும்படி பண்ணவேண்டுமென்று அவ்விடத்திற்கு விடைகொள்வதாக இருக்கின்றேன்; அவன் நன்றாகத்திருந்தி இராமாதுஜ சித்தாந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனும்படி திருவருள் புரியவேண்டும்' என்று வேண்டி, பெருமாள் 'அவன் அப்படியே ஆகக்கடவன்; விரைவிற் போய்வருக' என்று திருவுள்ளமாய்த் தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் திருமலை முதலிய வரிசைகளை அருளி, தம்குமாரரென்னும் வாசி தோன்ற விலையுயர்ந்த பல ஆடையாபரணங்களையும் வாத்தியவர்க்கங்

களையும் அநேக பரிஜநங்களையும் உடன்கொண்டுபோகும் படி கொடுத்து விடையளித்தருளினர்.

ஸ்ரீரங்கராஜகுமாரரான பட்டர் குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம்முதலிய பலவரிசைகளுடனே அநேகசிஷ்யவர்க்கம் புடைசூழக் காண்பவர்க்கு இராஜகுமார ரென்று தோன்றும்படி வெகுசம்பிரமத்தோடு புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருக்காவேரிக்கரையிலே சிறுப்புற்றாரினருகிலே எழுந்தருளியபோது, அவ்வூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்றவரும் உடைய வர்சிஷ்யருமான அனந்தாழ்வான் பட்டரெழுந்தருளிய செய்தியைக் கேள்வியுற்றுச் சடக்கெனப் புறப்பட்டுப் பட்டரை எதிர்கொண்டு சேவித்து 'அந்தோ! சுருமாரரான தேவரீர் காடும் மலையுங் கடந்து இத்தனை தூரம் எழுந்தருளிறே!' என்று சொல்ல, பட்டர் அனந்தாழ்வான்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனீட்டு 'முன்பு எம்பெருமானார் நியமித்தருளியபடி வேதாந்தியைத் திருத்திவைப்பதற்காக நம் பெருமாள் விடைகொடுத்து அடியேனை அனுப்பியருளினர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அனந்தாழ்வான் மிகவும் உகந்து 'எங்கள் குடிக்கரசே! வருக' என்று பட்டரை அணைத்துக்கொண்டார்; அதனால், பட்டர்க்கு, பிரபந்தருலத்தலைவரென்னும்பொருளமைய 'எங்கள் குடிக்கரசு' என்று ஒரு சங்கேதநாம மாயிற்று.

அந்தரம் அனந்தாழ்வான் எம்பெருமானார்திருவுள்ளத்திற்கு மிகப்பாங்கான யதுகிரியென்னுந்திருநாராயணபுரத்திற்குப் பட்டரை அழைத்துக்கொண்டுபோக, அங்குள்ள அடியார்களைல்லாரும் எதிர்கொண்டுவந்துசிறப்புக்கள்செய்து வரவேற்க, பட்டர் அந்நகரினுட்சென்று அங்குக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற யதுகிரிநாச்சியாரையும், திருநாராயணப்பெருமானையும், செல்வப்பிள்ளையென்னும் இராம

ப்ரியையையும், அர்ச்சாவிக்கிரகருபியாகிய எம்பெருமானு
ரையும் தொழுது, விடைபெற்று, அனந்தாழ்வானுடனே
புறப்பட்டு, வேதாந்தியிருக்கிற ஊர்க்கு அருகே 'ஆழ்வான்
குமாரர் வந்தார், அணியரங்கன்புதல்வர் வந்தார், வேதாசா
ரியபட்டர் வந்தார், வேதியர்கள் தனித்தலைவர் வந்தார், வே
தாந்தாசாரியர் வந்தார், பராசரபட்டர் வந்தார், பரவாதி
மதஹஸ்தி பஞ்சாநநர் வந்தார்' என்பது முதலாகப் பல
விருதுகூறிப் பரிஜநங்கள் திருச்சின்னமுதத் தூரியகோஷத்
துடன்மகாசம்பிரமமாகமணிப்பல்லக்கில் எழுந்தருளலானார்.

அவ்வளவில், எதிலே வந்த இரண்டு பிராமணர்கள்
பட்டரைநோக்கி 'நீர் ஆர்? இவ்வகைச் சம்பிரமத்துடனே
எங்கே எழுந்தருள்கிறீர்?' என வினவ, இவரும் 'நாம் ஸ்ரீரங்க
பட்டர், வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப்போகிறோம்' என்ன,
அதற்கு அந்த அறுதொழிலாளர் உரைக்கலானார்:-- 'நீர்
இப்படி சம்பிரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்திகளை
உமக்குக் காண இயலாதே; அவர் தமது கிருகத்தினுள்ளே
இருந்துவிடுவர்; அவருடைய சிஷ்யர்களும் ப்ரசிஷ்யர்களும்
தலைவாசலிலே இருந்து, வந்தவித்துவான்களுடனே நாலாறு
மாசம் தர்க்கித்து, அவர்களை எளிதில் உள் ளேபுகவொட்டார்
கள்' என்று சொன்ன முதற்குலத்தவரது மொழியைச்
செவியேற்ற பட்டர் 'ஆனால், காலஹரணமில்லாமல் நாம்
நேரிற்சென்று வேதாந்தியைக் காணும் உபாயம் என்ன?'
என்று அவர்களையே கேட்டதற்கு, அந்த அந்தணை 'வே
தாந்திகள் தனவா னாதலால், தேசாந்தரிகளாய் வருகிற பிரா
மணர்களுையெல்லாம் தமது கிருகத்தினுள்ளே தடையின்றி
வரச்செய்து அவர்கட்கு நல்லபோஜந மிடுவித்து, அங்ங
னம் புசிக்கிறவர்களை அருகிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்
பர்; அவ்வாறு சத்திரபோஜநத்துக்குச் செல்லும் பூசரர்க்கு
உரிய வேஷத்தைத் தரித்து அவர்களோடு கலந்து உள்ளே

சென்றுவிட்டால் அங்கு அவரை எளிதிற்காணலாம்' என்று சொன்னார்கள்.

அந்த விபரவாக்கியத்தை விஷ்ணுவாக்கியமாகக் கொண்டு, பட்டர் 'இவ்விரகு நன்றாயிருந்தது!' என்று கொண்டாடி, தமது பரிகரத்தையெல்லாம் அவ்வூர்க்கு வெளியிலேயே நிறுத்திவிட்டு, தாம் தரித்திருந்த திருவாபரணங்களை யுங் களைந்துவைத்து, ஜராசந்தனை வெல்லுதற்கு வீமார்ச்சனர்களை அழைத்துச்சென்ற வாசுதேவன் செய்ததுபோலக் காலத்துக்கேற்ற கோலங் கொள்பவராய்த் தண்டகமண்டலங்களைத் தரித்துப் பிசுபுகவேஷம்பூண்டு அனந்தாழ்வானும் தாமுமாய்ப் போஜனார்த்திகளான பிராமணர்களுடனே விரவித் தட்டுத்தடையின்றி வேதாந்தியின் கிருகத்தினுள்ளே சேர்ந்து, அங்கு அவா ஒரு மண்டபத்தில் ஆறு ஆசனமிட்டு அதன்மேலே பெருமதிப்புடன் வீற்றிருந்து பிராமணாகள் புகிப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றமை கண்டு, பட்டர் உடன்வந்த பிராமணர்களோடு போஜனசாலையிற்ப்புகுதாமல் வேதாந்தியினருகி லெழுந்தருள, அவர் 'அந்நசாலை அங்கே இருக்கிறது; அங்குச் செல்லாது இங்கு என்வருகிறீர்?' என்ன, பட்டர் 'பிசுபுக்குவருகிறேன்' என்றார். 'எல்லாரும் உண்ணுகிற இடத்திலே உமக்கும் அந்நபிசுபு கிடைக்கும்; அங்கேபோம்' என்று வேதாந்தி கூறியதற்கு, பட்டர் 'யான்வேண்டுமது சோற்றுப்பிச்சையன்று' என்றவளவிலே, வேதாந்தி 'இவர் சத்திரபோஜனத்துக்கு வந்தவராயினும் சிறிது வித்துவாகை இருக்கலாம்' என்று எண்ணி 'கா பிசுபா?' என்று வடசொல்லால் வினா, பட்டரும் 'தர்க்கபிசுபா' என்று அம்மொழியாலேயே விடையிறுத்தார். அதுகேட்டு வேதாந்தி திடுக்கிட்டு 'முன்னே தீர்த்தவாவலிப்பிராமணன் சொன்ன பட்ட ரல்லது வேறு எவரும் துணிந்து நம்முன்னிலையில் வந்து கூசாது நின்று இப்படி தர்க்கபிசுபு கேட்

கத் தரமுடைய ரல்லி; ஆகையால், வேஷம் எளியதாயிருந்தாலும் இவர் அந்தப்பட்டரேயாகவேணும்' என்று நிச்சயித்து 'நம்மை வாதபிகைக்கேட்டீர்; நீர் பட்டரோ?' என்று கேட்க, இவர் 'ஆம்' என்று சொல்லி அதிகம்பிரமாக வேதாந்தவிஷயங்களை யெடுத்து உபந்யஸித்தாலானுர் அவ்வளவிலே அவர் முன்னமே பட்டர்மகிமையைக் கேள்வியுற்றறிந்திருந்தும் இவரது கல்விப்பெருமையை நேரிர்காணவேண்டுமென்று எதிர்வாதஞ்செய்யவே, இப்படி இருவரும் மதபாணிகள் பொருமாறுபோல ஒன்பதுநாள் வாதப்போர் நிகழ்த்த, பின்பு பத்தாவது நாளிலே பட்டர் மாயிசித்தார்த்தத்தைப் பலவாறு கண்டித்துத் தமது கொள்கையை நிலைநிறுத்தினார்.

அதுகண்டு வேதாந்தி அதியாச்சரியப்பட்டு எழுந்து நின்று 'உம்மை மதுஷ்யமாத்ரமென்று எண்ணியிருந்தேன்; அங்ஙனன்று: நம்பெருமானோடு உம்மோடு வாசியில்லை; உறங்கும் பெருமாள் அவர், உலாவும் பெருமாள் நீர்' என்று சொல்லிப் பரபரப்போடு பட்டாதிருவடிசளில் வீழ்ந்து தண்டனிட்டு 'திருவுள்ள மிரங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளவேணும்' என்று மிகவும் பிரார்த்தித்தார். பட்டர் தாம் வந்த காரியம் விரைவிலே எளிதிற் கைகூடியதனால் மனமகிழ்ந்து அவரை அங்கீகரித்து அவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை அருளி மந்திரமந்திரார்த்தங்களை உபதேசித்து, பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமும், ஜீவாத்மாவின் தன்மையும், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவையடையும் உபாயமாகிற சரணாகதியும், அங்ஙனம் அடைதலின் பயனாகும் முத்தியின் இயல்பும், அச்சரணாகதிக்குப் பகையாகிற கர்மத்தின் நிலைமையும் என்று சகலவேதசாஸ்திரங்களிலும் சாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை அவர்க்கு உண்டாக்கி அவரைப் பாகவதோத்தமராகச்செய்து, அவரைநோக்கி 'நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையால் நாம் உமக்குப் பரக்கச்

சொல்லவேண்டிய தில்லை; திருமகன்கொழுநனை திருமாலைச் சரணமடைந்து உபந்து இராமாபுஜதரிசநத்தை நிர்வகித்துக்கொண்டிருக்கும்; இதுவரை வேதசாஸ்திரங்களைப்பெல்லாம் மாயாவாதபரமாக யோஜித்துத் தான் அவனாக நினைந்திருந்ததை விட்டு, இனி அவற்றையெல்லாம் விசிஷ்டாத்வைதபரமாகயோஜித்துத் தான் அவனுக்கு அடிமையென்று எண்ணிவாழக்கடவீர்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வார்களருளிச்செயலான திவ்வியப்பிரபந்தங்களை பெல்லாம் ஒதியுணரும்படியாகவும் நியமித்து, 'இனி நாம் நம்பெருமானைச் சேவிக்கப்போகிறோம்' என்று சொல்லிப் பிரயாணமானார்.

அவ்வளவிலே, முன்பு ஊருக்குவெளிப்பெரிநுத்திய பரிகரங்களெல்லாம் நிகழ்ந்தசெய்தியையுணர்ந்து ஊரினுள்ளே வந்துசேர்தலும், பட்டர் அணிகலங்கள் பலவற்றை அணிந்து கொண்டு பொற்பட்டாடை யுடுத்தது இரத்தினச்சிவிகையிலேறிக்குடை கொடி சாமரம் ஆலவட்டம் முதலிய வரிசைகளுடனே வாத்தியங்கள் முழங்கத் திருச்சின்னம் பணிமாறமகாசம்பிரமத்தோடு புறப்பட்டபோது, வேதாந்தி பட்டருடைய பெருமையையும் செல்வச்சிறப்பையும் நன்றாகக் கண்குளிரநோக்கி 'இந்த ஸ்ரீமான் காமும் மலையுங் கடந்து எனக்காக இவ்வளவுதூரம் எழுந்தருளி அடியேனை அங்கீகரித்தருள்வதே!' என்று அவருடைய கருணைத்திறத்தில் ஈடுபட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அவர்திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டு 'சௌந்தரிய சௌகுமாரியங்களை யுடைய ரான தேவரீர், அகங்காரியாயிருந்த அடியேனை ஆட்கொள்ளுதற்காக, இங்ஙனம் எளிய பிசுஷுகயேஷத்தைத் தரித்து எழுந்தருளிய சௌலப்பியத்தை நினைக்கநினைக்க, எனக்குக் கிலேசம் பொறுக்கப்போகிறதில்லை' என்று சொல்லி நெடுந்தூரம் வழிவிட, பட்டர் அவரைத் தேற்றி நிறுத்தி 'பாகவதாராதனஞ் செய்துகொண்டிரும்' என்று சொல்லிப் பிரயா

ணப்பட்டு வரும் வழியிலே சிறப்புற்றாரிலே அனந்தாழ்வானை நிற்கச்செய்துவிட்டுத் திருவரங்கத்துக்குள் முந்தருளுமாவில், அவ்விடத்து அடியார்கள் எதிர்கொண்டு 'வேதாந்தியை வென்ற விரகர் வந்தார்' என்று விருது கூறக் கோயிலினுட்சென்று பெரியபெருமானைச் சேவித்துத் தம் திருமானிகையிலெழுந்தருளித் தரிசனநிருவாகஞ் செய்துகொண்டு இனிது வீற்றிருந்தனர்.

அப்பால் சிலகாலங்கழித்தபின்னர் வேதாந்திகள் சம்சாரத்தில் வெறுப்புற்று வைராக்ஷியமிருதியால் துறவறமடையத் துணிந்து கங்கோரையைவிட்டுத் திருவரங்கத்தைக் குறித்துப் புறப்படுமளவில், இல்லறத்தை நீத்துச் செல்லலாகாதென்று சுற்றத்தவர் சூழ்ந்து தகைய, வேதாந்திகள் தமக்கு உள்ள பெருஞ்செல்வத்தை மூன்றுகூறிட்டு இரண்டு கூறுகளைத் தம்மனைவிய நிருவர்க்குங் கொடுத்து அவர்கள் தொடர்பை நினைத்திசெய்து மற்றொரு பகுதியைத் தமது ஆசாரியர்க்கென்று எடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்தைப்பற்றறவிட்டுச் சநயாஸாச்சிரம மடைந்து 'நிகமாந்தயோகி' என்று பெயர் பூண்டு கோயிலைநோக்கியெழுந்தருளும்வழியிற் சிறப்புற்றாரிலே அனந்தாழ்வானைக் கண்டு சேவித்துநிற்க, அவர் 'வேதாந்திகளே! சுசுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்யலாமோ? வேர்த்தபோது நீராடிப் பகிததபோது அமுதுசெய்து கிருகஸ்தாச்சிராத்திலேயே நின்று 'பட்டர்திருவடிகளே சரணம்' என்றிருந்தால், உம்மைப் பரமபதத்தினின்று தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனி யாதுசெய்வது! மந்திரமந்திரார்த்தங்களிலுன்றித் திருவரங்கநாதன் திருவடிக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகிப் பட்டர்திருவுள்ளத்துக்குப்பாங்காகநடந்து உய்யக்கடவீர்' என்று வாழ்த்தி விடைகொடுத்தருளினார்.

பிறகு வேதாந்திமுனிவர் ஸ்ரீரங்கத்துக்குள் முந்தருளிப் பட்டரைச் சேவித்துத் தாம் கொண்டு வந்த செல்வத்தைத்

தமதென்ற அபிமானமின்றித் தம் ஆசிரியரான அவர்க்கே உரியதாம்படி அவர்திருவடிகளிற் சமர்ப்பித்துத் தொழுது நிற்க, அவரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பட்டர் மிகமகிழ்ந்து 'நம்முடைய சீயர் வந்தார்' என்று அனைத்துக்கொண்டு கொண்டாடினர்; அதனால், அவர்க்கு 'நஞ்சீயர்*' என்று திருநாமமாயிற்று.

அன்றைமுதலாக நஞ்சீயர் பட்டரைப் பிரியாமல் அடிமைசெய்துகொண்டு அவர்திருவுள்ளத்துக்கு மேன்மேல் உகப்பை விளைக்க, பட்டரும் இவர்க்குச் சம்பிரதாய ரகசியார்த்தங்களை யெல்லாம் அருளிச்செய்து திருவாய்மொழிமுதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் விசேஷார்த்தங்களையும் விவரிக்க, நஞ்சீயர் அவற்றை ஆதரத்துடன்கேட்டுத் தம் நன்னெஞ்சிற் பூரித்துக்கொண்டு அவரருகிலே யிருந்தார்.

இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள், நஞ்சீயர் பட்டரைநோக்கி 'நம் பெரியபெருமான் சந்திரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக்கருத்து யாது?' என்று வினாவு, அதற்குப் பட்டர், 'ஒருமுதலையின்வாய்ப்பட்ட கஜேந்திராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று கூப்பிட்டபின்பன்றோ எம்பெருமான் அந்தமடுவின் கரையி லெழுந்தருளி அதனைத் துயர்தீர்த்தருளியது? நான் ஐம்பொறிவாய்ப்பட்டுத் துயருற்று அங்கனங் கூப்பிடாத முன்னமே என்னைப்பாதுகாத் தருளுதற்காகவே, நான்தோறும் நான் இறங்கி நீராடுகிற இப்பொய்கையின் கரையிலே பெருமான் எழுந்தருளி அறிதுயி லமர்கின்றா னென்று நினைத்திருக்கின்றேன். நீர் இங்கனம்

* சீயர் என்பதற்கு - சிங்கம்போன்றவ ரென்பது பொருள். சிங்கம் முதலிய சிலமொழிகள் ஆடவரில் தலைமையையுணர்த்துஞ் சொல்லாய் வழங்குதல் மரபு. உத்தம ஆச்சிரமமான சந்யாசத்தை யடைந்தவர்களைச் சீயரென்பது, சம்பிரதாய சங்கேதநாமம்.

வினாவியது உமதுவசத்தினுலன்றுகாணும்; இதுவியாஜமாக எம்பெருமான் என்னினைவை வெளியிட்டருளினுன்போலும்' என்று அருளிச்செய்தார். என்றது, பகவான் செய்தருளுஞ் செயல்களெல்லாம் அவன் தனக்குஒருபயனைநோக்கிச்செய்வனவல்ல வாதலால், அவற்றையெல்லாம் தம்மைப்போன்ற அடியார்களின்பொருட்டாகவே செய்வனவாகக் கொள்வர் ஞானநலமுடையவ ரென்றவாறு. “அகமகிழுந்தொண்டர் வாழ அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கன்”* என்று குலசேகராழ்வார் அருளிச்செய்த தும் காணத்தக்கது.

பரமபதத்திலுமுட்பட எம்பெருமான் பக்தபராதிநன யிருக்கிற நிலைமையை யெடுத்துக்காட்டுமிடத்து, ‘திருவனந் தாழ்வான்மடியிலும், ஸ்ரீசேனாபதியாழ்வான்பிரம்பின்கீழி லும், பெரியதிருவடிசிறகின்கீழிலு மாய்த்து, இத்தத்வம் வளர்வது’ என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

ஒருசமயத்தில் நஞ்சீயர் பட்டரைநோக்கி ‘சருவேச்வ ரனைச் சரணமடைந்தால் அவன் பயனளிக்கிறான்; பிராட்டி யைப் புருஷகாரமாகப் பற்றவேண்டுகிற தென்?’ என்று வினாவு, பட்டர் “நம் திருவுடையடிகள் தம் நலங்கழல் வணங்கி”† என்றவிடத்து ‘பிராட்டி முன்னாகப் பெருமானே அடையவேணும்’ என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது கண் டீரே? ஒருவன் எம்பெருமானை ஆசிரயிக்கப் புக்கால் அப் பொழுது அவன்குற்றம்பாராமல் அவனைத் தன்நிழலிலே வைத்துச் சமயமறிந்து எம்பெருமான் திருமுன்பேகொண்டு விட்டு இவன்குற்றத்தைப் பொறுப்பிப்பதற்குப் பிராட்டி புருஷகாரம் இன்றியமையா தாதலால், அவள் முன்னாகவே பற்றவேணும்’ என்று விடையளித்தருளினார்.

* பெருமாஸ்திருமொழி - முதல்திருப்பதிகம் - ௧௦.

† திருவாய்மொழி - மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ௮.

“முந்தை வினையகல முன்னருளு மாரியனால்
எந்தையெதிராசனின்னருள்சேர்ந்து—அந்தமில்சீர்ப்
பொற்பாவைதன்னருளாற்பொன்னரங்கர்தாள்பணிந்து
நற்பா லடைந்துயந்தேன் நான்”

என்ற விவரணமாலையும்,

“செய்யவளைக்குருவின்னருளாஸ்திருத்தாள் வணங்கிச்
செய்யவளைக்குலஞ்சூழரங்கேசன்சிறிதமுது
செய்யவளைக்குமபுவிக்ருமங்காந்தசெவ்வாய்முகுந்தன்
செய்யவளைக்குஞ்சிலம்பணிபா தங்கள்சேர்ந்தனமே”
என்ற திருவரங்கத்தந்தாதியும் இக்கருத்துப்பற்றியனவே.

நஞ்சியர்முதலிய அடியார்கள் பலருடனே பட்டர் பெ
ரிய திருவோலக்கமாக வீற்றிருந்து திருவாய்மொழிவிளக்கி
யானம் உபந்யசித்திற்போது “என்னீர்மை கண்டிரங்கி யிது
தகாதென்னுத, என்னீர்முகில்வண்ணற்கு”* என்ற இடம்
வந்தவளவிலே, ஒரு புலவர் “தலைவன் தலைவியைப் பிரியா
திருக்கிறநிலையில் அவள் வருந்தா ளாதலாலும், அவன் அவ
ளைப் பிரிந்திருக்கின்ற பொழுது அவள் படும வருத்தத்தை
அவன்காண வகையில்லை யாகையாலும், ‘என்னீர்மைகண்டி
ரங்கி’ என்றல் பொருந்துமோ? ‘என்னீர்மைகேட்டிரங்கி’
என்றாலன்றோ பொருந்துவது?” என்று ஆசேஷபிக்க, அதற்
குப் பட்டர் ‘தொட்ட கை விட்டவளவிலே தலைவியின்உட
ம்பு நிறம்மாறி வெளுத்தலைக் கண்டால், தலைவன், இவளைத்
தான் பிரியத்தகாதென்று நினைக்கவேண்டாவோ?

† “ஊருண் கேணி யுண்டுறைத் தொக்க

பாசி யற்றே பசலை காதலர்

* நான்காந்திருப்பதிகம் - ச.

† குறுந்தொகை - ௩௬௬. (தலைமகன் வரைவுநீட்டித்தவிடத்
தத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. பரணர்.)

தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கி
விடுவழி விடுவழிப் பரத்த லானே”

என்பதுபோன்றுள்ள தமிழ்வழக்குக்களை அறியீரோ? என்று விடைகூறி அந்தச்சங்கையை நீக்கியருளினார்.*

பிறகு “பரிவதினீசனைப்பாடி-
விரிவதுமேவலுறுவீர்
பிரிவகையின் நிறன்னீர்தூய்ப்
புரிவதுவும்புகைபூவே”†

என்ற பாசரத்துக்குப் பட்டர் வியாக்கியானம் உபந்யசிக்கும் போது, ‘அகிற்புகை கருமுகைப்பூ என்றும் போல விசேஷித் துச் சொல்லாமையால், எந்தப்புகையைக்கொண்டாயினும் எந்தப்பூவைக்கொண்டாயினும் எம்பெருமான் திருவடிகளில் அடிமை செய்தாலும் அவன் அதனை அங்கீகரித்தருள்வன்’ என்று அருளிச்செய்து, மற்றும் அதன் விவரணமாக ‘சரு கையிட்டுப் புகைத்துத் தூபம் சமர்ப்பிக்கவும்* அமையும்; கண்டங்கத்தரிப்பூவையிட்டு அருச்சிக்கவும் அமையும்’ என்று சொன்னவனவிலே, நஞ்சியர் “ந கண்டகாரிகாபுஷ் பம் தேவாய விநிவேதயேத்” என்று கண்டங்கத்தரிப்பூவைப் பகவதர்ச்சனைக்கு உதவாதாகச் சாஸ்திரம் விலக்கியிருப்ப தற்குக் கருத்துத்தான் என்னோ?” என்றுகேட்க, பட்டர் ‘அதன்கருத்து, அநனுக்கு ஆகாதென்கிற தன்று; ஆவ லோடு சென்றுபறிக்கின்ற அடிபவர்கையிலே முள்தைக்கு மென்பதுபற்றியே தவிர்த்ததுகாணும்;

* “குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்ற”ன
விடுவழி விடுவழிச் சென்றருங்கவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றற் பசப்பே”

என்ற கவித்தொகையும் (நெய்தற்கலி - ௧௩) காணத்தக்கது.
† திருவாய்மொழி - ௬ - ஆம் திருப்பதிகம் - ௧.

“கள்ளார்துழாயுங்கணவலருங்கூவினையும்
முள்ளார்முளரியும்ஆம்பலும்முன்கண்டக்காற் [று
புள்ளாயோரேனமாய்ப்புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்
ள்ளாதாருள்ளத்தையுள்ளமாக்கொள்ளோமே”*

என்ற பெரியதிருமொழிப்பாசுரத்தில் திருத்துழாயோடு கா
கணம்பூவோடு வில்வதளத்தோடு தாமரைமலரோடு ஆம்பற்
பூவோடு ஒருவாசியற அனைத்தையும் திருமங்கையாழ்வார்
அருளிச்செய்கையாலே, அர்ச்சிக்கின்ற உபகரணம் பிரதான
மன்று; அர்ச்சிக்கின்றவனது அன்பே முக்கியம்; அன்பில்லா
தவன் இடிவ் திருத்துழாயும் ஆகாது; அன்புடனே இடிவ்
காகணம்பூவும் ஆகும் என்பது விளங்குகின்றதன்றோ? இங்
னவமன்றியே, அப்பிராகிருதவஸ்துவான பரமாத்மாவின்
அருச்சினைக்கு ஏற்றதொரு பிராகிருதவஸ்துவம் உண்டோ?
என்று சொல்லியருளினார்.

பின்னர், “ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியு
மல்லன்”† என்று பாசுரத்துக்குப் பட்டர் வியாக்கியானர்
உபந்யசிக்கிறபோது, ‘உலகத்திற் காண்கின்ற ஆண் பெண்
அலி என்னும் இம்முன்றின் படியு மன்றானல், அவ்வஸ்து
சூந்யமோ?’ என்று ஒருபுலவர் ஆசேஷிக்க, அதற்குப் பட்
டர் ‘இலக்கணவழக்கை அறிந்ததில்லைபோ? ஆணல்லது பெ
ண்ணல்லது அல்லா அலியு மல்லது’ என்று சொல்லவில்லை
யே; ‘ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியுமல்லன்’
என்று அன்மையைத் துணிந்தபொருளின்மேலேற்றி ஆழ்
வார் அருளிச்செய்தவகையினாலேயே, உலகத்திற் காணப்படு
கிற ஆணின் தன்மையனு மல்லன், பெண்ணின் தன்மையனு
மல்லன், அலியின் தன்மையனு மல்லன்; ஸ்த்ரீ புந்நபும்ஸகாதி

* ௧0௭ - ஆம் திருப்பதிகம் - சு.

† திருவாய்மொழி - ௧௦ - ஆம் திருப்பதிகம் - ௧0.

ஸ்ர்வவஸ்து விலக்ஷணன் புருஷோத்தமன் என்ற கருத்து விளங்கவில்லையோ?" என்று விடையிறுத்தருளினார். இது,

“தன்மைசுட்டலுமரித்தெனமொழிப

அன்மைக்கிளவிவேறிடத்தான”*

“மெய்தெரிபொருண்மேலன்மையும் விளம்பு”†

என்றாற்போன்ற தாழிரிலக்கணமுறையைத் திருவுள்ளம் பற்றி யுரைத்தவாறும்.

“பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் பெரியாரதங் கை செய்தைவர்க்குத், திறங்கள் காட்டியிட்டுச் செய்குபோன மாயங்களும், நிறந்தனாடுபுக்கெனதாவியை நின்றநின்றிருக்கியுண்கின்றவிச், சிறந்தவாங்கடரே யுன்னைபென்றுகொல் சேர்வதுவே”‡

என்ற பாசுரத்துக்கு வியாக்கியானம் உபநயசிக்கும்போது ‘ஆழ்வார்கள் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே மிகவும் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்; இதற்கு ஏது என்?’ என்று நஞ்சீயர் கேட்க, அதற்குப் பட்டர் ‘ஒருவன் ஒருபொருளை யிழந்து பலநாள் ஆய்விட்டால்; அதனையிழந்தோ மென்ற துன்பம் அவனை அவ்வளவாக வருத்துவதில்லை; அவன்தானே சிலநாளைக்கு முன் ஒருபொருளை யிழந்திருப்பானாயின் அவனால் அத்துன்பம் பொறுக்கமுடிவதில்லை. அவ்வாறே மற்றையவதாரங்கள் ஆழ்வார்களவதரிப்பதற்கு நெடுநாளைக்கு முன்னமே நிகழ்ந்து முடிந்தனவாக, கிருஷ்ணாவதாரமோ, இவர்கள் தோன்றுவதற்குச் சிறிதுமுன்னாக நிகழ்ந்த தாதலால், கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமற்போயிற்றே யென்று கண்ண பிராணத் தாம் காணாமற்போனதைக் குறித்து இரங்கி ஈடுபடுவார்கள். அன்றியும், மற்றையவதாரங்கள் போல

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - கிளவியாக்கம் - உடு.

† நன்னூல் - பொதுவியல் - உடு.

‡ திருவாய்மொழி - ௩௦ - ஆம் திருப்பதிகம் - க.

வன்றி இராமாவதாரமும் கிருஷ்ணாவதாரமும் பூர்ணாவதாரமாக, அவற்றுள் இராமாவதாரத்திலே, தந்தையோ இந்திராதிதேவர்களை வென்றிட்ட சம்பராசுரனைச் சங்காரஞ்செய்த ஏகவீரனான தசரதசக்கரவர்த்தி; இராமன் முதலிய மைந்தர்கள் நால்வருமோ ஆண்புலிகள்; தங்கள் குணங்களால் நாட்டாரனைவரையும் தம்வசப்படுத்தியவர்கள்; பிறந்தகுலமோ கொடும்பகைஞரை வேரறுக்கின்ற இச்சுவாகு குலம்; மந்திரிகள் வசிஷ்டர்முதலிய பெரியோர்; ஊர் அயோத்தியை; காலம் நற்காலமாகிய திரேதாயுகம்; ஆகையால், அவ்வவதாரத்தைக் குறித்து அடியார்கள் அஞ்சிப் பரியவேண்டுவதில்லை. கிருஷ்ணாவதாரத்திலே, பெற்றதந்தையோ சாதுவான ஒருகிழவன்; வளர்த்தவனும் வயோதிகனான ஓர் இடையன்; பிறந்த இடம் பழம்பகையான கொடிய கம்ஸனுடைய சிறைக்கூடம்; வளருமிடமான கோகுலபிருந்தாவனங்களில் எழும் பூங்குகளு முட்பட அசுரமயமாயிருக்கும்; கண்ணனோ துடுக்கன்; சிறிதும் பின்வாங்காது பாம்பின்வாயிலும் விழுந் துணிவுடையான்; வளர்ந்தகுலமோ இடைக்குலம்; காலமோ கலியுகத்தோடு தொடர்ச்சியுடைய துவாபர யுகாந்தம்; இங்ஙனமாகுமிடத்து, பரிவுடையார் கிருஷ்ணாவதாரத்தைக்குறித்து அஞ்சி யீடுபடாதிருக்கவிரகுண்டோ?' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

திருநெடுந்தாண்டகத்திலே, “கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்தா யென்றும்”* என்ற இடத்திற்குப் பலவகையாக விசேஷார்த்தம் விவரிக்கிறபோது ‘கன்மாரியாகையாலே கல்லை யெடுத்துரகூழ்த்தான், நீர்மாரியாகில் கடலையெடுத்துரகூழ்க்குங்காணும்’ என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்து யுத்தகாண்டத்திலே இராம பிரான் விசேஷணமுவானுக்கு அபயமளித்த வரலாற்றைக்

கூறுகிற ஸர்க்கங்களின் சுலோகங்களுக்குப் பட்டர் அர்த்தம் உபநயவலித்தபோது, கேட்டிருந்தவர்களில் ஒருவர் 'இந்த அபயப்ரதாநப்ரகரணத்தில் தேர்ந்த பொரு ளென்ன?' என்று வினாவ, "குற்றமுடையராயிருப்பார் அங்கீகரிக்கத் தக்கவ ரல்லர்" என்று சக்கிரீவரபிப்பிராயத்தாலே பூர்வ பக்ஷஞ்செய்து, 'குணதோஷங்கள் பாராட்டத்தக்கனவல்ல: பிராணிகள் நின்றநிலையிலே சரணம்புகுதற்குஉரியர்' என்று பெருமாஸ்திருவுள்ளத்தாலே சித்தாந்தஞ் செய்தவாரும்" என்று பட்டர் உரைத்தருளினார்.

பட்டர், ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் மிக்கபக்தியுள்ளவராதலால், அப்பெரியபெருமானைச் சிலகாலம் திருவாராதனஞ் செய்தமைபற்றி இராமபிரானிடத்திற் பேரன்புடையராயிருப்பார். அங்ஙனம் அவா திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் இராமாவதாரத்தினிடத்துப் பக்ஷபாதத்தாற் சொல்லுமவார்த்தையைக் கேட்பதற்காகச் சிறியாத்தா, னென்பவர் ஒருநாள் பட்டரைநோக்கி, 'சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு எல்லாவேற்றங்களும் உண்டாயிருந்தாலும், பாண்டவர்க்காகத் தூதுபோன கிருஷ்ணனுக்கு உள்ள நீர்மை இல்லையே!' என்றார். அதற்குப் பட்டர், 'அங்ஙனமோ! முடியைத்தவிர்ந்து சடையைப் புனைந்து நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச் சென்ற பெருமாள் தூதுபோகா ரென்ப தில்லை; அபிஷித்தக்ஷத்திரியரான இக்ஷ்வாகுகுலத்தவரைத் தூதுபோவென்னத்தக்க நாடுடைமன்னரெவரும் இல்லாத குறையேகாண். இதனால், இராமபிரான் அடியவர்க்கெளியவனல்ல நென்றாகாது' என்று அருளிச்செய்தார்.

ஒருநாள், நம்பெருமாள் திருமஞ்சனங்கண்டருள்கிற போது, அடியார்களெல்லாரும் சேவித்துநிற்கையில், அனைவரும் பட்டரைநோக்கி 'பெருமாள் நீராடி ஈரவாடையும் திருத்துழாய்மாலையுமாக எழுந்தருளியிருக்கிற இக்காட்சியைக்

குறித்து ஓர்உத்ப்ரேசைச் சொல்லவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்த, உடனே பட்டர் சொற்செறிவு பொருட்பொலிவு ஆழந்தகருத்து முதலிய சிறப்புக்களெல்லாம் அமைய ஆசுகனியாக ஒரு சலோகம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்; அதன் பொருள் வருமாறு:—பரமாத்மா ஜீவாத்மாவை நோக்கி 'நீ எனக்கு உரியை' என்பன்; அதனைமறுத்து ஜீவாத்மா 'நான் எனக்கு உரியேன் [அதாவது - உனக்குஅதீந னல்லேன், ஸ்வதந்தரன்]' என்பன்; பரமாத்மா 'உனக்கு அது எப்படி?' என்ன, ஜீவாத்மா 'உனக்கும் அது எப்படி?' என்பன்; 'வேதம்முதலிய பிரமாணங்களுள் அங்ஙனம் ஆகின்றது' என்று பரமாத்மா சொல்ல, 'தொன்றுதொட்டுவருகிற அதுபவத்தினாலே இங்ஙனமாகிறது' என்று ஜீவாத்மா எதிர் சொல்வன்; 'ஆனால், அந்த அதுபவம் இடையிடையே ஆசேஷிக்கப்பட்டுள்ளதே!' என்று பரமாத்மா வியவகாரம் பேச, 'எவ்விடத்தில் யாருடைய ஆசேஷம்?' என்று ஜீவாத்மா வினாவும்; அதற்குப் பரமாத்மா 'கீதை முதலிய நூல்களில் என் தொடர்பு பிரசித்தமன்றோ?' என்ன, மற்றும் ஜீவாத்மா 'இதற்குச் சாசுனியார்?' என்று வழக்குரைப்பன்; 'நல்லறிவுடையவன் சாசுனி' என்று பரமாத்மா சொல்ல, ஜீவாத்மா 'அந்தோ! அவன் நிற்பக்கல் பஷ்பாத முடையவன்' என்று குறைகூறுவான்: இங்ஙனம் ஜீவாத்மா நிகழ்த்தும் வியவகாரத்திலே பரமாத்மாவான நீ பிரமாணஞ் செய்யச்சித்தனாயிருப்பவன்போல விளங்குகின்றாய் என்று நம்பெருமானே நோக்கிக் கூறியவாரும்.

வீரசிகாபணிப்பல்லவராயனென்பான் பட்டரைநோக்கி 'ஸ்வாமி! இராசகாரியஞ் செய்கையால், அடியேனுக்குப் பகவத்விஷய வைபவம் கேட்க அவகாச மில்லை; எளியேன் ஈடேறுமாறு தஞ்சமாயிருப்பதோ ரர்த்தத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று பிரார்த்தித்த, அதற்குப் பட்

டர் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திரும்' என்று சொல்லியருளினர். அங்ஙனம் மறைபொருளாகச் சொன்னதன் கருத்து விளங்காமையால், பல்லவராயன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, அதுகண்டு இரங்கிப் பட்டர் அதன்பொருளை அடியில்வருமாறு விளக்கலாயினர்:—'கடற்கரையிலே ஓர் அமிருதக் கடல் போலே, ஸ்ரீராமபிரான் பெரிய வானரசேனையுடனே தங்கியிருக்க, அக்கரையிலே இலங்கையில் பிணந்தின்னிப் பயலான இராவணன் இருக்க, எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனையும் இராத்திரி மாலத்தில் ஜாக்கிரதைகொண்டு ஸ்ரீராமனுக்குப் பாதுகாவல் செய்துவருகையில், அவ்வாநரர்கள் பிரகிருதிவசப்பட்டவர்க ளாகையாலே நண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்தவனவிலே, தாமும் தம் திருத்தம்பியாருமாக, முதுகிலே அம்புறுத்தூணியைக்கட்டி, கையிலேடுத்துப்பிடித்துவளைத்து நானேற்றி அந்நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பி அம்புதொடுத்தற்குச் சித்தஞ் செய்யப்பெற்ற வில்லுடனே, பறவைகள் மூட்டையிட்டு அவற்றைத் தம் சிறகின்கீழே வைத்துக்கொண்டு அதுவே கருத்தாய் அடைகாக்குமாறுபோலே எழுபது வெள்ளம் வானரசேனையையும் குறிக்கொண்டு பாதுகாப்பவர்களாய், நடையாடும் மதின்கள் போலே அவ்விராமுமூவதும் அச்சேனையைச் சுற்றிவந்துகொண்டிருந்த சக்கரவர்த்தித்திருமகனருடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று கொண்டு இனிதுவாழ்வீராக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். 'உறங்குகின்றபோது உயிர்களை ரக்ஷிப்பவனான எம்பெருமான் தானே உணர்ந்திருக்கின்றபோதும் அவற்றைரக்ஷிப்பன்' என்று எண்ணியிருத்தலே தகுதியா மென்பது, இதன் தாத்பரியம். இங்ஙனம் உபதேசம் பெற்ற பல்லவராயன் அவ்வாறே ஜகத்ரக்ஷண ஜாகருகரான பெருமாள் இனையபெருமானும் தாமுமாய் வானரமகாசேனையைச் சிறிதும் ஊறுபடாதபடி பாவிப்

புத்தராக நகரையில் விநிலைந்தி விழிப்புற்றுநின்ற திருவருள்
நிலையாய்வே புகுதி அதில் வாய்பொழுதும் ஈடுபட்டு அப்பெரு
மாரணை நாயகம் ராஜநகரகடவன்' என்று தெளிந்துகின்று
அதனால் வாய்பொருமான் நகுணைக்கு இலக்காதிப் பேறுபெற்று
உயிர்நான்

ஒருநாள், பட்டர் கொண்டர்குழாத்துடனே திருவரங்
கப்பெருங் கோயிலினுள்ளே சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனைக் கண்
னாரக் கண்டுநின்று வணங்குவதைப் பொழுது, அருகில்நின்ற
அப்பரிள்ளோரின் லோபென்னும் அடியவரை நோக்கி “நம் பெ
ரியபெருமான் ஒருகிருக்கையை மடித்துத் திருமுடியோடு
சேரவைத்து மட்டுமுருகுக்கையைத் திருவடிகளோநோக்கு
மாறு நோட்டவைத்ததுக் கண்வளர்த்தருள்கிற ஆகாரத்தின்
இங்கிருந்துதான் புகுங்கொண்டிருக்கின்றா? எம்பெருமானைச்
சரணமடைப்புக்தவர்கள் அநாதிகாலமாகத் தம்உயிரைத்
தொடர்ந்து வருகின்ற தொல்லையுழலினையின் மிகுதியைக்
குறித்து அஞ்சு வராயின் அநாதைப்பார்த்து ‘நீங்கள் அங்
கனம் அஞ்சவேண்டா; எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பதற்
கென்று கனித்த மடியன்றோ இது?’ என்று, மடித்த வலத்
திருக்கையின் விரல்கள் தேவாதிதேவனென்பதற்கு அறி
குறியான திருமுடியைத் தொட்டுக்காட்டுகின்றன. திருவடி
கட்டுநேராகநீட்டிவைக்கப்பெற்றதான இடத்திருக்கையோ,
‘எல்லாவுயிராக்டும் இத்திருவடிகள் புகலிடம்’ என்றுகுறித்
து நோட்டுகின்றது காணுமா” என்று அருளிச்செய்தனர். பட்
ட்டர் செவ்வரான அரபியமணவாளதாசரென்னுந் திவ்யகவிபிள்
லோப்பெருமானையங்கார் இததிருவார்த்தையை அடியொற்றி
“நதிரா நுணைமுடிசேர்ந்தகையோது எக்கடவுளர்க்கும்
அதிராசுணைமைகாண்மினென்றேசொல்லும் ஆயபொன்மா
மதிலாரங்கர்பொற்றுவார்திருக்கரம் மற்றிதுவே
சதுரானன்முதலெல்லாவுயிர்க்குஞ்சரணென்னுமே”

என்று திருவரங்கத்துமாலையிற்* கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது.

ஒருசமயத்தில் நஞ்சியா பட்டரைநோக்கி 'பகவானுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லுமபோது ஆசாரநியமமுடையவனாய்கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்ற நியதியுண்டோ?' என்றுகேட்க, அதற்குப் பட்டர், 'நங்கையிலே முழு கப்போமவனுக்கு வேறொருதீர்த்தத்திலே நீராடி அதன்பின் போகவேண்டுமென்ப துண்டோ?' (இ) லையே அங்ஙனமே திருநாமஞ்சொல்லுதல் முடிவாக ஆகவே வேண்டவது; அதனையுடையவரே, அதிகாரிகள் என்று அருளிச் செய்தனர்.

ஒருநாளி, பட்டர் பெரியபெருநாரைச் சேவித்த நாளின்று போது, அத்திருவரங்கநாதன் அவரைப் பட்டர் கூறிய 'நாம உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யமும்குதபாஷ்யமும' (சொந்தருளினர். நீர் ஸஹஸ்ரநாமத்துக்குப் பாஷ்யம் செய்யும்' என்று நியமிக்க, பட்டர் அதைப் பகவதாஜனை நமசிசிரமேழ் கொண்டு வெகுசிறப்பாக ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் செய்தருளினார்.

மற்றும், பட்டர், அஷ்டாஷ்டாமென்னும் பெரியதிருமந்திரத்துக்கு விவரணமாக அஷ்டஸ்தோத்ரம் என்ற பாடநூலை அருளிச்செய்தனர். பின்புள்ள ஆசார்பாக நோக்கா செய்த மந்திரவியாக்கியானங்க ளனைத்திற்கும் இது முன்னாலாயிருக்கும்.

தத்வரத்நாகரம், பிரணவவிவரணம், ஸ்ரீகுணாதிகேசஸம், ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், க்ரியாதீபம், ததவத்ரயஸ்தோமம் முதலாக இவ்வுபதருளிய பாடநூல்கள் பலவுண்டு

எம்பெருமானுடைய திருக்கலியாணகுணங்களைக் குறித்து நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியென்னுந் திவ்வியப்பிரபந

தத்தை அருளிச்செய்ததிலும், எம்பெருமானார் அதன்பொருளை அடியார்கட்கெல்லாம் வெளியிட்டும் வெளியிடுவித்தும் அதனைப்பாதுகாத்த செயலிலும் ஈடுபட்டு, பட்டர், நம்பெருமாள் விஷயமான திருவாய்மொழியாகிய அருமைக் குழந்தையைப் பெற்ற நற்றாய், நம்மாழ்வார்; அதனை அன்போடு குறிக்கொண்டுகாத்துப் போற்றிவளர்த்த செவிலித்தாய், எம்பெருமானார்' என்னுங் கருத்து அமைய

“வாந்திகழுஞ் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மாறக வாயிரமும் ஈன்ற
முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமாட்சன்”* என்ற பாசுரத்தையும்,

அத்திருவாய்மொழிப் பிரபந்தத்திலே பரப்ரஹ்மஸ்வரூபம் முதலாக அறிபவேண்டிய அர்த்தங்களைநதும் விளங்க உரைக்கப்பட்டுள்ள திறத்தில ஈடுபட்டு அத்திருவாய்மொழியின் ஏற்றம் விளங்க

“மிக்க இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்நிலையும்
தக்க நெறியுந் தடையாகித் —தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஒதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்”*

என்ற பாசுரத்தையும் அருளிச்செய்தனர்.

திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கும், ஸ்ரீராமாயண பாரத பாகவத விஷ்ணுபுராணி வடநூல்களிற் சிற்சில சுலோகங்களுக்கும் பட்டர் வியாக்கியானம் உபந்யசிக்குன்றபொழுது உணர்த்திய விசேஷார்த்தங்கள் அநேகம் உண்டு; அவையெல்லாம், ‘பட்டர்நிர்வாஹம்’ என்று ஆன்றோரால் மிகவுங் கொண்டாடப்படுகின்றன.

* திருவாய்மொழியின் தனியன்.

அரும்பதவுரை. ௭௩௩

பட்டர் வைபவம்-பட்டருடைய வைபவம் என விரியும்; ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. பண்டிதரைக் குறிக்கின்ற 'பட்டர்' என்ற பொதுப்பெயர், சிறப்பாக இவர்க்கு இட்டுவழங்கப்பெற்றது; வட சொல். வைபவம் - மகிமை; வடசொல்.

பக்கம்—க.

தெள் நீர் - தெளிவான நீர் பாயப்பெற்ற, வயல் - கழனிகளை யுடைய, நல் தொண்டை நாடு - சிறந்த தொண்டைநாடானது, சான்றோர் உடைத்து - நற்குணங்களால் நிறைந்த பெரியோர்களை யுடையது என்று பொருள். 'தெள்நீர்' என்ற அடைமொழி நீர் வளச்சிறப்பையும், 'வயல்,' 'நல்' என்ற அடைமொழிகள் நிலவளச் சிறப்பு முதலியவற்றையும் உணர்த்த, 'சான்றோருடைத்து' என்றது பெரியோர்களுடையுடைமையை யுணர்த்தி, "வேழமுடைத்து" என்றதொடக்கத்து வெண்பாவிற்கு கூறிய பிறநாடுகளினும் இந்நாடு சிறந்ததென விளக்கும். இந்நாட்டினது இத்தகையசிறப்பு, தொண்டைமண்டலசககம் முதலியவற்றாலும் நன்குவிளங்கும். இந்நாட்டின் எல்லையை. "மேற்குப்புவளமலை வேங்கடம்நேர்வடக்காம், ஆர்க்குமுவரியணிகிழக்குப்—பார்க்குளையர், தெற்குப்பிணிகி திகழிருப தினகாதம், நற்றொண்டைநாடுஎனவே நாட்டி" என்றதனாலறிந். தொண்டைநாடு-தொண்டைமானாடி என்றதன் மரூஉ. 'தொண்டை மான்' என்றது, தன்குலத்துமுன்னோரில் ஒருவனது பெயராய் அந்நாட்டரசர்க்கெல்லாம் வழங்கும். இப்பெயரின்காரணம் வரு மாறு:—தொண்டைநாட்டிசரசதானியான காஞ்சிபுரத்தி லிருந்த தொண்டைமானிளந்திரையனைக்குறித்துப் பாடியதாகிய பெரும் பாணற்றுப்படையில் "அந்நீர்த், திரைதருமரபின்.....பல்வேல் திரையன்" என்ற இடத்து 'நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத்துவா ரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாககன்னியை மணந்தகாலத்து அவன் 'யான் பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேன்?' என்ற பொழுது, 'தொண்டையை [தொண்டை - ஓர்கொடி] அடையாளமாகக் கட்டிக் கடலிலேவிட, அவன் வந்து கரையேறின, அவற்கு யான் அரச வுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பல்' என்று அவன் கூற, அவரும் புதல்வனை அங்குநம்வரவிட, திரைதருதலின், திரையனென்று பெயர்பெற்ற கதை கூறினார் என்றும், "தொண்டையோர் மரூஉ" என்ற இடத்து 'தொண்டையைச்சூடினோருடைய குடியிலுள்ளவனே!' என்றும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தவாற்றால் விளங்கும். இனி, 'தொண்டைநாடு' என்பதற்கு - நிலமாகக் குத் தொண்டை[சூழ்த்துப்]போல முக்கியஸ்தானமாகவுள்ளது

என்றும், தொண்டர்கள்வசிக்கின்றநாடு என்றும் காரணப்பொருள் கூறவாரு முளர். சான்றோர்—சால் - உரிச்சொல், பகுதி.

ஆன்றவர் - மிக்கவர், நிரம்பியவர்; சால்என்றதன் மருஉவான ஆல் - பகுதி: அகன்றவரென்பது ஆன்றவரென மருவியதுமாம்.

உறைவுஇடம் - வசிக்கின்றஇடம்.

ராஜநாள் - அரசனிருந்துஆட்சிசெய்யுரிடம்.

நல்நகரி - முத்திதரும்நகரங்க ளென்றபடி.

கார்மேனி அருளாளர் - காளமேகம்போன்ற திருமேனிரிதத் தையுடைய பேரருளாளப்பெருமாளென்னும் வரதராஜப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கச்சிக்கு - காஞ்சீபுரிக்கு, ஒவ்வா - ஒப்பாக மாட்டா என்க. அருளாளர் - அருளைஆள்பவர். கச்சி - வடசொற் சிதைவு; இது, வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெருமாள்கோயில்' என்று வழங்கப்படும்.

“முத்திதரு நகரேழின் முக்கியமாங் கச்சிதன்னில், அத்திகிரி யருளாளர்” என்றது, தேசிகப்பிரபந்தம் - அடைக்கலப்பத்து - க. முத்திதரும் நகரம் எழு - அயோத்தியை, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன. இவற்றினுட் காஞ்சீபுரத்திற் குப் பிராதானியமாவது-ஸர்வேஸ்வரன்அயோத்தியாதிநகரங்களில் அவதரித்துத் திவ்வியலீலாசேஷ்டிதங்களை நடத்தித் திரும்பவும் தன்னுடைச்சோதிக்குஎழுந்தருளியவாறுபோலவன்றிப் பிரமனது பிரார்த்தனையின்படி அங்குஅர்ச்சாவதாரமாய்சித்தியவாசம்பண்ணு கை.‘க’எனப்படுகிற பிரமதேவனால் எம்பெருமான் பூஜிக்கப்பெற்ற நகர மாதல்பற்றி, காஞ்சீபுரமென்று பெயராயிற்று; இதற்குப் பிற வாறும்உரைப்பர்.

அக்ரஹாரம் - அந்தணர்உறையுமிடம்.

அந்தணவருணம் - பிராமணசாதி.

எம்பெருமானுடைய திருக்கலியாணகுணகணங்களாகிய அமிருதவெள்ளத்தில் முழுகி மிகவும்நுட்பட்டு நன்றாகஆழ்பவ ராதலால், ‘ஆழ்வான்’ என்று பெயராயிற்று. நாமம் - பெயர்.

கூரத்தாழ்வான் - ஹாரீதருவதிலகரான ஸ்ரீராமஸோமயாஜி யாரின் குமாரர். இவர் - இராமாம்சம், சங்காம்சம், ஸர்வநேத்ராம் சம். இவரது வேறுதிருநாமங்கள்-ஸ்ரீவத்ஸசின்னர், ஸ்ரீவத்ஸாங்கர், திருமறுமார்பர், நடையாடுபதஞ்சலி, ஸஞ்சாரிமஹாபாஷ்யர், யதீந் த்ரசரணர் என்பன.

ராமாநுஜர் - ராம அநுஜர்; இராமபிரானது திருத்தம்பியார்; இராமனை அநுசரித்தவர்; லக்ஷ்மணர். ‘இளையாழ்வார்’ என்ற திருப்பெயரும் இப்பொருளுதே. ஸ்ரீவைஷ்ணவ விசிஷ்டாத்வைத ஸ்தாபநாசாரியரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்கு, ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நராயிருத்தல்பற்றி, லக்ஷ்மணரதுதிருநாமமான ‘இளையாழ்வார்’ என்ற

பெயர், நல்லம்மானாகிய பெரியதிருமலைநம்பியால் இளமையில் இடப்பட்டது. பின்பு பஞ்சஸம்ஸ்காரஞ்செய்யும்போது பெரிய நம்பி 'ராமாநுஜன்' என்ற பெயரை இட்டனர். பிறகு இவர் ஸ்வாஸம்பெற்றபொழுது திருக்கச்சியத்திகிரிப்பேரருளாளப்பெருமாள் 'ராமாநுஜமுனி' என்று இவர்க்குத் திருநாமம் சாற்றியருளினர். லக்ஷ்மணரும் பாஷ்யகாரரும் ஆதிசேஷாவதாரமாதல்பற்றியும் இவர்கட்கு ஒருநிகரான பெயர் ஏற்கும்.

உடையவ ரென்ற பெயர் - எல்லாச்செல்வங்கட்குத் தலைவரென்று பொருள்படும். பெரியபெருமானாகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் லீலாவியூதி [இவ்வுலகம்] நித்தியவியூதி [முத்தி] என்னும் உபயவியூதிஐசுவரியங்களையும் தந்தோ மென்று இவர்க்கு அருள்செய்ததனால், இத்திருநாமமாயிற்று.

எம்பெருமானு ரென்ற பெயர்-எமதுதலைவரென்று பொருள்படும். பரமரஹஸ்யமாயிருந்த பெரியதிருமந்திரத்தின் விசேஷார்த்தத்தை இவர் வெகுசிரமப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூர்நம்பிக்கல்உபதேசம்பெற்று உடனே அதனைப் பரமகிருபையால் வரம்பின்றிப் பலர்க்கும் வெளியிட்டபோது, அத்திருக்கோட்டியூர்நம்பி இவரது பெருவண்மையை நன்குமதித்து 'எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்று கொண்டாடின ராதலால், இவர்க்கு இத்திருநாமமாயிற்று.

வேதவியாசபகவான் அருளிச்செய்த வேதாந்தகுத்திரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைதபரமாக ஸ்ரீபாஷ்யஞ் செய்தருளியதனால், ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்றுதிருநாமம். காஸ்மீரதேசத்திலுள்ளபட்டிமண்டபத்துக்கு இவர் எழுந்தருளியபொழுது, அங்குக் கோயில்கொண்டெஹ்நிருக்கின்ற ஸரஸ்வதி இவருடைய ஞானவிசேஷத்தை உகந்து இவரது ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கொண்டாடிச் சாத்தின திருநாமம், இது. பாஷ்யம்-வியாக்கியானவிசேஷம்; அதனைச் செய்தவர், பாஷ்யகாரர்.

இவர், தொண்டைநாட்டில் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் திருவவதரித்தவர். பகவானதுஅம்ச மாதலால், பகவதர்ராமாநுஜாசாரியரென்ப. பஞ்சகாலமுறைமை - ஐந்துவகையாகப் பகுத்த காலங்கட்கு உரிய ஒழுக்கமுறை; இங்குக் கால மென்றது - சிறுபொழுது. பாகவத உத்தமர்-பகவானது அடியார்களில் மிகச்சிறந்தவர். ரிரந்தர வாஸம் - இடைவிடாது வசித்தல்.

பக்கீர்.—உ.

வைராக்யம் - ஆசையின்மை.
பரித்யாகம் - பற்றறவிடுதல்; பரி - உபசர்க்கம்.
உபாதாநகாலம் - பண்டங்களை நல்வழியால் இன்றியமையாத வளவு ஈட்டுதற்கு உரிய காலம்.

நெல்வயல்களில் உதிர்ந்துகிடப்பதும் உரியவர்கள்வேண்டாது விட்டிட்டது மாகிய தானியத்தை ஒவ்வொன்றாகப்பொறுக்கியெடுத்திக்கொள்வது, உஞ்சம். இவ்வகையான ஜீவநோபாயம் - உஞ்சவ்ருத்தி. சிற்சிலகிருகங்களின்வாயில்களில் தாம்செல்லும்போது அம்மாளிகையிலுள்ளாராத் குறிப்பறிந்துகொடுக்கப்படும் பண்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு உபசாரமாக வழங்குகின்றது, இது.

பக்கம்—௩.

போஜன உபகரண பதார்த்தம் - உணவிற்குஉரிய பண்டம்.

காரண-எல்லாப்பொருள்கட்கும்காரணமானவனே! நான்முகனை படைத்தானே-சதுர்முகனானபிரமனைச்சிருவ்ஷ்டித்தவனே! கண்ணை - கிருவ்ஷணைவதாரஞ்செய்தருளியவனே! கரியாய்-கரியதிருநிறமுடையவனே! அடியேன் நான்-(உனக்கு)அடிமையாயுள்ளவனாயான், உண்ண நான்-உணவைஉட்கொள்ளாத நாளில், பசியாவது ஒன்று இல்லை - (அடியேனுக்குச்)சிறிதும் பசிப்பதில்லை; ஓவாதே - இடைவிடாமலே, நமீ நாரண என்று எண்ணு - 'நாராயணனே! (உனக்கு)நமஸ்காரம்' என்றுகிணையாத, நாளும்—, இருக்கு எசுசாமவேதம்(கொண்டு) - ருக்வேதமும் யஜுர்வேதமும் ஸாமவேதமுமாகிய மூன்றுவேதங்களைக்கொண்டும், நான் மலர் கொண்டு - அன்றலர்ந்த மலர்களைக் கொண்டும், உன பாதம் நண்ணு-உன்னுடைய திருவடிகளை அடித்துவழிபடாத், நான் - நாளும் (ஆகிய), அவை—, தத்தையும் ஆகில் - நேரிடுமானால், அன்று அவை எனக்கு பட்டினி நாளே - அத்தகையஅந்நாள்களே அடியேனுக்குப் பட்டினிகிடக்கின்ற நாள்களாம் என்பது, பெரியாழ்வார்திருமொழிப்பாசுரத்தின் பொருள்.

'காரண' என்றது - பிரமனுக்குமுன்பு உண்டான பிராகிருத கிருவ்ஷ்டியைச் செய்தவனே யென்றபடி. 'நான்முகனைப்படைத்தானே' என்றது - பரத்வத்தையும், 'கண்ணு' என்றது-சௌலப்பியத்தையும், 'கரியாய்' என்றது - நீலமணிபோன்றவடிவழகையுந் காட்டும். இவ்வளவும்-எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தையும்; அடியேன் நான்' என்றது - தமது ஸ்வரூபத்தையும் சொன்னவாரும். பிந்தின வாக்கியங்கள் - இவ்வுடம்புக்குத் தூரகம், தேஹாத்மாபிமானத்தைப்போக்கிப் பகவர்நாமத்தை அநுஸந்தித்தலும் அவன்திருவடிகளை வழிபடுதலுமே யென விளக்கும். நாரணனென்ற திருநாமம்-அனைத்துக்குந்தலைவனென்பதையுணர்த்தும். நான்குவேதங்களுள் அபிசாரம்முதலிய மந்திரப்பிரயோகத்துக்கு உரிய அதர்வணவேதத்தை விலக்கி மற்றைமூன்றையும் 'த்ரயீ' என்று சிறப்பாகவழங்கும் மரபு, இங்குஉணர்த்தக்கது. ஓவாதேநமோநாரணவென்றுஎண்ணுதல் - தொகுத்துச்சுட்டலும், இருக்கெசுச்சாமவேத நாண்மலர்! கொண்டு உனபாதம்நண்ணுதல்-வகுத்துக்காட்டலுமாம், 'திருமந்த்

ரம் - ஸங்கரஹமும், வேதம் - விவரணமுமாயிதே யிருப்பது.” “மா தவன்பேர்சொல்லுவதே யோத்தின்சருக்கு.” ‘அவை தத்துறுமாகில்’ என்றது - அவை தட்டுப்படாவென்பது தோன்ற நின்றது. நாண்மலர்கொண்டிண்ணுகைக்குப் பிரமாணம் வேதமாகையால், அது முதலிற் கூறப்பட்டது. நாண்மலர் - வாடாதமலர். உன,அ - ஆறனுருபு. “நாடாதமலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்ற” என்றார் நம்மாழ்வாரும்.

தூரகமும் போஷகமும் போக்யமும் ஆகிய பொருள்களனைத் தும் நமதுதலைவனான கண்ணபிரானே யென்பது, “உண்ணுஞ் சோறு” என்ற தொடக்கத்து மேற்கோளின் பொருள். பருகுதல்- குடித்தல்.

திருவாய்மொழி அதுஸந்தானம் - (நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸாமவேதஸாரமான) திருவாய்மொழி யென்ற திவ்வியப்பிரபந்தத் தை ஒதுதலும் அதன் பொருளாயுணர்த்தலும்.

தூரகம் - உயிர்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது.

கோயி லென்ற பொதுப்பெயர் - சிறப்பினால், பூலோக வை குண்ட மெனப்படுகிற ஸ்ரீரங்கத்தைக் குறிக்கும்.

பெருமான் - இராமபிரான். (இனையபெருமான் - லக்ஷ்மணன்.) இராமபிரானால் முன்பு திருவாராதனஞ்செய்யப்பெற்றமைபற்றி, ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ‘பெரியபெருமான்’ என்று திருநாமம்.

திருச்சின்னம் - ஒருவகைக்காளம்; வாத்தியவிசேஷம்.

தேவியார் - மனைவியார்; உயர்வுச்சொல்.

குலாவிக் குலாவி - மிகமகிழ்ந்து என்றபடி.

பக்கம்—சு.

நிர்வாஹகர் - சரிவரநடத்துபவர்.

அர்ச்சக முகமாக - திருவாராதனஞ்செய்பவரது மூலமாக.

அக்காரவடிவில் - ஒருவகைச்சிறந்தவுணவு. அக்காரம்=இக்ஷு ஸாரம்: கருப்பஞ்சாற்றின்பாகினாலாகிய வெல்லம் அல்லது சர்க்கரை; அதுகலந்த அடிசில் என்க.

வேணும்=வேண்டும்: மரூஉ. நியமநம் - கட்டளை.

மஹாப்ரஸாதம் - போருள்.

பணிமாறுதல்- ஊதுதல.

விண்ணப்பம்=விஜ்ஞாபநம்: வடமொழிச்சிதைவு.

நிஷ்டேரம் - கடுமை.

பத்த வத்ஸவன் - அடியார்கள்பக்கல் மிக்கஅன்புடையவன்.

நிறைந்த மகிமை, தைரியம், புகழ்,சம்பத்து, ஞானம், வைராக் கியம் இந்த ஆறுக்கும் பகமென்று பெயர்; இவற்றையுடையவன், பகவாந் - வடசொல்: வாந் - வடமொழிப்பெயர்விருதி.

கருணைத்திறம் - அருளின்மேன்மை. பருதி - பாகம்.

புத்ர காம இஷ்டி - புதல்வரைப்பெறும் விருப்பினுற் செய்யும் யாகம்; வடமொழித்தொடர்.

பயஸ் - பால்; அதுகொண்டுசெய்யப்பட்ட உணவு, பாயஸம்; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். கூறு - பகுதி.

பக்கம்—ரு.

ஈன்றாள் - பெற்றாள்; ஈன் - பகுதி.

ஸம்ஸ்கிருதவேதம்போலவே தமிழ்மறையாகிய திவ்வியப்பிர பந்தங்களும் நித்திய மென்பது, ஆன்றோர்கொள்கை. திவ்வியப்பிர பந்தங்களை ஆழ்வார்கள் இயற்றியதாகச் சொல்லுதல் என்னெ னின், —வடமொழிவேதங்களை ஹம்ஸவடிவங்கொண்ட திருமாலி னிடம் உபதேசம்பெற்ற பிரமன் தனது வாக்கினால் வெளியிட்ட மாதிரித்தகக்கொண்டு “முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க மற்றவனும், முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள்” என்று பிர மன்தானே அவற்றைப்படைத்ததாகச் சொல்லுதலும், பின்பு அவ் வடமொழிவேதங்களின் ஒவ்வொருபகுதியை ஒவ்வொருமுனிவர் ஒவ்வொருசமயத்தில் வெளியிட்டதுகொண்டு அந்தந்தப்பகுதியை அந்தந்தமுனிவரியற்றியதாக அராவர்பெயரையிட்டு வழங்குதலும் போலவே, எம்பெருமான் திருவருளால் உணர்த்த ஆழ்வார்கள் திவ் வியப்பிரபந்தங்களை யுணர்ந்து வெளியிட்டமாதிரித்தகக்கொண்டு அவர்கள்செய்ததாகச் சொல்லுதலும் உபசாரவழக்காம் என்பது, சம்பிரதாயம். ஆனதுபற்றி, ‘நம்மாழ்வாரால் வெளியிடப்பட்ட’ எனப்பட்டது. இததொடக்கத்து வாக்கியம்—தந்திறிப்பேற்றவன்.

அறிகுறி - அடையாளம்.

ஆசாரிய பரதந்திரர் - ஸ்வாதந்திரியங்கொள்ளாமற் குருவின் அதீதராய் நடப்பவர்.

நாம கரணம் - பேரிடுதல். கடவர் - உரியர்.

உபய குமாரர்கள் - இரண்டு பிள்ளைகள். வர்க்கம் - கூட்டம்.

1) எம்பார்-ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குச் சிறியதாயாரது குமாரர்; தொ ண்டைநாட்டில் மதுரமங்கலத்தில் அவதரித்தவர்; கருடாம்சமான வர்; கோலிந்தபட்டரென்னும்இயற்பெயருடையர். ஸ்ரீபாஷ்யகார ருடன் யாதவப்பிரகாசரிடத்தே சாஸ்திராப்பியாசஞ் செய்கின்ற பொழுது, அக்குருவோடு கங்காயாத்திரைசென்று கங்கையில்நீரா டிகையிற் கையிலே சிவலிங்கம் சேர்ந்ததனால் ‘உள்ளங்கைகொணர் ந்தநயினர்’ என்னும்பெயரினராகிக் காளஹஸ்தியிற் சிவபிரானுக் குத் தொண்டிசெய்தவரும்நாளில் தமதுநல்லம்மானை பெரியதிரு மலைநம்பியால் திருத்திப்பணிகொள்ளப்பெற்றப் பிறகு ஸ்ரீபாஷ்ய காரரையடைந்து அவர்பக்கல் சன்னியாசாச்சிரமம் பெற்றபோது 1) ‘எம்பெருமானார்’ என்ற அவர்பெயரையே தமக்குப்பெயராக இடப் பெற்றனர்; அப்பொழுது அப்பெரும்பெயரைத் தமக்குச்சொல்லிக்

‘கொள்ளுதற்கு இவர் கூசியதனால், பாவ்யகாரர் அதனைக்குறுக்கி ‘எம்பார்’ என்று பேரிட்டனர்.

பிரபந்தர் - எம்பெருமானைச்சரணமடைந்து உய்தலாகிய பிரபத்திமார்க்கத்தில் ஊன்றியொழுதுபவர். அவ்வடியார்களின் வர்க்கம் செழித்தற்கு மூலமானவர்கள் என்பது, ‘பிரபந்த குலக் கொழுந்து’ என்பதன் கருத்து.

திருஷ்டி தோஷம் - கண்பார்வையால் உண்டாகுங் குற்றம்; கண்ணெச்சி லெனப்படும். ரகசு - பாதுகாப்பு.

இரண்டுவாக்கியமாகஉள்ளதனால், த்வய மென்று பெயர்.

மந்திர ரத்தினம் - சிறந்த மந்திரம். அநுசந்தித்து - சொல்லி.

பங்கம்—௭.

கடாக்ஷித்தல் - அருளொடு நோக்குதல்.

தெய்விக் கிசுக்கள் - தெய்வத்தன்மையுடைய குழந்தைகள்.

தேஜோ விசேஷம் - ஒளிச்சிறப்பு. வியப்பு - ஆச்சரியம்.

பரிமளிக்கின்றது - விளங்குகின்ற தென்றபடி.

உகந்து - மகிழ்ந்து. உய்யும் வகை - உஜ்ஜீவிக்கும் உபாயம்.

நாடி - ஆராய்ந்து, விரும்பி.

பஞ்சாயுதத் திருவாபரணம் - சங்கம் சக்ரம் கதை வாள் வில் என்னும் திருமாலினதுஐந்துஆயுதங்களின்வடிவமாகப் பொன்னாற் செய்து மார்பில்அணியும் அணிகலம். காத்தற்கடவுளின்படைக் கலவடிவமான இவ்வணிகலம், குழந்தைக்கு ரகசியம்.

பராசரபகவான்-வியாசமாமுனிவரது திருத்தந்தையார்; வசிட்டமகாரிஷ்யனுடைய பெளத்திரர்; புலஸ்தியமுனிவருடைய அநுக்கிரகத்தால் ஸகலசாஸ்திரஞானமும் பெற்று, வசிஷ்டருபதேசத்தால் தத்துவஞானியாகி, பராசரஸ்மிருதியென்று வழங்கப்படும் கலியுகதர்மசாஸ்திரத்தையும், புராணரத்தினமெனப்படும் விஷ்ணு புராணத்தையும் உரைத்தருளினர்.

வேதவியாசர் - விஷ்ணுவின் அம்சமானவர்; சகலகலைஞானங்களிலுஞ்சிறந்தவர்; வேதங்களை வகுத்தவர்; மகாபாரதத்தையும், பதினெண்புராணங்களையும் செய்தருளியவர். சாற்றி - சொல்லி.

இராமாநுஜாசாரியர் சன்னியாசம்பெற்றுப் பெருமாள்கோவிலில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவாசாரியராய் வீற்றிருந்த யாமுநாசாரியரென்னும் ஆளவந்தார் இவ்விராமாநுசரை அழைத்துவரும்படி பெரியநம்பியை அனுப்ப, இவர்கள் செல்லுமளவில், பரமபதமடைந்துவிட்ட ஆளவந்தாரது திருமேனியைத் திருப்பள்ளிபடுத்திஞ் சமயமாயிருக்க, அத்திருமேனியில் மூன்றுதிருவிரல்கள் மடங்கியிருந்தமை கண்டு ‘மூன்னும் இவர்க்கு இப்படி உண்டோ?’ என்று இராமாநுசர் வினவியதற்கு, அக்குள்ளார் ‘மூன்பு இல்லை; இப்போது கண்டது’ என்ன, இராமா

நூரும் அவர்திருவுள்ளத்திற் சிலகருத்து உண்டாயிருத்தல்வேண்டுமென்று ஊகித்து 'முன்பு இவருடைய அபிமதஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ?' என்று வினாவ, அங்கிருந்த அடியார்கள் 'வியாசபராசரர்களிடத்து உபகாஸமிருதியும், நம்மாழ்வார் பங்கல் ப்ரேமாதிசயமும், வியாசகுத்திரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைத பரமாகப் பாஷ்யஞ்செய்யும்விருப்பமும் பலகாலும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்துகொண்டிருப்பார்' என்று சொல்ல, இராமாநுசரும் 'என்னிடத்தில் ஆசாரியகிருபை யுண்டானால் இம்மூன்றுகுறையை யுந்தீர்க்கக்கடவேன்' என்றவளவிலே, அவ்விரல்கள் 'நிமிர்ந்தன வென்பது, இங்கு அறியவேண்டிய வரலாறு. எம்பாரது திருத்தம்பியாரான சிறியகோவிர்த்தப்பெருமானுக்கு ஒருகுமாரர் அபதரிக்க, அக்குழந்தைக்குப் பராங்குசநம்பி யென்று நம்மாழ்வார்திருநாமத்தைச் சாத்தியும், விசிஷ்டாத்வைதபாஷ்யஞ் செய்தும் மந்தைக்குறைகளை இராமாநுசர் தீர்த்தனர்.

பிதாமஹர் - தந்தையின் தந்தை.

ஸோமயாஜீ - ஸோமமெனப்படுங் கொடியின் சாற்றை உபயோகித்துச் செய்யும் ஸோமயாகத்தைச் செய்தவர்.

ஸந்திதி - திருமுன்பு.

திருவரங்கம் பெரியகோயிலினுள்ளே பெரியபெருமான்திருமுன்பே உள்ள இரண்டுணைகள், திருமணத்து னெனப்படும்; மங்களகரமான தூண்க ளென்றபடி: ஆமோத ஸ்தம்ப மென்பார்.

பக்கம்—எ.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் - திருவரங்கத்திற் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருமகளாரது திருநாமம்; ஸ்ரீரங்கநாதனது தேவியார். நாச்சி - நாயகி என்ற வட்சொல்லின் சிதைவு.

அடிசில் - உணவு: அடு என்ற பகுதியினடியாப் பிறந்த பெயர்; அடுதல் - சமைத்தல்.

தமதுகுழந்தைகளின் சிறியகையால் அளாவப்பட்ட உணவானது சுவையால் அமிருத்தினும் மிகஇனியது என்பது, திருக்குறளின் பொருள். கூழ்என்றது - இங்கு, உணவுப்பொதுவாய்நின்றது; இழிந்த உணவெனக்கொண்டு, தம்மக்கள் கையால் அளந்த கூழும் அமிழ்தினுமினியதா மெனினும் அமையும்.

புதர ஸ்வீகாரம் - புத்திரனாக அங்கீகரித்தல்.

வான் இட்ட கீர்த்தி-தேவலோகத்திலும் பரவிய புகழ், வளர்-மேன்மேல் மிக்குவளரப்பெற்ற, கூரத்தாழ்வான் - கூரத்தாழ்வா னென்னும் ஆசாரியர், மகிழ் - திருவுள்ளமுகக்கும்படி, வந்த-(அவரது குமாரராய்த்) திருவவதரித்தவரும், தேன் இட்ட தார் நம்பெருமாள் குமாரர் - தேன்துளிக்கின்ற மாஸையைத் தரித்த திருவரங்கநாதனது குமாரருமாகிய பட்ட ரென்க, கீர்த்தி வானுலகத்திற்

பரவியமை கூறவே, இவ்வுலகத்துப்பரவியமை தானே பெறப்படும். வந்த பட்டர், குமாரர் பட்டர் என இயையும். தேன் இட்டதார் - வண்டிகள் இடைவிடாதுமொய்க்கின்ற மாலையெனினுமாம். 'நம்பெருமாள்' என்ற பெயர் - உயர்ச்சிசொல்; "நம்பெருமாள் நம் மாழ்வார் நஞ்சியர் நம்பின்னே, யென்ப ரவரவர்த் மேற்றத்தால்" என்ற உபதேசரத்தினமாலையைக் காண்க.

கருவிலே டோடங்கி - கர்ப்பம்முதலாக.

பாத்ரம் - இடம், கொள்கலம்.

துழாய் = துளசி: டடசொற்சிறைவு

அங்குரித்தல் - முளைத்தல் பரிமளம் - நறுமணம்.

லோகஅதீதம் - உலகத்தாரத ஞானவெல்லையினும்மேம்பட்டது.

இ உலகம் மூன்றும் உடன் நிறைய - இச்சமூன்றும் உலகங்களும் ஒருங்குநிறையும்படி, சிறு மா மேனரி நிரிர்ந்த - சிறியதும் பெருமையுள்ளதுமாகிப் தனது திருமேனியை வளரும்படி பண்ணின், என் செம் தாமரை கண் திரு குறளன் - எனது தலைவனும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய நனுமான ஸ்ரீராமநமூர்த்தியினுடைய, நறு மா விரை நான் மலர் அடி கீழ் - பரிமளமுள்ளதும் சிறந்ததும் வேளையுடையதுமாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளின்கீழே, புகுதல் - அடிமைசெய்துசேர்தலானது. - அவன் அடியார் சிறு மா மணிசராய் என்னே ஆண்டார் இங்கே திரிய அன்றி பாலியேனுக்கு உறுமோ - அப்பெருமானுக்கு அடியார்களும் சிறுமையையும் பெருமையையும் ஒருங்கேயுடைய மகாபுருஷர்களுமாய் என்னை அடிமைகொண்டவர்கள் இவ்வுலகத்திலே திரியாநிற்கையில் அவர்கட்கு அடிமைப்படுத லன்றித் தீவியேனான எனக்குச் சிறக்குமோ? என்பது. திருவாய்மொழிப்பாசரத்தின் பொருள்.

எம்பெருமானடியார்க்கு அடிமைப்படுதல் விசேஷமே யன்றி, எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்படுதல் மாதிரம் விசேஷமன்று என்பது கருத்து. அதனை, வாமனனடியாரான பாகவதர் இங்கு அண்மையிலிருக்கும்பொழுது வாமனன் திருவடிகளிற்புகுதல் சிறுவாதென்று வெளியிட்டார். 'பாகவத்சேஷத்வத்தின் எல்லையாகிறது, பாகவத்சேஷத்வத்தளவும் வருகையிறே.' அவனடியார் சிறுமாமணிசராயென்னையாண்டா ரிங்கே திரிய. அவர்களைத் தவிர்த்து, இவ்வுலகமூன்றும் உடன் நிறையச் சிறுமாமேனரிநிரிர்ந்த என்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளது நறுமாவிரைநாண்மலரடிகீழ்ப் புகுதல் பாலியேனுக்கு உறுமோ என்று அர்வயங்காண்க. பாகவதர்க்கு அடிமை பூணுதலின் சிறப்பை யுணர்த்தும் பதிகத்தி லுள்ள செய்யுள், இது. "தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி, பாலினின்னிசை பாடித்திரியனே" என்று மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்ததும் இதுபற்றியே.

‘ஒருகாலத்திலே போசுளதேசத்தவரான அம்மணியாழ்வா
மென்பவர் பட்டர்வைபவத்தைக் கேள்வியுற்றுத் தாம்உய்வுபெறும்
வழியை அவர்பக்கல் கேட்டுணர அவாக்கொண்டு பலகாதவழிகட
ந்து ஸ்ரீரங்கத்துக்குவந்து பட்டர் திருவடிகளிலே தண்டன்சமர்ப்
பித்து ‘அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதோர் அர்த்தத்தை அரு
ளிச்செய்யவேண்டும்’ என்று விஜ்ஞாபிக்க, பட்டர் திருவாய்மொழி
யிலே பாகவதர்க்கு அடிமைபூணுதலின்சிறப்பையுணர்த்தும் “நெடு
மாற்கடிமை” என்ற திருப்பதிகம் முழுமுதலுக்கும் பொருளருளிச்
செய்து, ‘எம்பெருமான் மகிமையை எவ்வளவு அறிந்தாலும், அது,
அவனைப்பாசியளவே அறிந்ததாம்; அவனடியார்களின் மகிமையுணர்ந்
தாலே அவனை முழுதும் அறிந்ததாகிறது’ என்று அருளிச்செய்ய,
அவர் ‘பலபடி சொல்லி யென்? மறந்துவிடுவேன்; இவ்வளவே அமை
யும்’ என்று அதனையே கடைப்பிடித்துச்சென்று, அங்ஙனம் அடியார்
க்கு அடிமை செய்தலேயே ‘ரியதொழிலாகக்கொண்டு உய்வுபெற்
றார்’ என்பதை, பட்டர் உபவம் (முழுப்புத்தகம்) - நிகு, குள-ஆம்
பக்கங்களிற் காண்க.

‘பாலியேனுக்கு’ என்றது, பணிவுநோன்றத் தம்மைத்தாழ்த்தி
யுரைத்தது; நைச்யா நுஸந்தாநம். உடனே திரிவிக்கிரமமூர்த்தியாய்
வளர்ந்து எல்லாவுலகங்களையும் அளந்து தன்வசப்படுத்திக்கொள்
ளுதல் தோன்ற, ‘இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச சிறுமாமேனி
நிமிர்த்த திருக்குறள்’ என்றார். ஓரடியால் மண்ணுலகத்தையும்
மற்றோரடியால் விண்ணுலகத்தையும் அளந்தபோது, நிலவுல
கத்தையளந்த திருவடியின்கீழ் அதன்கீழுலகங்களும் அடங்கின.
‘செந்தாமரைக்கண் திருக்குறள்’ என்றது, வடிவழிக் லீடுபாடு.
மனிசர் - மனிதர், மதுஜர்.

பக்கம்—அ.

பாசரம் - பாட்டு. உபநயநம் - பூணூல்தரிக்குஞ் சடங்கு.

சிறியாச்சான் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவடிகளில் ஆசிரயித்த அடி
யார்களில் ஒருவர்.

யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மாயாவாதசன்னியாசி, ஸ்ரீபாஷ்யகா
ருடனே சமயவாதஞ்செய்து, பதினெட்டாவதுநாளில் தோற்று,
அவர்க்கு அடிமைப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவசன்னியாசியாகி, ‘அருளா
ளப்பெருமானெம்பெருமானா’ என்று அவரால் திருநாமம் இடப்
பெற்று, ‘ஞானசாரம்,’ ‘பிரமேயசாரம்’ என்ற பிரபந்தங்களைச்
செய்தருளினர். தட்டு - தடை.

முதலியாண்டான் - தொண்டைநாட்டிற் பசுசைவாரணப்பெரு
மாள்கோவிலென்கிற புருஷமங்கலத்தில் வாதுலகோத்திரத்திற்
கந்தாடைக்குலதீபமாய் அவதரித்தவர்; சக்ராம்சமும். ராமாம்சமு
மானவர். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது தமக்கையாரான பூமிதேவியாண்டான்

இவர்க்குத் தாயா ராதலால், இவர் பாஷ்யகாரர்க்கு மருமான்; அவரது மிக்க அன்புக்கு இடமான அந்தரங்கசிஷ்யர்: ஆதலால், அவரது திருவடிநிலைகளிற் பிறழ்ந்து முதலியாண்டான் என்று வழங்கப்படும். தாசரதி, வாதூலஜேசிகர், ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர், இராமா நுசன்பொன்னடி என்பன - இவரது வேறு திருநாமங்கள்.

அந்ந பாந ஆதிகன் - சோறு தண்ணீர் முதலியன.

சுடுபடுதல் - மிகவும் ஆழ்ந்து பக்திசெய்தல்.

பரமபதம்-எல்லா இடங்களினுஞ்சிறந்த இடம்; ஸ்ரீவைகுண்டம்.

ரித்திய ஸூரிகள் - பரமபதத்தில் எந்நாளும் வாழ்கின்ற ஆதி சேஷன், கருடன், சேனைமுதலியார் முகலானவர்கள்; இவர், ரித்ய ரெனவும் டடுவர்.

பகவத்பகதி - எம்பெருமானிடத்திற் செய்யும் பக்தி.

ரித்ய முக்தர்கள் - ரிதகியரும் முக்தரும் முக்தர் - முந்தி இவ்விலகங்களிலே யிருந்து பிறகு வீடுபெற்றவர்.

இசைவு - உடன்பாடு.

ஸர்வஜ்ஞ பட்டன் - எல்லாமறிந்த புலவன்.

பாங்கம்—கூ.

பரிஜநம் - எவல்செய்யோர். விருது - வெற்றி.

காளம் ஒருவகைவாததியம்; ஊதுகுழல்.

சிலிகை - பல்லக்கு. தியங்கி - கலங்கி, திகைத்து.

மௌநம் - பேசாமை. அஜ்ஞன் - அறியாதவன்.

சம்பிரமம் - சிறப்பு, ஆடம்பரம். எசி - இகழ்ந்து.

‘பறப்பதன் குட்டி தவழுமோ?’—பறப்பதாகிய பறவையினது குஞ்சுகுத்தவழும்பருவமென்பதொன் றில்லா கவாறுபோல, பேரறிவுடையாரது குழந்தைக்குப் பேதைமையுடையதான இளம்பருவமென்பதொன் றில்லை யென்க. இப்பழமொழியும், ‘விளையும்பயிர் முளையிலே தெரியுமன்றோ?’ என்னும் பழமொழியும் - உபமானத் தைமாத் திரஞ் சொல்லி அதுகொண்டு உபமேயத்தைப் பெறவைத்தலால், பிறிதுமொழிதலனி. தண்டுகை - பல்லக்கு.

பாங்கம்—கூ.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்-ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது திருவடிகளில் ஆசிரியத்த சாத்தாதுமுதலிகளில் ஒருவர்; இரவிலுறங்காமல் வில்லுங்கையுமாய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குத் திருமேனிக்காவல்செய்யுஞ் சிறந்த அடியவ ராதலபற்றி வந்த பெய ரென்பர்: இப்பெயர், லக்ஷ மணதாச ரென்றவாறுமாம்.

பெரன்னாசியார் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது சிஷ்யை.

சிறச் சேவகம் - இளைய வீரச்சேயல். “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடை யெனச், சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே” என்று குறித்த நால்வகைவீரத்தினுட் கல்விவீரம் இது.

மந்திரரத்தினம்-த்வயம். ரக்ஷயிட்டு-பாதகாப்புச்செய்து.

பலநூல்களைக்கற்றறிந்தோம் யாம் என்ற (எவனும்)தன்னைத் தானே புகழ்ந்துகொள்ளவேண்டியதில்லை; (ஏனெனில்),—உலக முழுவுதும்பரவுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனே,தையிற்பிடித்த ஒருசிறுகுடையும் ஒருசார்திக்கும்; (மற்றும்), பலநூல்களைப்படித்தவர்க்குக் கடையாணிபோல ஆதாரமான ஒருசொல், சிலநூல்களைக்கற்றவர்வாயினின்று யெளிவரவுங்கூடும் என்பது;அநநெறிச சாரசசெய்யுளின் பொருள்.

உலகமுழுவுதும் பரவுஞ் சூரியகிரணத்தையும் ஒரு பகுதியிற் படாதபடி கைக்குடை தடுக்கவல்லதாதல் போல, உலக முழுவுதும் வாதப்போரிற் பலரையென்று விளக்கிவருகின்ற ஒரு பண்டிதனது பேசுசை ஒருசிறுவன் ஓரளவிலே ஆகேப்பித்தமடக்கவுங்கூடும் என்பது. இரண்டாமடியின் கருத்து. இங்ஙனம் அவ் வடியிற்கூறிய உபமானவாக்கியம் உபமேயக்கருத்தை விளக்கியது, பிறிதுமொழிநலணி. இதுவும் அடுத்தவாக்கியமும்,முந்தினவாக்கியத்திற்கூறிய விஷயத்திற்கு எதுவாய்ச் சமர்த்தித்தலால், தொடர்நிலைச்சேய்யு் துறியணி. இவ்வாறு இரண்டணி சேர்ந்துவந்தது, சேர்வையணி.

அச்சு - சக்கரங்கோக்கின்ற மரம்; அக்ஷ மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. அச்சாணி - சக்கரங்கழலாதபடி அச்சின்கடையிற் செருகும் ஆணி. அது மிகப்பெரிய தேர்க்கு இன்றியமையாது ஆதரவாவதுபோல, சீரம்பக்கற்றேறறிவினர்க்கு ஆதரவாகத்தக்க ஒரு சொல் சிதறறிவினரிடத்தும் ஒரோவிடத்து உண்டாகலா மென்க. (ஜீவகனென்னும் ராஜகுமாரன் இளமையில் தோழருடன் நகர்புறச்சோலையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், மகாபண்டிதனான ஒருமுனியன் வந்து, 'குமார! சமீபமாக இவ்விடத்தா ணருண்டோ?' என்று வினாவு, ஜீவகனும் புன்சிரிப்புக்கொண்டு 'சிறுபிள்ளைகளாகிய நாங்கள் ஆங்கு விளையாடுவதைக் கண்டதனால் ஊர் சமீபத்தே யென்பது சொல்லாமலே விளங்கவில்லையோ?' என்று சொல்ல, அதுகேட்டு அத்தூறவி மனமுவந்தன னென்பது, இங்குஉணரத்தக்கது.)

கற்றோம் யாம் - செருக்குப்பற்றிவந்த உயர்வுப்பன்மை. ஆகவே, 'தன்' என்ற ஒருமையோடு வழுவாகாது, பன்மையொருமை மயக்கத்தின்பாற்படும். காத்தல் - தடுத்தல்; ("செல்லிடத்துக்காப்பான் சினங்காப்பான்" என்றவிடத்துப் போல.) உள - உளது என்பதன் விகாரம். ஓர்சொல் என்ற எழுவாய்க்கு ஏற்ப 'உளதாம்'என்று பாடமிருத்தல் தகுதி. ஓர் சொல் - ஒப்பற்ற சொற்கள் எனக் கொண்டால், 'உளவாம்' என்றது அமையும்.

“கடலேயனையம்யாம் கல்வியா லென்னும், அடலேறனைய செருக்காழ்த்தி - விடலே, முனிக்கரசுகையான் முகந்து முழங்கும், பனிக்கடலுமுண்ணப்படும்,” “உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர், கச்சாணி யன்றோ ருடைத்து”, “கற்றது கைம் மண்ணாவு கல்லா துலகளவென்று, உற்றகலைமடந்தை யோதுகின் றாள் - மெத்த, வெறும்பந்தயங் கூறவேண்டாம் புலவீர், ஏறம்புந் தன்கையா லெண்சாண்” என்பன, ஆங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கவை.)

பாலப்பிராயத்தர் - இளம்பருவத்தினர்.

ஆளவந்தார்ஸ்தோத்தரம்-ஆளவந்தார் என்ற பூர்வாசாரியர் பக வத்விஷயமாக வடமொழியில் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரப்பிர பந்தம்; இது, ஸ்தோத்தரநாடக மெனப்படும்.

பக்கம்—௧௧.

தரிசனம் - மதம்.

சாஸ்த்ர உத்தமாக - சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியபடி.

அன்று + நாள் = அற்றைநாள்; அன்றைத்தினம்.

சந்தைசொல்லுதல் - மாணக்கர் இருமுறைகூறுமாறு ஆசிரி யர் மூலபாடத்தை ஒருமுறை பகுத்துப்பகுத்து உருச்சொல்லுதல். வர்ண ஸ்வர உச்சாரண முறைமை - எழுத்துக்களை ஸ்வரமுட் பட உச்சரிக்கின்ற ஒருங்கு.

அணுவளவும் - மிகச்சிறிதும்.

இருமுதுகுரவர் - இரண்டுபழையபெரியோர்; காய்தந்தையர்.

ஒண்ணுது=ஒன்றாது: மருஉ.

ஏக சந்தை க்ரஹி - ஒருமுறைசொன்னவளவிலே கிரகித்துக் கொள்பவர்.

பஞ்ச ஸம்ஸ்கார பூர்வகமாக - தாபம் புண்ட்ரம் நாமம் மந்த் ரம் யாகம் என்ற ஐந்த ஸம்ஸ்காரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு. தா பம் - சங்கசக்ரமுத்திரைகளையிடுதல்; இலச்சினை யெனவும்கூடும். புண்ட்ரம் - பன்னிரண்டுதிருமண்காப்பிடுதல். நாமம் - அடிமைப் பெயரிடுதல். மந்திரம் - சிறப்புடையமந்திரங்களை உபதேசித்தல். யாகம் - திருவாராதனக்கிரமம் அருளுதல். இவற்றின் விவரங்களைக் கேட்டுஉணர்க.

பக்கம்—௧௨.

உபய வேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்-வடமொழிவேதாந்தமாகிய உப ரிகூத்துக்கள் வியாசகுத்திரங்கள், தென்மொழி வேதாந்தமாகிய திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் இவற்றின் பொருளை வெளியிட்டுப் பரவச் செய்யும் ஆசிரியர்.

சேவித்தல் - தரிசித்தல், தொழுதல்.

வளையஇட்ட திருத்திரையின் அகத்தே - சூழஇட்ட திரைச் சீலையினுள்ளே.

உரிமை - இங்கு, தந்தைதாயரென்னும் முறைமை.

முனிந்து - கோபக்குறிகாட்டி.

அருள்ப்பாடு - அருள்செய்யப்படுதல்; இது, வருதற்குறிப்பை யுணர்த்துஞ்சொல்லாய் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் வழங்கும்.

செல்வக்குமாரர் - அருமைப்பிள்ளை.

கண்டனிடுதல் - கைவிடப்பட்ட தடி விழுமாறுபோல உடம்பு தரையிற்படும்படி கீழேவிழுந்துவணங்குதல்; ஸாஷ்டாங்கநமஸ்கா ரஞ்செய்தல். தண்டசப்தம் வடமொழியில் ஆண்பாற்சொல் லாத ஸால், அக்குறிப்புத் தோன்ற 'தண்டன்' என்று தமிழில் வழங்கப் படுகின்றது. அன்றி, தண்டம் என்ற அஃறிணைப்பெயர் 'தண்டன்' என மகரனகரவீற்றுப்போலிபெறுதற்கு ஏலாமை யுணர்க: இணைக் குறிலடுத்த தன் றுதலால்.

பக்கம்—காந்.

ஸாங்கோபாங்கமாக - அங்கங்கள் உபாங்கங்கள் இவற்றுடன்; குறைவற என்றபடி.

சிகை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ந்யோதிஷம், கல் பம் என்ற ஆறும், வேதங்களின் அங்கங்களாம். மீராமனை, ந்யா யம், இதிஹாஸபுராணம், தர்மசாஸ்திரம் என்பன - வேதங்கட்கு உபாங்கமாகம். இப்பதினான்கையும் வித்யாஸ்தாந் மென்பர்.

ஸுகல வித்யா பாரந் கதர்-எல்லாவித்தைகளுமாகிய கடலின் அக்கரையை அடைந்தவர்: கல்விக்கரைகண்டவர்; தேர்ந்தவர்.

பருவம் - காலம், வயது.

யான் எனது என்னும் செருக்கு - தானல்லாத உடம்பை யானென்றும், தன்னோடு இயைபில்லாத பொருளை என்னுடைய தென்றுங் கருதி அவற்றினிடத்துப் பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவான மயக்கம். இவை, முறையே அகங்கார மமகார மெனப்படும். அக மாகிய உடம்பினிடத்து உண்டான பற்றை 'அகப்பற்று' என்றும், புறமாகிய பொருளினிடத்து உண்டான பற்றை 'புறப்பற்று' என்றும் கூறுவர். எம்பெருமானுக்கு அடிமையான தனதுஆத்மாவை அங்கவனமன்றி ஸ்வதந்திரமென்று கருதுதலும், எம்பெருமா னுடையனவான உலகத்துப்பொருள்களை என்னுடையனவென்று அபிமானித்தலும் குற்றமாகம்.

'முன்பு' என்ற இடைச்சொல் முன்னிடத்தையுணர்த்திப் பெயர்ச்சொல்தன்மைப்பட்டமைபற்றி, 'திரு' என்ற அடைமொழி யினால் அடுக்கப்பட்டது.

விஜ்ஞாபிக்க - பணிவோடுசொல்ல.

பெரியநம்பி-மகாபூர்ணரெனவும்படுவர்; இவர், ஆளவந்தாரது சிஷ்யர்; ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது பஞ்சஆசாரியரி லொருவர்: ஆளவந்தா

ரது நியமனப்படி பாவ்யகாரர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வமாக
மந்திரோபதேசஞ்செய்தனர்.

உசிதம் - தகுதி; (இதன் எதிர்மொழி, அநுசிதம்.)

இசையாது - உடன்படாமல்.

மமகாரமில்லாதவ ராதலால், தமதுகுடும்பத்தை 'ஈசுவராகும் !
பம்' என்றார்; எல்லாம் எம்பெருமானுடையன வென்பது கருத்து.

கரைய - மனமுருக, இரங்க.

பக்கம்—௧௪.

புதல்வர் - பிள்ளைகள்.

பகவத்சந்தியில் - பகவானிடத்தில்.

கடலீர் - கடமையுடையீர்.

உதக நாரா பூர்வமாக - மந்திரஞ்சொல்லித் தீர்த்தங்கொண்டு
தாரைவார்த்துக்கொடுத்தலை முன்னிட்டி.

வேதாந்த உபந்யாஸவைபவம்-வேதாந்தமுபந்யஸிக்கிற சிறப்பு.

உய்யும்படி - நற்கதிபெறும்படி; உய்தல் - ஈடேறுதல்.

வடமொழிமறைமுடிவு - ஸம்ஸ்கிருதவேதாந்தம். தென்மொழி
மறைமுடிவு - தமிழ்வேதாந்தம்.

ஆசார்யஆதிபதயம் - ஆசாரியராகவீற்றிருக்குத் தலைமை.

பட்ட அபிஷேகம் - மங்களஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பட்டங்
கட்டுதல். யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் - இளவரசுபட்டங்கட்டுதல்.

திருப்பரியட்டம்-சிறந்தஆடை;இங்கு,தாம்உடுத்துக்களைந்தது.

வரிசை - சிறப்பு. நியமனம் - கட்டளை.

பக்கம்—௧௫.

ப்ரஹ்ம ரதம் - பிராமணர்களாற் சுமக்கப்படும் வாகனம்.

வலம்வந்து - பிரதக்ஷிணமாகவந்து.

திவ்விய சிங்காதனம் - சிங்கந்தாங்குவதுபோலச் சித்திரவேலை
செய்யப்பெற்ற சிறந்த டீம்.

புண்ணிய தீர்த்தம் - பரிசுத்திகரமான தீர்த்தம்.

களி கூர்தல் - மகிழ்ச்சி மிகுதல். மகா விபவம் - மிக்க சிறப்பு.

திருநாடி - எல்லாநாடுகளினுஞ் சிறந்த நாடி; பரம பதம்.

நிகழ்ச்சி - செய்தி.

மாதவ ஸூரி-மாதவனென்னும் பெயருள்ள அந்தணர். ஸூரி-
புலவருமாம்.

பயின்று - பழகி; பயில் - பகுதி.

ஸமய வாதம் - மதவிஷயமான சொற்போர்.

பாண்டித்தயம் - புலமை. வேதாந்தி - வேதாந்தம்வல்லவர்.

ஆறுசாஸ்திரங்கள் - சினை முதலியன; ஆறுவகைப்பட்ட மத
ங்களைப்பற்றிய நூல்களுமாம்.

பெருமிதம் - மிக்கசிதப்பு. மிதம் - அளவு; அதின்மேம்பட்டது, பெருமிதம். 'எல்லாரோடும் ஒப்பநிலலாது பேரெல்லையாக நின்றல், பெருமித மெனப்படும்' என்பது, தொல்காப்பியவுரை.

வீறு-வேறெருவர்க்கில்லாத சிறப்பு; மிக்கசிதப்பு. அதனுடன் இருத்தல், வீற்றிருத்தல். புடை - பக்கம்.

பக்கம்—கசு.

வாதப்போர் - சொற்போர்.

மாயாவாத மதம் - உண்மையாகவுள்ள பரப்ரஹ்மமாகிய பொருளொன்றே மாயையாத் பிரபஞ்சமாகக்காணப்படுகின்ற தென்று துணிந்து கூறுஞ் சமயம்.

நிர்வகித்தல் - சரிவர நடத்துதல்.

சரம கைங்கர்யம் - இறுதிசசடங்கு; உயிர்நீத்ததபின்பு செய்யுஞ் சடங்கு. ஆகுலம் - கலக்கம்.

பெருமாள் - இராமபிரான். திருசசெவிசார்த்த - கேட்க.

இதிஹாஸஸ்ரூர் - இதிஹாஸமுணர்ந்தவர்கள். இதிஹாஸம் - ராமாயண பாரதங்கள்.

வடமொழியிலே முதலில்தோன்றிய காலிய மாதலால், பால் மீகிராமாயணம் 'ஆதிகாவ்யம்' எனப்படும்.

குச லவர்கள் - குசனும், லவனும். இராமபத்தினியான சீதா பிராட்டி கருவுற்றிருக்கையில் இராமபிரானால் வனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு வால்மீகியாசசிாமத்தில் இரட்டைப்பிள்ளைகளைப் பெற்றனளாக, வால்மீகிமாமுனிவர் அங்குமாரில் மூத்தவனுக்கு 'குசம்' என்னுந் தருப்பை அனியாலும் இளையவனுக்கு 'லவம்' என்னுந் தருப்பையினடியாலும் முனி பததிகனிகள்கையைக்கொண்டு தடலிக் காப்பிட்டுக் குசனும் லவனுமென நாமகரணஞ்செய்தனர். இவர்களைப் பட்டர்க்கும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளைக்கும் உவமைகூறிய இவ்வாக்கியத்தி லுள்ள நயம், ஊன்றியுணரற்பாலது.

காநஞ்செய்தல் - இராகதாளங்களமையப் பாடுதல்.

பௌத்திரர் - புத்திரனது புதரர்.

சாரீரம் - குரல், கண்டத்தொனி.

இன் இசை - இனிமையான ராகம். அநந்தரம் - பின்பு.

பக்கம்—கள.

தீர்த்தப் பிரஸாதகைள் - தீர்த்தமும் பிரஸாதமும். பிரஸாதம் - திருத்துழாய் முதலியன.

திருத்தி - திருந்தச்செய்து, சீர்திருத்தி.

தரிசனப் பிரவர்த்தகன் - மதத்தைப் பரவச்செய்பவன்.

கிலேசம் - துன்பம்.

பிரதிவாதிசன் - எதிர்வாதஞ்செய்பவர். மஸ்தகம் - தலை.

வேதஆதிப் ப்ரமாணம்-வேதம் முதலிய அனவையகன். பிரமாணம்-ஒன்றை நிச்சயித்ததற்கு உரிய ஸாதநம். (இதுகொண்டு சாதிக்கப் படும் பொருள், பிரமேய மெனப்படும்.)

வேதாந்த கர்ஜநம் - வேதாந்தவாதமாகிய முழக்கம்.

இங்குக் குறித்தது—“ப்ரமாணநகநிர் பிண்ண வாதிமத்தேப மஸ்தக் - ப்ராஜதேநிகமாந்கர்ஜந் ஸ்ரீபராசரகேஸரீ” என்ற சுலோகம். உருவகவணி. ‘மதயானைகளுடைய’ என்று இருத்தல் வேண்டும்.

முறையே சதுர்வேதஸாரமாக நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, பெரியதிருவந்தாதி என்ற நான்கு தமிழ்த்திவ்வியப்பிரபந்தங்கட்கும் அகநாகபப் பெரியதிருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை. சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல் என்ற ஆறு பிரபந்தங்களைத் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ய என்பது, உபதேசரத்தினமாலேப்பாசரப்பகுதியின் பொருள்.

பக்கம்—௧௮.

திரு ஒலக்கம் - சிறந்த சபை.

பலகாலம் - பலமுறை. பாச்ச - விஸ்தரமாக.

மை வண்ணம் - கறுத்தநிறமுடையதும், நறு - இயற்கைத்திவ்வியபரிமளம்வீசுவதும், குஞ்சி - நுனிசுருண்டிருப்பதுமான, குழல்-திருக்குழற்கற்றை, பின் தாழ - பின்னே தழைந்திருக்கவும்,—மகரம் சேர் குழை - சுருமினின்வடிவதோன்றச சித்திரவேலேசெய்யப் பெற்ற மகரகுண்டலங்கள், இரு பாடி - இரண்டுபக்கத்திலும், இலங்கி ஆட-பிரகாசித்தக்கொண்டுஅசையவும்,—எய் வண்ணம் வெம் சிலையே துணை ஆ - அம்பெய்யுமியல்பினதான வெவ்விய வில்லையே துணையாக(க்கைக்கொண்டு), இங்கே-இவ்விடத்திலே, இருவர் ஆய் வந்தார் - தாழும்தமதுதம்பியுமாக வந்து, என் முன்னே நின்றார் - எனதுஎதிரிலே நின்றார்; கை வண்ணம் - (அவரது) திருக்கைகளின் தோற்றம், தாமரை - செந்தாமரைமலர்போலும்; வாய்வாயும், கமலம் போலும் - செந்தாமரைமலர்போலும்; கண் இணையும் - இரண்டுதிருக்கண்களும், அரவிந்தம் - செந்தாமரைமலர்போலும்; அடியும்-திருவடிகளும், அஃதே-அம்மலரேபோலும்; அ வண்ணத்து அவர் நிலைமை - அப்படிப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய அவரது வடிவழகையும் வரவையும் நின்றநிலையையும், கண்டும் - பார்த்தும், தோழி-தோழியே! நாம் அவரை தேவர் என்று அஞ்சினோம் - நாம் அவரைத் தேவரென்றுகருதித் திகைப்புற்றோம் என்பது, திருநெடுந்தாண்டகப் பாசரத்தின் பொருள்.

இது, தோழியைநோக்கித் தலைவி கூறியது. இராமபிரான் தலைமகனாக ஐநகி தலைமகளாகக் கொள்ளுதல் சாலும்.

குழல் - மயிர்முடி. 'இருவராய்வந்தார்' என்பதற்கு - தெய்வத் தன்மையும் மனிதத்தன்மையுங் கலந்தவராய் வந்தன ரென்றும், மேன்மையும் நீர்மையு மாகிய இரண்டுஇயல்புகளையு முடையராய் வந்தனரென்றும் உரைக்கலாம். 'ஆய்' என்றதை 'ஆக' என எசுசத்திரி பாக்கி, மூன்றாமவொருவருமின்றி நானும் அவருமாக இருவருமே யாயிருக்கும்படி தனித்துவந்தன ரென்றும் உரைப்பர். மூன்றாமடி யில், அப்பெருமானுடைய செளந்தரியமாகிய பெருங்கடலிலே தான் அகப்பட்ட சுழிகளைச் சொல்லுகிறான். "கண்ணும் வாயும் கைத்தல மும் அடியினையும் கமலவண்ணம்" என்றார் முன்னும். வேறுஒப்புமை கிடையாமையால், எல்லாவற்றுக்கும் தாமரையே கூறப்பட்டது. 'அஃதே' என்றதில், இதுவும் ஏற்றஒப்புமையன் றென்ற உபேகைக் குறிப்புத் தோன்றும். 'அவ்வண்ணத்து அவர்' என்றது - சொல்லு தற்கரிய தோற்றத்தையுடைய அவ ரென்றபடி. இங்கு, 'நாம்' என் றது, தனித்தன்மைப்பன்மை; இகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம். 'தேவரொ ன்று அஞ்சிலேமே' என்றது - அஞ்சவேண்டாத இடத்தில் அசசக் கொண்டதனால் உடனே சைப்பற்றாது விட்டேனே யென்று இரங் கியவாறு. 'தோழி' என்ற விளியினால், அவரியல்பையும் எனதியல் பையும் அறிந்த நீ உடனிருந்தனையாயின் எனது அசசத்தைத் தவி ர்த்திருப்பை யென்றபடி.

அதி விஸ்தரமாக - மிகவும் விரிவாக. (சொற்களின் விரிவை 'விஸ்தரம்' என்றும், மற்ற இடம்முதலியவற்றின்விரிவை 'விஸ்தாரம்' என்றும் கூறுகின்ற வடமொழி நுட்பம், உணரத்தக்கது.)

அருளிச்செய்தல் - கூறியருளுதல்.

பஞ்ச ஆசாரியர்-ஐந்து ஆசிரியர். "திருமாலையாண்டான் திருக் கோட்டிநம்பி திருவரங்கப், பெருமானரையர் திருமலைம்பி பெ ரியநம்பி" என்ற ஐவரும், இராமாநுஜாசாரியர்க்கு ஆசிரியர். (இவர் களில், பெரியநம்பி, இவர்க்கு 'ராமாநுஜன்' என்ற திருநாமமும் திருமந்திரமும் த்வய சரமசலோகங்களும் உட்படப் பஞ்சஸம்ஸ் காரஞ்செய்தருளி, முதலாயிரம் இயற்பா என்ற நூறாயிரமூலத்தை ஒதுவித்து, த்வயார்த்தத்தை அருளிச்செய்தனர். திருக்கோட்டி யூர்நம்பி, திருமந்திரார்த்தத்தையும் சரமசலோகார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து, 'எம்பெருமானார்' என்ற திருநாமத்தைச் சாத்தி யருளினர். திருமாலையாண்டான், திவ்வியப்பிரபந்தவியாக்கியானம் அருளிச்செய்து, 'சடகோபன்பொன்னடி' என்ற திருநாமத்தைச் சாத்தியருளினர். திருவரங்கப்பெருமானரையர், பெரியதிருமொழி மூலமும் திருவாய்மொழிமூலமும் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புலியாக் கியானமும் சரமபர்வார்த்தவிசேஷமும் அருளிச்செய்து, 'லக்ஷ்மண முனி' என்ற திருநாமஞ் சாத்தியருளினர். பெரியதிருமலைம்பி,

ஸ்ரீராமாயணவியாக்கியானம் அருளிச்செய்து, 'கோயிலண்ணன்' என்ற திருநாமஞ் சாத்தியருளினர்.)

நன்குமதித்தல் - கௌரவித்தல்.

ஒற்றெழுந்தநீங்கலாக உயிரும்உயிர்மெய்யுமாகிய எழுத்துக் களுள் முப்பத்திரண்டு சேர்ந்தது, ஒரு கிரந்த மெனப்படும்.

தர்க்கம் - றியாயவாதம்.

ஒப்பு உயர்வு அற்ற - தனக்குஒப்பாவதும் தன்னின்மேம்படுவதும் வேறென்றுஇல்லையாகப்பெற்ற.

வாத சக்தி - வாதஞ்செய்யுந் திறமை.

ஸர்வஜ்ஞதை - எல்லாமறிந்திருக்குந்தன்மை.

பக்கம்—கக.

திரு வெண் கொற்றக் குடை - பெற்றிருக்குஅறிகுறியாகிய வெண்ணிறமான சிறந்த குடை. மகாநாகம் - பெரும்பாம்பு.

திருமாற்கு - திருமகனோடுகூடியுள்ள எம்பெருமானுக்கு,—அரவு - ஆதிசேஷன்,—சென்றால் குடை ஆம் - (அவன்) உலாவியருளப்புகால் (தான் மழைவெயில்படாதபடி) குடையாயிருக்கும்; இருந்தால் சிங்காதனம் ஆம்-வீற்றிருக்குமிடத்தாத் திவ்வியசிங்காசநாமம்; நின்றால் மர அடி ஆம் - நிற்குமிடத்துப் பாதுகையாம்; நீர்கடலுள் என்றும் புணை ஆம் - பெரிய கடலிலே (யோகரித்திரை செய்தற்கு) எக்காலத்திலும் தெப்பமாம்; மணி விளக்கு ஆம்-(எதேனுமொன்றை விளக்கிட்டுக்காணவிரும்பியபோது தனது ஆயிரத் தலைகளிலுமுள்ள மாணிக்கங்களுால்) இரத்தினதீபமாம்; பூ பட்டு ஆம் - (சாத்தியருளுதற்குத்) திவ்வியதீபம்பரமாம்; புல்கும் அணை ஆம் - சயனித்தற்குத் திருப்பள்ளிமெத்தையாம் என்பது, முதல் திருவந்தாதிப்பாசுரத்தின் பொருள். இச்செய்யுளில் இறுதியில் நின்ற 'திருமாற்கு அரவு' என்ற சொற்கள் முன்னர்ப்பலவிடத்தும் சேர்ந்து கடைநிலைத்தீவகவணியின்பாற்படும்.

பொய்கையாழ்வார் - முதலாழ்வார்மூவரில் முதல்வர்; காஞ்சி புரத்தில் திருவெண்காவெண்ணுந்தலத்தின் வடபுறத்திலுள்ள பொற்றாமரைப்பொய்கையில் ஒருதாமரைமலரில் உதித்தவர்; பாஞ்சஜன்ய மென்னுந் திருமாவின்சங்கத்தினது அம்சமானவர்; பொய்கையில் அவதரித்தமைபற்றி, பொய்கையாழ்வாரென்று திருநாமமாயிற்று. பொய்கை - குளம். 'ஸ்ரீ' என்றது - 'திரு' என்பதுபோல, மேன்மை விளக்கும்அடைமொழி.

ஸ்ரீமத் - (எப்பொழுதும்) திருமகளுடன்கூடின, நாராயணன் - திருமால், நாராயண என்ற பெயர் - நார அயந என்றுபிரிந்து, திருஷ்டிப்பொருள்கட்கெல்லாம் இருப்பிடமானவ னென்றும், பிரளயப்பெருங்கடலைத் தனக்குஇடமாகக்கொண்டவ னென்றும், மறறுஞ்சிலவகையாகவும் பொருள்படும்.

ஸகல வித கைங்கரியம் - பலவகையான அடிமைத்தொழில், பிரளயகாலத்தில் அழியாமற் சேஷித்து [மிசசப்பட்டு]ச் சிருஷ்டிப்பொருள்கட்கெல்லாம் முதலாதலால் 'ஆதிசேஷன்' என்றும், அந்தம்[அழிவு] இல்லாத நித்திய ஐதலால் 'அநந்தன்' என்றும் பெயர். அனந்த + ஆழ்வான் = அனந்தாழ்வான்: 'மராடி,' 'குளாம்பல்' என்றாற்போன்ற மரூஉ முடிபு; தமிழ்மொழித்தொடர் சிறுபான்மை வடமொழித்தீர்க்கசந்திபெற்ற தெளிணும் அமையும்.

உலாச் செல்லுதல் - உல்லாசமாகச் செல்லுதல்.

ஸ்தாபிக்க-நிலைநிறுத்த முற்றுஉணர்வு-அனைத்தையும் அறிதல்.

வென்கி - வெட்கமுற்று. க்ருதார்த்தர் - பேறுபெற்றவர்.

ப்ரவசகம் - சொல்லிவெளியிடுதல். கோஷ்டம் - சபை.

பக்கம்—உ௦.

யாத்ரிகன் - யாத்திரைசெய்பவன். நிகர் - சமானம்.

உபய காவேரி மத்தி-காவேரியின் இரண்டுபிரிவாகிய வடதிருக்காவேரி தென்திருக்காவேரி என்பவற்றின் நடுவிடம். உபயம் - இரண்டு. காவேரி என்ற பெயர்-கவேரனென்னும் அரசனுக்கு மகளாகத்தோன்றியவ ளென்று பொருள்படும். மத்யம் - நடு.

வேதியன் - வேதத்தை ஒதுதற்கும் ஒதுவித்தற்கும் உரியவன், பிராமணன். 'மறையவன்' என்பதும் இது.

சுடு - ஒப்பு. எடுப்பு - மேல். 'நடுமெடுப்புமி லீசன்' என்பது, திருவாய்மொழி.

தர்க்கம் - நியாயசாஸ்திரம். வியாகரணம் - இலக்கணநூல். பிரமாணங்கள்கொண்டு ஆராய்ந்து பொருளைவெளியிடுவது, வடமொழியில் 'மீமாம்ஸா' எனப்படும். அது - பூர்வமீமாம்ஸை, உத்தரமீமாம்ஸை என இருதிருத்தது. வேதத்தின் முற்பகுதியாகிய கர்ம காண்டத்தை முக்கியமாகக்கொண்டு உணர்த்துவது, பூர்வமீமாம்ஸை; இது, ஜைமிநியிதம்: இதுவே, இங்கு 'மீமாம்ஸை' எனப்பட்டது. வேதத்தின் பிற்பகுதியாகிய உபநிஷத்துக்களை முக்கியமாகக்கொண்டு உணர்த்துவது. உத்தரமீமாம்ஸை; இது, வியாஸமதம்: இதுவே, இங்கு 'வேதாந்தம்' எனப்பட்டது. வேத அந்தம் - வேதத்தின் முடிவு, வேதத்தின் தேர்ந்தகருத்து.

அகம் - மனம். மறைவலானன் - வேதம்வல்லவன்.

பக்கம்—உ௧.

நாகரிகன் - சதுரப்பாடுடையவன்.

பூஸுரன் - பூமியில் தேவன்போலக் கொண்டாடப்படுபவன்; அந்தணன்.

கழிவு இரக்கம் - நடந்தசெயலைக்குறித்து அறுதபித்தல்; பச்சாத்தாபம்.

திருத்திப்பணிகொண்டு-சீர்திருந்தச்செய்து அடிமைகொண்டு.

தரிசனத்தவர் - மகத்திர்சேர்ந்தவர்.

விடை கொள்ளுதல் - அநுமதிபெற்றுச்செல்லுதல்.

பிரபத்திமார்க்கததைப் பிரவர்த்திப்பித்தும் ஸ்ரீபாஷ்யம்முதலியவற்றையெய்தியும் மற்றும் பலவாறுகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிசிஷ்டாத்வைதமதச்சுரை ராமாநுஜாசாரியர் போற்றி வளர்த்ததனால், இச்சமயத்துக்கு 'ராமாநுஜசித்தாந்தம்' என்றும், 'எம்பெருமானார் தரிசனம்' என்றும் பெயராயிற்று. 'எம்பெருமானார் தரிசனமென்றே யிதற்கு, நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் - அம்புலியோ, ரிந்தத் தரிசனத்தை யெம்பெருமானார் வளர்த்த, அந்தச் செயலையறிக்காக' என்ற உபதேசத்தினமாலையைக் காண்க. இவர் லெகுசிரமப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூர்நம்பியிடம் உபதேசம்பெற்ற அதிரக்கியமான திருமந்திரார்த்தத்தை உடனே உலகமனைத்தும் உய்யவேண்டுமென்று இயல்பாயெழுந்தபரமகிருபையாற்பலர்க்குஞ் சொல்லிப் பகிரங்கப்படுத்தியமை குறித்து 'ரிகவும் உகந்த அத்திருக்கோட்டிநம்பி' இவ் தரிசனம், இதுவரை பரமவைதிகசித்தாந்த மென்று பெயர்பெற்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானார் தரிசனம்' என்னுங்கள் என்று யாவர்க்கும் அருளிச்செய்ய, பிறகு நம்பெருமானும் அங்கனமே கட்டளைவிட்டருளினார்.

வாசி - வேறுபாடு. சிறப்பு; ('வாசியத்', 'கைவாசி' என்பர்.)

பங்கம்—2 உ.

ஸ்ரீரங்கராஜ குமாரர் திருவரங்கப்பெருமாளுற் புத்திரஸ்வீகாரஞ்செய்தருளப்பெற்றவர்.

கொடி துவசம் சாமரம் - சமரமென்னும் மானின் வெள்ளை மயிராற் செய்யப்பட்டதோர் இராச்சின்னம்.

ஆலவட்டம் - ஒருவகைப் பெருவிசிறி; தாலவ்ருந்தமென்னும் வடசொல்லின் சிதைவுபோலும்.

அந்தாழ்வான் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார்திருவடிகளில் ஆசிரியிப்பிக்கருளப்பெற்றவர். அங்கனம் இவர் ஆசிரியித்தபோது, அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் 'குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போல உடையவர் செய்தார்; நீர், எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சுமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்ததனால், இவர் உடையவர்களெய்ய ரெனப்படுவர். உடையவர்திருவுள்ளத்தின்படி, புஷ்பமண்டபமான பெரிய திருமலைக்குச் சென்று, 'ராமாநுஜன்' என்ற பெயரால் திருநந்தவனம்வைத்து, திருவேங்கடமுடையானுக்குப் புஷ்பகைகரியஞ்செய்தவராவர்.

சடக்கென - விரைவாக. அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பிடைச் சொல். சுகுமாரர் - மென்மையானவர்.

வீரென்றபொருளில் தேவரீரென்றல். சம்பிரதாயம்; தேவர் போலச்சிறந்தநீர் என்று பொருள்காண்க.

‘எழுந்தருளிற்று’ என்ற இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர், வினை முற்றின்தன்மையடைந்தது; உயர்த்தற்பொருளில் உயர்திணைக்கு அஃறிணைவந்த திணைவழுவமைதியும், முன்னிலைக்குப் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதியு மெனினுமாம்.

நியமித்தல் - கட்டளையிடுதல். குடி - குலம்.

பிரபங்குலம் - எம்பெருமானைச்சரணமடைதலாகிய பிரபத்தி மார்க்கத்தை யனுஷ்டிக்கின்ற அடியார்களின் வருக்கம்.

சங்கேதநாமம் - குழுவூக்குறியாகிய பெயர்.

பாங்குஆன - பிரியமான, இனிமையான.

கிருதயுகத்திலே ஸந்தகுமாரர் சத்தியலோகத்திலிருந்து ஆநந்தமய திவ்விய விமானத்துடன் எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுவந்து திருநாராயணப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டிப்பித்த இட மாதலால் ‘நாராயணாத்ரி’ என்றும் ‘திருநாராயணபுரம்’ என்றும், த்வாபரயுகத்திலே பலராமன் கிருஷ்ணன் முதலிய யதூருலத்தவர்களால் எம்பெருமான் ஆராதிக்கப்பட்ட இடமாதல்பற்றி ‘யதுகிரி’ என்றும் ‘யாதவாத்ரி’ என்றும் பெயர்களாயின. அங்கு மூலமூர்த்தி ‘திருநாராயணப்பெருமான்’ எனவும், உத்ஸவமூர்த்தி ‘ராமபிரியர்’ எனவும், பிராட்டிய ‘யதுகிரிநாச்சியார்’ எனவும் படுவர். ராமப்ரியர்-பலராமர்க்குப் பிரியமானவர். கலியுகத்திலே யதிராஜரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் மேற்கே எழுந்தருளியபொழுது காடுகெடுத்து நாடாக்கி, காலக்கிரமத்திலே புற்றுமழக்கிடந்த திருநாராயணப்பெருமானைக் கண்டு பிரதிஷ்டைசெய்து, டில்லியரசனான நவாபுலினால் எடுத்துக்கொண்டு செல்லப்பெற்று அவன்மகனது விளையாட்டுப்படிமையாயிருந்த ராமப்பிரியரை மிகமுயன்று கொணர்ந்து பிரதிஷ்டைசெய்து விசேஷமாக நித்தியநைமித்திகஉத்ஸவங்கள் நடப்பித்து மிகநடுபட்டு ‘இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்தியவாஸம் பண்ணுமவர்கட்கு நமக்குண்டான பரமபதம் உண்டாம்’ என்று பேரபிமானத்துடன் அருளிச்செய்தன மாதலால், அத்தலம் ‘யதிசைலம்’ எனப்படும். ஆனது பற்றி, ‘எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்திற்கு மிகப்பாங்கான யதுகிரி’ எனலாயிற்று. திருநாராயணப்பெருமானது நியமனத்தின் படி ராமப்பிரியரை எழுந்தருள்வித்தற்காக டில்லியரசனது அரண்மனையினகத்தே எழுந்தருளியபொழுது ராமப்பிரியர் அனைவருங்காணக் கிண்கிண்சிதங்கை யோசையுடனே எழுந்தோடிவந்து ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது மடியிலே இருக்க, அவர் அளவற்ற ஆனந்தத்துடனே அனைத்துக்கொண்டு ‘என் செல்வப்பிள்ளையோ!’ என்று சொல்லியதனால், ராமப்பிரியர்க்கு ‘செல்வப்பிள்ளை’ என்றும் ‘ஸம்பதகுமாரர்’ என்றும் திருநாமமாயின.

வரவு ஏற்க - வரவைக் கொண்டாட.

புருஷகாரமாகின்ற பிராட்டியை முதலிற் சேவித்துப் பிறகு பெருமானைச் சேவித்தல், சம்பிரதாயம்.

பெருமாள்-பெருமையுடையவன்; (பெண்பால்-பெருமாட்டி.)

பக்கம்—உரு.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீரத்னோத்தாரணஞ்செய்து திருநாராயணபுரத்திற் பன்னிரண்டுவருஷ்காலம் எழுந்தருளியிருந்து பிறகு திருவரங்கத்தைநோக்கி மீனாளவில் திருநாராயணபுரத்து அடியார்கள் அவர்பிரிவுக்கு வருந்தினராக, பாஷ்யகாரர் தம்மைப்போல ஒருவிக்கிரகதையுண்டாக்கி அதில் தமதுதிவ்வியசக்தியை ஏறிட்டு அப்படிமையை அவாகட்டுக் கொடுத்தருள். அதனை அவர்கள் அங்குப் பிரதிஷ்டைசெய்து திருவாராதனமபுரிவாராயினா. இத்திருவுருவம், 'தானுனவுருவம்' எனப்படும். இப்படிவமே. இங்கு 'அர்ச்சாலிக்கிரகருபியாகிய எம்பெருமானார்' எனப்பட்டது. அர்ச்சாலிக்கிரகம் - பூஜைசெய்யப்படுகின்ற வடிவம்.

அன் அரங்கன் - அழகிய ரங்கநாதன்.

தனித் தலைவா - ஒப்பற்ற தலைவர்.

பரவாதி மதஹஸ்தி பஞ்சாநநர் - பிறசமயவாதிகளாகிய மதயானைகளை வெருட்டிதலிற் சிங்கம்போன்றவா. ஹஸ்தம்-கை, துதிகை: அக்ஷையுடையது, ஹஸ்தீ என்று யானைக்கும், பஞ்ச ஆநநம் - பாரந்த முகமுள்ளது என்று சிங்கத்திற்கும் காரணக்குறி.

தூர்ய கோஷம் - வாததிய முழக்கம்.

மணப் பல்லககு - இரத்தினங்கள்பகித்த பல்லக்கு.

அறுதொழிலாளா - ஒதுதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் எனற ஆறுதொழில்களை யுடையவர்; அந்தணர். மற்றைச்சாசியார்க்கும் வெவ்வேறுவகை ஆறுதொழில்கள் உள்ளனவாயினும், சிறப்பினால், இப்பெயர் பிராமணர்க்குவழங்கும்.

இயலாது - முடியாது. ப்ரசிஷ்யர் - சிஷ்யரது சிஷ்யர்.

ஸாசல் - வாயில் மருஉ. நாலாறு - சில பல என்றபடி.

முதற்குலத்தவர் - நால்வகைவருணத்துள் முதல்வருணத்தார்.

செவிஏற்றல்-கேட்டல். காலஹரணம்-பொழுதுபோக்குதல்.

அந்தணைர் - அம் தண் ஆளர்: அழகிய குளிர்ச்சியான அருளை ஆள்பவர்; பிராமணர். தூவாந் - செல்வமுடையவர்.

தேசாந்தரிகள் - வேறுதேசத்தவர்; அந்தரம் - வேறு.

பக்கம்—உரு.

விப்ர வாக்யம் - அந்தணரது வார்த்தை.

விரகு - உபாயம், தந்திரம். பரிகரம் - உடன்கொணர்ந்த குடை கொடி முதலிய வரிசைகள்; பரிவாரமுமாம்.

மகததேசத்தரசனான பிருகத்ரதன் மைந்தனில்லாக்குறையாற் சண்டகௌசிகமுனிவனிடம் வேண்டிப் பெற்றதொரு மாங்

கனியைத் தன்மனையிரிநுவர்க்கும் பகிர்ந்துகொடுத்ததனால், அவ்
விரிநுவரிடத்தும் பாதிபாதியாகக் குழந்தைபிறந்தது; அவ்வுடற்பிளவு
களைக் கிராமதேவதையாகிய ஜரையென்பவள் பொருத்திப் பிழை
ப்பித்து அதனால் ஜராசந்தனென்றுபெயரிட்டனள். பிறகு வளர்ந்து
பலபராக்கிரமங்களிற் சிறந்து பலஅரசரைக் கொன்றும் வென்று
சிறைவைத்து மிருந்த அச்சராசந்தன், தனது மருமகனாகிய கம்ச
னைக் கிருஷ்ணன் கொன்றமைபற்றி அப்பெருமான்மீது பகைத்து
எதிர்த்துப் பொருது பலமுறை தோற்றுப் பின்னும்கறுக்கொண்டு
பெருஞ்சேனையிரட்டலாயினன். பின்னர்த் தருமபுத்திரன் இராஜ
சூயயாகஞ்செய்யமுயன்றசமயத்திற் கண்ணபிரான் வீமனைக்கொ
ண்டு சராசந்தனைக் கொல்லிக்கக்கருதி வீமார்ச்சுனர்நளையழைத்
துக்கொண்டு செல்லும்போது, சராசந்தன்நெடுநாளாகச்சேர்த்து
வைத்திருக்கின்ற மிகப்பெரியசேனையி லுள்ள அளவிறந்த சிறந்த
பெரும்போர்வீரர்களோடெல்லாம் போர்செய்து அவர்களையெ
ரையுந்தொலைத்துப் பின்புஅவையெதிர்த்துக் கொல்வதென்றால்
அதிககாலதாமதமாகு மாதலால் அங்ஙனம் ஆகாமல் அவனையேநீ
லனுகித் துவந்துவயுத்தத்திலேவதைத்திடவேண்டு மென்னும் நோ
க்கத்தினால் மூவரும் அந்தணவடிவங்கொண்டு சென்று அரண்
மனையினுள்ளே தடையின்றிப் புக்கு யுத்தபிழைக்கேட்க, அவன் அத
ற்குஇணங்கி வீமனோடு பொருது மாண்டனன் என்ற ஊரலாறு,
இங்குஒப்புமைகுறிக்கப்பட்டது. ("அந்தணர்படிவந் தாகுகி ஆடம
ரிரந்துபெற்று, வெந்திறல்வினையும் வெம்போர் வீமனேவினோப்பி
னல்லால், மைந்துவீற்றிருந்ததின்குடோண்மகதர்கோன் கடலந்தா
னே, சிந்திடப்பொருது வெல்லுந்திறத்தினர் யாவ ரென்றான்")
என்ற பாகவதம், இங்குக் காணத்தக்கது.)

வாசுதேவன் - வசுதேவனது குமாரன்.

கோலம் - வடிவம், வேடம்.

தண்டம் - கோல். கமண்டலம் - ஜலபாத்தம். இவை, துறவி
க்கு உரியன. பிஷூகர் - அந்நபிகைசுவாகியே யுண்ணக்கடவரான
சந்யாசிகள். அவர்களுரிய வேஷ மென்க.

போஜநஅர்த்திகள் - உணவுவேண்டியவர். விரவி - கலந்து.

கா பிஷூ - யாது பிஷூ? தர்க்க பிஷூ - வாதமாகிய பிஷூ.

விடைஇறுத்தல் - உத்தரஞ்சொல்லுதல்.

தீர்த்த வாஷி - புண்ணியதீர்த்தங்களினருகில் வசிப்பவன்.

பக்கம்—௨௫.

தரம் - தகுதி, திறமை.

பொரும் ஆறு - போர்செய்யும் விதம். நிகழ்த்த - நடத்த.

மாயி சித்தாந்தம்-மாயையையுடைய மதம்; மாயாவாதசமயம்.
'தமதுகொள்கை' என்றது, விசிஷ்டாத்வைதசித்தாந்தத்தை.

வாசி - வேறுபாடு.

‘உறங்கும்பெருமாள் அவர் உலாவும்பெருமாள் நீர்’—“பீதக வாடைப்பிராணர் பிரமகுருவாகிவந்து,” “ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ் ஸாக்ஷாத்சுரூபீ நஸம்ஸ்யஃ” என்றபடி எம்பெருமான் தானே ஆசாரியவடிவமாய் வந்தருளின னென்க.

பரபரப்பு - அதிலிரைவு. ஆட்கொள்ளுதல் - அடிமையாகக் கொள்ளுதல். மந்திர மந்திரார்த்தங்கள்-மந்திரங்களும், மந்திரங்களின் அர்த்தங்களும்.

பர பரஹ்ம ஸ்வரூபம்-அனைத்தினும்மேம்பட்டதான பரமாத்மாவின் தன்மை. சரண ஆததி-அடைக்கலம் புகுதல். முக்தி-(பற்றுக்களை)விட்டுஅடையும்இடம், வீடு. கர்மம் - ஈழ்வினை. அர்த்த பஞ்சகம் - ஐந்து அர்த்தங்கள்.

பக்கம்—2 கூ.

திருமகள் கொழுநன் - இலக்குரியின் கணவன்.

மாயாவாத பரமாக - மாயாவாதமத விஷயமாக.

யோஜித்து - பொருத்தி.

தான் அவனாக நினைதல்-ஜீவாத்மாவாகிய தான் அப்பரமாத மாவெனக் கருதுதல்.

விசிஷ்டாத்வைதம் - பரமாத்மா வேறு, ஜீவாத்மா வேறு. ஆயினும், உடம்பினகத்துஉயிர்போல ஜீவாத்மாவினகத்துப் பரமாத்மா அந்தராத்மாவாயிருந்து இயக்குதலால் பிரஹ்மத்துக்கு ஜீவன்கள் சரீரமாதல்பற்றி ஒற்றுமையம்அமைகின்றதென்று கூறுஞ் சமயம்.

தான் அவனுக்கு அடிமை - ஜீவாத்மாவாகிய தான் பரமாத்மாவாகிய எம்பெருமானுக்குத் தொண்டன். “தான்வணங்காத், தானவனுகமிடந்தானுக்காளென்றுதன்னை யெண்ணாத், தானவனுக நினைந்திருப்பார்க்கென்றுந்தானவனை” என்றதிருவேங்கடத்தந்தாதியைக் காண்க. பரமாத்மா கியாமகனும் தூரகனுமாய்த் தலைவனாக, ஜீவாத்மா கியாமயமும் தூர்யமுமாய் அடிமையா மென்க.

ஆழ்வார்களருளிச்செயலான திவ்யப்பரபதங்கள் - பொய்கையாழ்வார் முதலிய பன்னிரண்டுஆழ்வார்களால் அருளோடுசெய்யப்பட்டவைவான இருபத்துநான்கு சிறந்த பிரபந்தங்களின் உடிகவமாகிய நாலாயிரம்பாசரங்கள். எம்பெருமானருளடியாக ஆழ்வார்கள் தங்களருளாற்செய்தவை யாதலால், ‘அருளிச்செயல்’ என்று அவற்றிற்குஒருபெயர். அருளி - இறந்தகாலவினையெச்சம்; அருள் கொண்டு என்றபடி.

நம்பெருமாள் - ஸ்ரீரங்கநாதன், அணிகலம் - ஆபரணம்.

பொன் பட்டுஆடை - பொன்னினால்தொழில்செய்யப்பட்ட பட்டுவஸ்திரம்; பீதாம்பரம். ஸ்ரீமாந் - ஐசுவரியமுடையவர்.

‘அருள்வதே’ என்ற ஐகாரம், வியப்புத்தோன்ற நிற்கும்.

ஸௌந்தர்யம் - அழகு. ஸௌகுமார்யம் - மென்மை.

அகங்காரி - யானென்னுஞ்செருக்குடையான், தான்எம்பெருமானுக்கு அடிமையென்றுகருதாமல் தானே கடவு ளென்பவன்.

அடியேன் - அடிமைப்பண்பினடியாப்பிறந்த தன்மையொருமைப்பெயர். ஸௌலப்யம் - எளிமை.

பாகவத ஆராதனம் - எம்பெருமானடியார்களை (அப்பெருமாளுக்கொண்டு) வழிபடுதல்.

பக்கம்—௨௭

விரகர் - அறிவின் திறமுடையவர். நிர்வாஹம் - நிர்வகித்தல்.

நீத்து - விட்டு. சுற்றத்தவர் - உறவினர்.

தகைய - தடுக்க. கூறுஇட்டு - பாகாக்கி.

தொடர்பு - சம்பந்தம். ஆசிரமம் - நிலை.

‘நிகமாந்த யோகி’ என்ற திருநாமம்-வேதாந்தம்வல்ல துறவியென்று பொருள்படும்; வேதாந்திமுனிவர்.

இங்ஙன் - இங்ஙனம்: விகாரம்.

பக்கம்—௨௮.

ஆதரம் - அன்பு. பூரிசுது - நிறைத்து, தேக்கி.

சந்திரபுஷ்கரிணி - திருவரங்கம்பெரியகோயிலில் ரங்கநாதன் பள்ளிகொண்டிருக்குமிடத்துக்குப் பின்புறத்தே யுள்ளதொரு புண்ணியநீர்த்தம்; கூயரோகமடைந்து அழியும்படி தகையமுனிவனாசாபமடைந்த சந்திரன் தவஞ்செய்து அசாபநிலிருத்திபெறுதற்கு இடமான குளம். புஷ்கரம் - தாமரை; அதனையுடையது, புஷ்கரிணி.

கண்வளர்தல் - துயிலுதல், பள்ளிகொள்ளுதல்.

கஜேந்திர ஆழ்வான் - கஜேந்திரனாகிய பக்கன். கஜ இந்திரன் - யானைத் தலைவன்; சிறந்த யானை யென்க; சிறப்புப்பற்றி வந்த உயர்திணை; ‘யானையுளரசன்,’ ‘நாகாதிபன்’ என்றாற் போல. இந்திரத்யும்நனென்னும் பாண்டிநாட்டரசனது சாபவடிவான யானை, நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக்கொண்டு திருமாலேப் பூசித்துவருகையில் ஒருநாள் பெரியதொரு தாமரைத் தடாகத்திற் பூப்பறித்தற்கு இறங்கியபொழுது, ஹரிஹரென்னுங் கந்தருவனது சாபவடிவான முதலையினாற் கவ்வப்பட்டு, ‘ஆதிமூலமே!’ என்றுகூவியழைக்க, திருமால் கருடாருடனும் எழுந்தருளிச் சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்து முதலையைத் துணித்து யானையை விடுவித்துப் பாதகாத்தன னென்பது; இங்குக்குறித்த கதை.

ஆதி மூலம் - முதற்பொருள்கட்டெல்லாம் முதலான பொருள்; ‘முதலாவார் மூவரே அம்மூவருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்’ என்றார் பெரியாரும்.

ஐம்பொறி - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்கள்; பிறவித்துன்பமாகிய சுடலுக்கு இவை முதலைகள்.

பிரதஸ்ஸநாநம் காவேரியிலும், மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் சந்
திரபுஷ்கரிணியிலுஞ் செய்வர்.

பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை; ஸரஸ்.

அறிதூயில் அமர்தல் - எல்லாச்செய்திகளையும் அறிந்துகொண்
டே தூங்குகின்றவன்போலிருத்தல்; யோகநித்திரை செய்தல். இவ்
வுறக்கம் - 'விழிதூயில்', 'பொய்ததூயில்', 'தூயிலாததூயில்' எனவும்
படும். அமர்தல் - பொருந்தாதல்.

பக்கம்—௨௯.

பள்ளிகொள்ளுதல் - படுக்கைகொள்ளுதல். தாய் குழந்தைக்
குப் பால்கொடுத்து அதன்முகமலர்ச்சிகாண்கைக்குப் பாங்காகச்
சாயுமாறுபோல, ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானுக்கு இராச்சியத்தைக்கொடு
த்து அவரதுபொலிவைப்பார்ப்பவனுய்த் தென்னிலங்கைத்திசை
நோக்கித் திருக்கணவளர்கின்றன னென்க.

பக்தபராநீநன் - ஸ்வாநீநன் என்றி அடியார்கட்கு அநீநனையிருப்ப
வன்.

சேனாபதியாழ்வான் - எம்பெருமானடியார்களின் திரளுக்குத்
தலைவரும், சேனைமுதலியாரெனப்படுபவரும், கையிற்பிரம்புகொ
ண்டு பகைவென்று பாதுகாவல்செய்பவரு மாகிய விஷ்வக்ஸேநர்.

பெரியதிருவடி - கருடன். (சிறியதிருவடி - அதுமான்.) இரா
மாவதாரத்திலமாததிரம் வாகனமாயும் தொண்டுசெய்தும் வழிபடு
தல்பற்றி அதுமானைச் சிறியதிருவடியென்றும், எப்பொழுதுமே
வாகனமாயும்தொண்டுசெய்தும் உதவுதல்பற்றிக் கருடனைப்பெரிய
திருவடியென்றும் கூறுதல் சம்பிரதாயம். திருவடி - திருவடித்தொ
ண்ட னென்றவாறு. "சிறைப்பறவை புறங்காப்ப" என்னும்படி
கருடாழ்வான் தனது சிறகுகள்கொண்டு வீசி அசுரர் அரக்கர் முத
லிய கொடியவர்களை யழித்து எம்பெருமானுக்குப் பாதுகாவல் செ
ய்த லுணர்க. "மேலாற் பரந்த வெயில் காப்பான் வினைதசிறுவன்
சிறகென்னும், மேலாப்பின்னீழ் வருவான்" என்றதுங் காண்க.

ஆய்த்து = ஆயிற்று.

இக் தத்துவம் - இப் பாம்பொருள்; திருமால்.

ஸர்வ ஈசுவரன் - அனைத்துக்குந் தலைவன்.

பிராட்டி - திருமகள்; பிரான் என்பதன் பெண்பால்.

புருஷகாரம் - தகவுரைகூறியுதவுந் துணை.

பற்ற - கொள்ள. அடைய.

நம்-நம்மை அடிமைபூணுதற்கு உரிய, திரு உடை-திருமகளோடு
எப்பொழுதும் கூடியுள்ள, அடிகள்தம் - பெருமானுடைய, நலம்
கழல் - சிறந்த திருவடிகளை, வணங்கி - வணங்கவே என்பது, திரு
வாய்மொழிப்பாசரப்பகுதியின்பொருள். 'நம்' என்றது - 'திரு' என்
பதனோடும், 'அடிகள்' என்பதனோடும் இயைதற்கு உரியது. அடிகள்

“பாதாஃ” நலங் கழல் - சரணாகதருடையகுற்றங்களைப்பாராதே அவரைக்கைக்கொள்ளுந் திருவடிகள். வணங்கி - எச்சத்திரிபு.

‘கண்டிரே’ என்ற ஏகாரம் - வினா.

‘நிழல்’ என்றது, ஆதரவு என்றபடி.

இன்றி அமையாது - இல்லாமல் முடியாது: அவசியம்.

அவள் முன்னாகவே - அவளை முன்னிட்டிக்கொண்டே யென்றபடி.

பற்றுதல் - எம்பெருமானைச் சரணமடைதல்.

பக்கம்—௩௦.

முந்தை வினை அகல - பழமையான கருமங்கள் நீங்கும்படி, முன் அருளும் - முன்நின்று அருள்செய்கின்ற, ஆரியனால்-(எனது) ஆசாரியர்மூலமாக, நான்---, எந்தை எதிராசன் இன் அருள் சேர்ந்து - எமக்கெல்லாந்தலைவரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது இனிமையான திருவருளைப் பெற்று, அந்தம் இல் சீர் பொன் பாவைதன் அருளால் - அளவற்ற புகழையுடைய பொன்மயமானபதுமைபோலழகியதிருமகளின் கருணையினால், பொன் அரங்கர் தாள் பணிந்து - அழகிய ஸ்ரீரங்கநாதருடைய திருவடிகளைச் சரணமடைந்து, நல் பால் அடைந்து உய்ந்தேன் - நல்வழிப்பட்டு உய்வுபெற்றேன் என்பது, விவரணமாலைப்பாசரத்தின் பொருள். ‘ஆரியன்’ என்றது, ஸ்வாசாரியரை. எந்தை-எம்பெருமானார். எதி ராசர் =யதி ராஜர்; சந்யாசிகட்குத் தலைவர். அந்தம் - அழிவுமாம். சீர் - நற்குணநற் செய்கைக ளெனினுமாம். பால்-இயல்பு, உரிமை. நற் பால் அடைந்து உய்ந்தேன் - நந்தகியாகிய முத்தியைப் பெற்று வாழ்ந்தேனென்றலுமாம்; தேற்றம்பற்றி வந்த இறந்தகாலம்: பால் - இடம். விவரணமாலை, வாதிகேசரி அழகியமணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்தது. இவர்க்குஆசாரியர் - பெரியவாச்சான்பிள்ளையும், அவர்குமாரரான நயினராச்சான்பிள்ளையும்.

குரு இன் அருளால் - ஆசாரியருடைய இனிமையான கிருபாகடாகூத்தினால், செய்யவளை திரு தாள் வணங்கி - திருமகளைத் திருவடிதொழுது,--செய்ய வளை குலம் சூழ் அரங்க ஈசன் - கழனி களிலுள்ள சங்கினங்கள் சூழப்பெற்ற திருவரங்கத்துக்கு நாதனும், அனைக்கும் புலிக்கும் அமுதுசெய்ய சிறிது அங்கார்த செம் வாய் முகுந்தன் - வெண்ணெயையும் பூயியையும் உண்ணுதற்குச் சிறிது திறந்த சிவந்த வாயையுடைய முகுந்தனென்னும் ஒரு திருநாமமுள் எவனுமான திருமாலினது, செய்ய வளைக்கும் சிலம்பு அணி பாதங்கள் - செவ்வியையுடைய வளைந்துள்ள சிலம்பென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த திருவடிகளை, சேர்ந்தனம் - அடைந்தோம் என்பது, திருவரங்கத்தந்தாதிச்செய்யுளின் பொருள்.

நல்லாசிரியரையடுத்து அவரபிமானத்தை அவரருளாற்பெற்று அதுமூலமாகவுண்டான பிராட்டிபுருஷகாரபலத்தாற் பெருமாள்

* திருவடியிலே சரண்புகுந்தோ மென்றார். ஈற்றுஎகாரம் - தேற்ற வகையால், 'இனி எமக்கு ஒருகுறையுமில்லை' என்ற பொருளைத் தொனிப்பிக்கும். 'சேர்ந்தனம்' என்ற தன்மைப்பன்மை - தன்குல த்து முன்னேரையும், பின்னேரையும், தனது அடியார்களையும் உளப்படுத்தும். வணங்கி, சேர்ந்தனம் என இயையும்.

செய்யவன் - செந்நிறமுடையவன். குரு - அஜ்ஞானமாகிய அகவிருளை யழிப்பவன்; கு - இருள், கு - ஒழிப்பவன். இன் அருள்- பண்புத்தொகை. இன் - சாரியையுமாம். இரண்டாமடியில், 'செய்ய'-குறிப்புப்பெயரெச்சம்; வயலை'செய்' என்பது, கொடுத்திழ் நாடு பன்னிரண்டனுட் பன்றிநாட்டிலிருந்து வந்த திசைச்சொல். 'செய்யவளைக்குலஞ் சூழ்' என்ற அடைமொழி, நீர்வளமிருதியையுணர்த்தும். பெரியோர் உண்ணுதல், அமுதுசெய்தலெனப்படும்; உயர்வுச் சொல். வெண்ணெயுண்ண வாய்திறந்தது; கிருஷ்ணாவதாரத்தில். 'புவி' என்ற சிறப்புப்பெயர், பொதுப்பொருளின்மேலதாய், உலக மென்றவாரும். அதனையுண்ண வாய்திறந்தது, பிரளயகாலத்தில். அங்காந்த. அங்கா - பகுதி. முருந்தன், மு - முத்தியின்பத்தையும், கு - நிலவுலகவின்பத்தையும், தன் - (தன் அடியார்க்குக்) கொடுப்பவன். மூன்றாமடியில், 'செய்ய'-தேரிரிலைவினையெச்சம்; நான்காமடியில், செவ்வியுணர்த்துகின்ற செம்மையென்னும் பண்பின்மேற் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம். சிலம்புவது சிலம்பு எனக் காரணக் குறி; தூபுரம், பாததண்டை: சிலம்புதல் - ஒலித்தல்.

திருவாங்கத்தந்தாதி, பின்னைப்பெருமாளையங்கார் அருளிச்செய்தது; வந்தஎழுத்துத்தொடரே மீண்டும்வந்த பொருள்வேறுபடுவதாகிய யமகமென்னுஞ் சொல்லணியையுடையது.

என் நீர்மை சண்டு - (தன்னைப்பிரிந்தால் ஒருகணமும்ஆற்ற மாட்டாத) எனதுஇயல்பை அறிந்துவைத்தும், இரங்கி - (என்பக்கல்) இரக்கங்கொண்டு, இது தகாது என்னோத-இந்தப்பிரிவு தகுதியன் றென்று கருதாது விட்டுப்பிரிந்த, என் நீலமுகில்வண்ணற்கு - நீலமேகம்போன்ற திருநிறமுடையனான என் தலைவனுக்கு என்பது, திருவாய்மொழிப்பாசரப்பகுதியின் பொருள். நீர்மை - மென்மை.

கேட்டு - பிறர் சொல்லக்கேட்டு.

பசலை - (எனதுஉடம்பிற்) பசப்புநிறமானது;—காதலர் தொடு உழி தொடு உழி நீங்கி-(எனது) தலைவர்(எனதுஉடம்பிலே)தொட்ட தொட்ட இடமெல்லாம் நீங்கி, விடு உழி விடு உழி பரத்தலான் - (அவர் அவ்வுடம்பில்)விட்ட விட்ட இடத்திலெல்லாம் பரவுதலால், —ஊர் உண் கேணி - ஊரார்நீர்பருகும்குளத்திலே, உண் துறை - (ஐனங்கன்றிறங்கி) நீருண்ணுத்துறையில், தொக்க - கூடியுள்ள, பாசி - பாசியை, அற்று - போன்றதாம் என்பது, குறுந்தொகைச் செய்யுளின் பொருள்.

பசுலையாவது - பிரிவாற்றாமையால் வருவதொரு நிறவேறு பாடு. மேற்பாசிபார்த்தகுளத்திலே இறங்கி நீருண்பார் கைவைத்தா ஒதுக்குமிடத்தில்மாத்திரம் பாசி நீங்க மற்றஇடங்களிற் பாசி பரவு மியல்பு. பசுலைக்கு உவமைகுறிக்கப்பட்டது. ஊர்-ஊரிலுள்ளார்க்கு இடவாகுபெயர். சிறுகுளத்தை 'கேணி' என்பது, அருவாநாட்டி லிருந்துவந்த திசைச்சொல். தொக்க, தொகு - பகுதி. பசுமையை யுடையது பாசி யெனக் காரணக்குறி; பண்புப்பகுதி ஈறுபோய் ஆகிரீண்டது: இ - பெயர்விகுதி. அற்று-'அன்' என்ற உவமவிடைச் சொல்லடியாப் பிறந்த குறிப்புமுற்று; று - ஒன்றன்பால்விகுதி. மூன்றாமடியிலும் நான்காமடியிலும் அடுக்குக்கள், தொறுப்பொரு ளன். ஏ - தேற்றம்; இரக்கமும். அசையுமாம்.

பக்கம்—நக.

சங்கை - சந்தேகம். ஆகோபம்.

பரிவது இல் - துன்பமென்பதில்லாத, ஈசனை - ஸர்வேசுவர னான ஸ்ரீமந்நாராயணனை. பாடி - ஸாமகாநத்தாற் பாடி. விரிவது மேவல் - பெருகியதிருவருடபெருக்கிற்சேர்த்தற்கு, உறுவீர் - உறுதி யாகமுயல்பவர்களே! பிரி வகை இன்றி - (அவனை எப்பொழுதும்) விட்டுப்பிரித லில்லாமல், நல் நீர் தூய் - சுத்தஜலத்தைக்கொண்டு தெளித்து, புரிவதுவும் - விருப்பத்தோடு சமர்ப்பிப்பதும், புகை பூவே - (எளிய) புகையும் பூவுமேயாம் என்றது, திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின் பொருள். பக்தியோகஞ்செய்யமுயன்று அதில்அருமை யைக்கருதி வருந்துகின்றவர்களை நோக்கி, கிடைக்கிற பத்திர புஷ்பதீர்த்தாதிகளைக்கொண்டு எம்பெருமான் எளிதில்ஆராதிக்கத் தக்கவ னென்பதை இங்ஙனம்அருளிச்செய்தார்.

பரிவது - பகப்பா தஞ்செய்வது எனினுமாம். 'ஈசனை' என்றது- நீங்கள் சிலவற்றைக்கொடுத்து அவனுக்கு ஒன்றும் ஆகவேண்டிவ தில்லை; இயல்பிலே அவன் எல்லாஐசுவரியங்களும்நிறைந்த பரி பூர்ண னென்ற குறிப்பு. 'நன்னீர்' என்றது, எலக்காய்முதலிய வாசனைத்திரவியங்களின் சேர்க்கையில்லாத கேவலஜலம்மாத்திர மும் அமையு மென்றபடி. பொருள்கொடுத்துக்கொள்ளவேண்டாத எளிமைய தென்பது தோன்ற, இது முதலிற்கூறப்பட்டது. 'தூய்' என்றதனால், முறைப்படிதிருமஞ்சனஞ்செய்தலின்றிக் கண்டபடி 'தெளித்தாலும் போது மென்றவாறும். அடியார்பக்கல்அருள்செய்தற்கு ஏதேனுமொரு வியாஜத்தையே வேண்டுகிறதென்றன் கரு ணைரிதியான எம்பெருமா னென்பது கருத்து.

அகில் புகை - அகிற்கட்டையைப் புகைக்கின்ற புகை.

கருமுகைப்பூ - சிறுசண்பகப்பூ.

விசேஷித்த - சிறப்பித்து, அடைமொழிகொடுத்து.

விவரணம் - வருத்துஉரைத்தல்.

கண்டகாரிகா புஷ்பம் - கண்டங்கத்தரிப்பூவை, தேவாய-பக
வானுக்கு, ந நிவேதயேத் - உபயோகியாதிருக்கக்கடவன் என்பது,
வடமொழிமேற்கோளின் பொருள், 'கண்டகாரிகா' என்ற பெயர்-
முட்களையடைந்துள்ளதென்று உறுப்புப்பொருள்பெறும்.

பகவத் அர்ச்சனை - எம்பெருமானைப் பூசித்தல்.

சாஸ்திரம் - இங்கே, ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம்.

'காணும்' என்றது, தேற்றப்பொருள்தோன்ற நின்றது.

பங்கம்—நாட.

கள் ஆர் துழாயும் - தேன்பொருந்திய திருத்துழாயும், கண்
வலரும் - காக்கணம்பூவும், கூவிலையும் - வில்வபத்திரமும், முள் ஆர்
முளரியும் - முட்கள்கிறைந்த (நாளத்தையுடைய) தாமரையின் மல
ரும், ஆம்பலும் - ஆம்பற்பூவும் ஆகிய இவைகளை, முன் கண்டக்
கால் - (எங்கேயாவது) எதிரிற்காணப்பெற்றால், புன் ஆய் ஓர் எனம்
ஆய் புக்கு இடந்தான் பொன் அடிக்கு என்று உள்ளாதார் - அன்
னப்பறவையாயவதரித்தவனும் வராகாவதாரஞ்செய்து (பிரளய
வெள்ளத்திற்) புருந்து (பூயியைக் கோட்டாற்) குத்தியெடுத்துவந்த
வனுமான எம்பெருமானுடைய அழகியதிருவடிகளில் அருச்சித்தற்கு
(இவைதருவன) என்று நினையாகவார்களுடைய, உள்ளத்தை-மனத்
தை, உள்ளம் ஆ கொள்ளோம் - ஒருமனமாக நினையோம் யாம்
என்பது, பெரியதிருமொழிப்பாசுரத்தின் பொருள்.

திருத்துழாயின் மேன்மை தோன்ற, அதற்கு 'உள்ளார்' என்ற
சிறந்த அடைமொழி கொடுத்து அதனை முதலிலகிறுத்தினார்; அத
ற்கு மேன்மை - முளைக்கும்போதே பரிமளத்துடன் தோன்றுதல்.
'கணவிரமும்' என்ற பாடம், அலரிப்பூவுமென்று பொருள்படும்.
தாமாகத்தேடிச்சென்றுபறித்து அருச்சியாமற்போனாலும், தன்ன
டைவிலேகண்டவிடத்து நினைத்தலாயினுஞ்செய்யலாகாதோ வெ
ன்றற்கு, 'முன் கண்டக்கால்' எனப்பட்டது. ஆராதனோபகரண
செளகரியத்தை முன்னிரண்டடிகளில் அருளிச்செய்து, மூன்றாமடி
யில் எம்பெருமானது செளலப்பியத்தை வெளியிடுவார், சிறந்த
தொருபறவையாய் இழிந்ததொருவிலங்குமானவ னென்றார். முன்
நெருகாலத்திற் பிரமணிடத்தினின்று வேதங்களைக் கவர்ந்துகொ
ண்டு கடலினுட்கொன்ற சோமுகாசுரனைத் திருமால் மதஸ்யாவதா
ரஞ்செய்து கொன்றபின்பு அன்னப்பறவையடிவங்கொண்டு அவ்
வேதங்களைப் பிரமனுக்குக்கூறியருளின னென்பதும், ஒருகாலத்
திற் பூயியைப்பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக்கொண்டு கடலில்மூழ்
கின இரணியாக்கனென்னும் அசுரனைத் திருமால் வராகாவதாரஞ்
செய்து கொன்று பூயியைக் கோரத்தந்ததாற் குத்தியெடுத்துக்
கொண்டெவந்து பழையபடி விரித்தருளின னென்பதும், இங்குக்
குறித்த வரலாறுகள். 'பொன்னடிக்கென்று உள்ளாதார்' என்றத

னால், அருச்சுனையெய்யாவிட்டாலும் செய்யநினைத்தல் தா னு ம் போது மென்பது தோன்றும். 'கொள்ளோம்' என்ற பன்மை, மற்றை ஆழ்வார்களையும் உளப்படுத்தியது.

தளம் - இலே. உபகரணம் - கருவி; ஸாதநமான பொருள்.

அப்ராக்ருத வஸ்து-பிரகிருதிசம்பந்தமில்லாத பொருள்; பரம் பொருள். ப்ராக்ருத வஸ்து - பிரகிருதிசம்பந்தமுடைய பொருள்; இப்பிரபஞ்சத்துப்பொருள்.

அல்லா - ஆணும்பெண்ணுமல்லாத, பயனற்ற, அலி - நபும் ஸகம். படி - தன்மை. சூர்யம் - இல்பொருள்.

ஸத்ரீ பும் நபும்ஸக ஆதி ஸர்வ வஸ்து விலக்ஷணன் - பெண்பாலும் ஆண்பாலும் அலிப்பாலும் முதலியனவாகவுள்ள எல்லாப் பொருள்களினும் மேம்பட்டவன்.

பக்கம்—௩௩.

புருஷ உத்தமன் - ஆடவரிற் சிறந்தவன்; உத்தம புருஷன்.

தன்மை சுட்டலும் உரித்து - (ஒருவர்க்குப் பாலையுமும் திணையையுமும் நிகழ்ந்தவிடத்து அங்குனம்ஐயமுறுதலேயன்றி அவர்க்கு அப்பொருள்களின்) உண்மைத்தன்மையைக் கருதுதலும் உரியது; (அப்பொழுது). அன்மை கிளவி - ஒருபொருள்மற்றைப்பொருளான் றுந்தன்மையை யுணர்த்துஞ் சொற்கள், வேறு இடத்தான் - ஐயத்துக்கு வேறாய்த் துணிந்து தழுவிக்கொண்ட பொருளின்மேலனவாம், என மொழிப - என்று சொல்வர் (ஆசிரியர்) என்பது, தொல் காப்பியசூத்திரத்தின் பொருள்.

உதாரணம்:—“ஆண்மகனோ? பெண்மகனோ?” என்று ஆண்பால்பெண்பால்களில் ஐயம்நிகழ்ந்தபொழுது, துணிந்தபொருள் ஆண்மகனாயின் ‘பெண்மகளல்லன்’ என்றும், துணிந்தபொருள் பெண்மகளாயின் ‘ஆண்மகனல்லன்’ என்றும், துணிந்தபொருளின் மேல் மற்றொன்றல்லாததன்மையை வைத்துக் கூறுக. ‘ஒன்றோ? பலவோ?’ என்று ஒருமைப்பால்பன்மைப்பால்களில் ஐயம்நிகழ்ந்த பொழுது, துணிந்தபொருள் ஒன்றாயின் ‘பலவன்று’ என்றும், துணிந்தபொருள் பலவாயின் ‘ஒன்றல்ல’ என்றும், துணிந்தபொருளின் மேல் மற்றொன்றல்லாததன்மையை வைத்துக் கூறுக. இவை, பாலையம். இனி, ‘குற்றியோ? மகனோ?’ என்று உயாதிணை அஃறிணைகளில் ஐயம்நிகழ்ந்தபொழுது, துணிந்தபொருள் குற்றியாயின் ‘மகனன்று’ என்றும், துணிந்தபொருள் மகனாயின் ‘குற்றியல்லன்’ என்றும், துணிந்தபொருளின்மேல் மற்றொன்றல்லாததன்மையை வைத்துக் கூறுக. இது, திணையையம். ‘பெண்மகளல்லன்’ என்ற முற்று, ஒருசொல்லாய் ‘ஆண்மகன்’ என்றதனோடு முடியும்; மற்றையவற்றிற்கும் இவ்வாதே கண்டுகொள்க.

நன்னூற்குத்திரத்துப் பகுதியின் பொருள் - திணைப்பொருளிலும் பாற்பொருளிலும் சந்தேகந்தோன்றியவிடத்து, உண்மையாகத்துணிந்தபொருளின்மேல் அல்லாததன்மையைவைத்துச் சொல்வர் அறிவுடையா ரென்பதாம். உதாரணம் முற்கூறியனவே.

திருவுள்ளம்பற்றி - மனத்திற்கொண்டு.

இ - இந்த[எனக்குஅருகிற்காட்சியளிக்கின்ற].சிறந்த—,வான்சுடரே-பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள எம்பெருமானே!—பிறந்த ஆறும்-(நீ கண்ணனாய்த்)திருவயதரித்தவிதமும், வளர்ந்த ஆறும் - (அங்கு)வளர்ந்தருளியவிதமும், பெரிய பாரதம் கைசெய்த ஐவர்க்கு திறங்கள் காட்டியிட்டு செய்து போன மாயங்களும் - மகாபாரதயுத்தத்திலே படைவகுத்துப் பஞ்சபாண்டவர்க்கு(அயர்வெல்லும்)உபாயங்களைக்காண்பித்தது உதவிசெய்து(பிறகுதன்னுடைச்சோதிக்கு)எழுந்தருளிய அம்புதச்செயல்களும், நிறம்தன் னாடு புக்கு எனது ஆவியை நின்று நின்று உருக்கி உண்கின்ற-(எனது)நெஞ்சினுள்ளே புகுந்து எனதுஉயிரை மேல்மேல்உருகச்செய்து கவர்கின்றன; உன்னைசேர்வது என்றுகொல் - (உனது ஸ்வரூபத்தை நிரந்தராநுபவஞ் செய்யும்படி யான்) உன்னைசேர்வது எப்பொழுதோ? என்பது, திருவாய்மொழிப்பாசுரத்தின் பொருள்.

பிறந்தஆறு - ஊழ்வினைக்கு உட்படாதவ னுதலாற் பிறப்பிறப்பில்லாதமுழு முதற்கடவுளானஎம்பெருமான் அடியார்களைப்பாதுகாத்தற்பொருட்டுச் சாதாரணமருவியனாய்ப் பிறந்த வகை. வளர்ந்தஆறு - தன் காலின்மீழும் கையிலும் அகப்பட்டுப் பகைவர்பலர் அழியும்படியும் ஆயர்கள்ஆதரிக்கின்ற வெண்ணெய்முதலியன தனக்குஉணவாம்படியும் வளர்ந்த வகை. 'ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணவும், தான் நெய்யுண்ணவும், அநுகூலர் கண்ணுண்ணவுமிதே வளர்ந்தருளிற்று!' என்பது, நம்பின்மையீடு. பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் - "ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந் தோரிரவில், ஒருத்திமகனா யொளித்து வளர்", "தந்தைகாலில்லவகற வந்துதோன்றிய தோன்றல்," "தாயர்மகிழ வொன்றாத்தளரத் தளர்நடைநடந்த" என்றாற் போல்வன காண்க. 'திறங்கள்காட்டியிட்டு - தூதுபோயும், ஸாரத்யம்பண்ணியும், 'ஆயுதமெடேன்' என்று ஆயுதமெடுத்ததும், பகலை இரவாக்கியும், எதிரிகளுயிரிலைகளைக்காட்டிக்கொடுக்கைதொடக்கமானவற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகிறது' என்பது, நம்பின்மையீடு. கை - படைவகுப்பு. ஐவர் - தொகைக்குறிப்பு. செய்து - துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனங்க ளாகிய திருவவதாரகாரியங்களை முடியச் செய்து. நிறம்-மார்பு; நெஞ்சுக்கு இலக்கணை:இடவாகுபெயர். தன் - சாரியை. உண்கின்ற - பலவீனபால்முற்று.

பக்கம்—௩௪.

தண்டகாரணியத்தில் வைஜயந்தமென்றநகரத்திலே இருந்து

அரசாண்முவந்தவனும், திமித்துவசனென்னும் மறுபெயருள்ளவனு
மான சம்பராசரன். தேவர்களைவென்று அவர்களுலகத்தைக் கவர்
ந்துகொள்ள, அரசிழந்த இந்நிரன் தசரதரைச சரணமடைய, அவர்
சென்று பொருது அவனைக்கொன்று இந்நிரனுக்கு அரசளித்தன
ரென்பது, இங்குஅறியவேண்டிய கதை.

சங்காரம் - ஸம்ஸாரம்: அழித்தல்.

ஏக வீரன் - தனிவீரன்; ஒப்பற்ற வீரன்.

தசரத னென்ற பெயர் - பத்துத்திக்கிலுஞ் செல்லவல்ல தே
ருடையா னென்று பொருள்படும். 'சக்ரவர்த்தி' என்ற வடசொல்
லுக்கு - ஆஜ்ஞாசக்கரத்தை உலகமுழுவதுஞ் செலுத்துபவ னென்
பது, அவயப்பொருள்.

ஆண்புலிகள் - வீரரான புருஷசிசேஷ்ட ரென்றபடி.

இக்ஷ்வாகு - சூரியகுலத்தில் மருவின் குமாரன்.

இங்கு 'அயோத்யை' என்றதற்கு, அதன் காரணப்பொருளில்
நோக்கு; வயராலும் எதிர்த்துப்போர்செய்யமுடியாத இட மென்
பது, அதன் உறுப்புப்பொருள்.

நான்குயுகங்களுள், திரேதாயுகம் - இரண்டாவது; தருமம்
மூன்றாகவுள்ளுன்றிறிந்தது. துவாபராயுகம் - மூன்றாவது; தருமம்
இரண்டுகால்களுன்றிறிந்தது. கலியுகம் - நான்காவது; தருமம்
ஒருகாலுன்றிறிந்தது.

'சாதுவான் ஒருகிழவன்' என்றது, வசுதேவரை. 'வயோதிக
னான ஓரிடையன்' என்றது, நந்தகோபரை. வயோதிகன் - வயஸ்
அதிகன்; பிராயம்முதிர்ந்தவன்.

வடமதுரையில் தேவகியை வசுதேவர் விவாகஞ்செய்துகொ
ண்டபோது அவளுக்குஉடன்பிறந்தமுறையாகிற கம்சன் கலியாண
ரதத்தில் அந்த மணமக்களை யேற்றித் தான் அந்தரதத்தை நடத்தி
னான்; அப்போது ஆகாயவாணி கம்சனை விளித்த 'இவளுடைய
எட்டாம்பிள்ளை உன்னைக் கொல்லும்' என்றது; உடனே உடன்
பிறந்தவனோத்துணிக்கத்தூணிந்த கம்சன் வசுதேவரால் நல்வார்த்
தை சொல்லப்பட்டித் தேவகியைக் கொல்லாதுவிட்டு அவளையும்
வசுதேவரையும் தலையிட்டுச் சிறைவைத்துப் பின்பு அவள்வயிற்றிற்
பிறக்கிற பிள்ளைகளையெல்லாவ கொல்லலானான். இங்ஙனஞ்செ
ய்துவருகையில் கிருஷ்ணனாகியகுழந்தை அவதரித்தவுடனே சொ
ன்னபடி தந்தையார் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்க்
கோகுலத்திலுள்ள நந்தகோபகிருகத்தில் யசோதையின் படுக்கை
யில் விட்டு, அங்கு மாயையினம்சமாய்ப்பிறந்திருந்த பெண்குழந்தை
யை எடுத்துவந்து கம்சனிடத்திற்கொடுத்துவிட்டனர். அதுமுதல்
கிருஷ்ணன் கோகுலமென்னுந் திருமாய்ப்பாடியில் வளரலாயின
னென்று அறிக. கம்சன் முன்பு திருமாலாற்கொல்லப்பட்ட கால

* நேமியென்ற அசுரனது அம்சமாயிருந்தலும். அவனை 'பழம்பகை' என்றதற்குக் காரணம். சிறைக்கூடம் - சிறைச்சாலே. தன்னைக் கொல்லப்பிறந்த தேவகீழ்த்திரன் ஒளித்துவளர்தலை யுணர்ந்த கம்சன் அக்குழந்தையை நாடிக்கொல்லும்படி மிகப்பல அசுரர்களை எவ், அவர்கள் மரம்முதலிய பல அஃறிணைப்பொருள்களில் ஆவேசித்து முயல்வாராயினர்.

கோகுலம் - இடைச்சேரி. பிருந்தாவனம் - கண்ணன் அவதரித்த வடமதுரைக்குச் சிறிதுதூரத்தில் யமுநாநதிதீர்த்தி லுள்ள இடம். கண்ணன்வளர்ந்த இடமான கோகுலத்தி லுள்ள நந்தகோபர் முதலான இடையர்கள் அங்குப் பூதனைவந்துஇறந்தது, சகடு மாறிலீழ்ந்தது, இரட்டைமருதமரம்முறிந்தது முதலியவற்றை உற்பாதமென்றுகொண்டு அஞ்சி அவ்விடத்தைவிட்டிப் பிருந்தாவனத்திற்சென்று குடியேறினர். நெருஞ்சிற்காடாகிய அந்தப்பிருந்தாவனம், கண்ணன் குளிர்த்திருவுள்ளத்தோடு அறுக்கிரகித்ததனால், மிகச்செழித்தது. பின்பு கண்ணன் நெடுநாள் அங்கு வளர்ந்தனன். பிருந்தாவனம் - நெருஞ்சிக் காடு.

துடுக்கன் - விரைவுடையான்.

பாம்பின் வாயிலும் வீழும் துணிவுடையான்—பெரிய மலைப் பாம்புபடிவமாய் வாய்விறித்துக்கிடந்த அநாசரனுடைய வாயினுள்ளே கண்ணபிரான் புகுந்து பெருவடியங்கொண்டு அதனுடைய கீண்டெழுந்ததும். யமுநாநதியில் ஓர்மடுவில் இருந்துகொண்டு தன்விஷத்தினால் நீரைக்கெடுத்துவந்த காளியனென்னும் பாம்பின் மீது கண்ணன் குதித்து அதனைத் துவைத்து ஒடுக்கித் தூத்தியதும் காரணம். விரகு - வகை.

திருவாய்மலர்தல் - சொல்லுதல்; உயர்ச்சிச்சொல்.

'கல் எடுத்துக் கல்மாரி காத்தாய் என்றும்' என்பதற்கு - கோவர்த்தனமலையையெடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து இந்திரன்பெய்வித்த) கல்மழையைத்தடுத்துப் பசுக்களையும் கன்றுகளையும் இடையர்களையும்) பாதுகாத்தருளியவனே! என்றும் என்பது, பொருள். இதற்குப் பலவகை விசேஷார்த்தம்:— 'கோவர்த்தனமலைக்குப் பூஜைசெய்தோம், அதனால் உடனே பெருந்தீங்குவீளைவதாயிற்று; அதனைக் கண்ணன் முயன்று தடுத்த நம்மைக்காத்தருளினன்' என்று இடையர்கள் உட்கொண்டு அம்மலையைக்குறித்துக் குற்றங்குறைகூறுதிருக்குமாறு, அவர்களாராதித்த மலையைக்கொண்டே பாதுகாத்தனன் என்பதும்; திரிலோகாதிபத்யத்திலே சியமிக்கப் பட்டவனான தேவேந்திரன் தானே அவ்வுலகத்தில் ஒருசார் நிரபராதியாயுள்ள சிலஉயிர்கட்கு நலிவுசெய்யப்படுக்கவிடத்து எம்பெருமான் தான் அருள்கொண்டு பாதுகாத்தனன் என்பதும்; 'மலையெடுத்து' என்னுது 'கல்லெடுத்து' என்றதனால், ஒருகல்லையெடுப்பது

போலச் சிரமமின்றி மலைமுழுவதையும் எளிதிலெடுத்தன னென்று தோன்றும் என்பதும் முதலியன. 'காணும்' என்றது, வாக்கியாலங்காரத்தோடு தேற்றம். இன்ன கருவியைக்கொண்டு இன்ன காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டு மென்னுங் கடப்பாடில்லே ஸர்வசக்தனான எம்பெருமானுக்கு என்பது, இங்குப் போந்த பொருள்.

விபீஷணன் - இராவணன் தம்பி; சீதையைவிட்டிடும்படி இராவணனுக்குத் தான் நல்லறிவுசொல்லியும் அவன் கேளாமையால், அவனை விட்டு வந்து இராமபிரானைச் சரணமடைந்தான்.

அபயம் அளித்தல் - அஞ்சவேண்டா வென்றுசொல்லிப் பாதுகாத்தல்.

பக்கம்—௩௫.

அபய ப்ரதாந ப்ரகரணம்-அபயமளித்தலைக்கூறுகின்ற இடம்.

பூர்வபக்ஷம் - ஆகேபம். சித்தாந்தம் - தேர்ந்தபொருள்.

ஸ்ரீரங்கலிமானத்திற் பள்ளிகொண்டருளந் திருமால், ஆதியிற் சத்தியலோகத்துப் பிரமனது திருவாராதனத்திருவுருவமாயிருந்தனர். பின்பு இக்ஷ்வாகுமகாராஜன் பிரமனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து அந்த ரங்கநாதனைத் தான் பெற்றுத் திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டித்துத் திருவாராதனஞ் செய்தான். அப்பெருமானே இக்ஷ்வாகுமுதல் இராமபிரான்வரையிலுள்ள இரவிகுலமன்னவரெல்லார்க்கும் குலதெய்வமாகிவிளங்கினர். பிரகு இராமபிரான் அப்பெருமானே விபீஷணழ்வானிடங்கொடுத்து ஆராதித்துவரும்படி நியமித்து அனுப்ப, அவ்வரக்கர்பெருமான் அவ்வாதிதேவனை அவ்விமானத்துடனே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு இலங்கைநோக்கிச்செல்லும்போது இடைவழியில் உபயகரவேரிமத்தியிலே பெருமான் புடைபெயராத விமானத்துடனே நிலைநின்றருளினர். அங்கனம் திருமால் திருவுள்ளமுவந்து தங்கிய இடமே ஸ்ரீரங்கம்.

தச அவதாரம் - மதஸ்யம், கூர்மம், வராகம், நாகிங்கம், வாமநன், பரசராமன், தசரதராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி என்ற பத்துத்திருவவதாரங்கள்.

சிறியாத்தான் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்களில் ஒருவர்.

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்-தசரதசக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரன், இராமபிரான்.

ஏற்றம்-உயர்வு. நீர்மை-அடியார்க்குளளியனாயிருக்குந்தன்மை.

பாண்டவர்கள், வனவாச அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்தமுடித்த பின்பு, துரியோதனனிடத்திலிருந்து சமாதானத்திலேயே இராச்சியத்தைப் பெறும் விருப்பினராய்க் கண்ணபிரானைத் தூதனுப்ப, அப்பெருமான் சென்று பேசி அவனது எதிர்மறைக்கருத்தைத்

தெரிந்துகொண்டு மீண்டன னென்பதும்; இராமபிரான் தனது சிறியதாயான கைகேயிக்குத் தனதுதந்தை கொடுத்திருந்த இரண்டுவரங்களை நிறைவேற்றுவதலினிமித்தம் அக்கைகேயியின்சொல்லால் அவன்மகனான பாதனுக்கு உரியதாம்படி இராச்சியத்தைத் தான் கைவிட்டுப் பதினென்குவருடம் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு, மனைவியாகிய சீதையோடும், தன்னைவிட்டுப்பிரியாத தம்பியான இலக்குமணனோடும் புறப்பட்டுச் சென்றன னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கன.

அபிஷித்த கூத்திரியர் - பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்ற அரசர். (யதுவும் யதுகுலத்தாரும் யயாதிசாபத்தாலே அபிஷேகப்பிராப்தியற்றுச் சிற்றரசராயினமை, இங்கு உணரத்தக்கது. சந்திரகுலத்து யயாதியின் புத்திரரைவருள் தந்தையின்அதுக்கிரகத்தார் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்ற பூருவின் குலத்தவர், பாண்டவர்; அவன் சாபத்தால் அபிஷேகமிழந்த மற்றைநான்குபுத்திரரில் யதுவின் குலத்தி லவதரித்தவர், கண்ணபிரான்.)

ஈரஆடை - ஈரவஸ்திரம்.

பக்கம்—௩௬.

உத்ப்ரேகை - இயல்பாகவுள்ள ஒருபொருளினிடத்துக் கவி தனதுகற்பனையை எற்றிக்கூறுதல்; தற்குறிப்பேற்றம்.

சொல் செறிவு - ஓசை நெகிழ்ச்சிபெறுது கட்டாயிருப்பது; இது, குணவலங்காரம்பத்தி லொன்று.

பொருள் பொலிவு - பொருளின் அழகு.

ஆசு கவி-விரைவிலியற்றுஞ் செய்யுள்; பொருள் அடி பா அணி முதலியன கொடுத்து மற்றொருவர் 'பாடுக' என்றவுடனே பாடுங்கவி; இது, கவியின் வகை நான்கனுள் ஒன்று: (மற்றவை - மதுர கவி, சித்திரகவி, விஸ்தாரகவி.)

இங்குக் குறித்த சுலோகம்—“தவம்மேடஹம்மே குதஸ்தத் ததபிதவகுதோ வேதமூலப்ரமாணத், எதச்சாநாதிவித்தா தநுபவ விபவாத் தர்ஹிஸாக்ரோஸுவ-க்வாக்ரோஸஃ கஸ்ய கீதாதிஷுமம விதிதஃ கோடதர்ஸாகநீ ஸுநீஸஸ்யாத், ஹந்தத்வத்பக்ஷபாதீஸ இதி ந்ருகலஹே ம்ருக்யமந்யஸ்தவத் தவம்” என்பது.

தொன்று தொட்டு - பழமை தொடங்கி. தொன்று - தொன்மை; தொல் - பகுதி, று - பண்புப்பெயர்விகுதி.

கீதை - பகவத்கீதை; மகாபாரதயுத்தத்தின் தொடக்கத்தில் அருச்சுனனுக்குக் கண்ணன் தத்துவமுபதேசித்தது; மகாபாரதத்துப் பீஷ்மபர்வத்திற் பதினெட்டுஅத்தியாயவடிவமாயுள்ளது.

பிரமாணஞ்செய்பவர் நீராடி ஈரவஸ்திரத்தையும் துளசிமாலையையுந் தரித்தல், மரபு.

பகவத் விஷய வைபவம் - எம்பெருமான்விஷயமான மகிமை.

ஈடேறுதல் - உய்வுபெறுதல். தஞ்சம் - ரக்ஷகம்.

பக்கம்—௩௭.

வெள்ளம் - ஒரு பெருந்தொகை. ஜாக்ரதை - விழிப்பு.
பிரகிருதி - உலகவியல்பு. அம்புஅறுத்தாணி - அம்புப்புட்டில்.
அடைகாத்தல் - பறவைகள் குஞ்சுபொரிக்குமளவும் முட்டை
யைக் காத்தல்.

குறிக்கொண்டு - கருத்தூன்றி. மதிள் - மதில்: போலி.
'நடையாடும் மதிள்கள் போலே' என்றது, இல்பொருளுவமை;
சூழ்ந்துவந்து பாதுகாவல்செய்தற்கு ஒப்புமை.

ஜகத் ரக்ஷண ஜாகருகர் - உலகத்தைப் பாதுகாத்தலிற் கண்
விழிப்புள்ளவர்.

ஊறுபடுதல் - துன்பமடைதல். பாலிப்பது - பாதுகாப்பது.

பக்கம்—௩௮.

விழிப்புற்று - விழிப்புஉற்று. இலக்குஆகி - விஷயமாய்.

கொண்டர் குழாம் - அடியார்களின் கூட்டம்.

ஆர - திருப்தியடைய.

ஆகாரம் - வடிவம். இங்கிதம் - குறிப்பு. முடி - கிரீடம்.

தேவ ஆதிதேவன் - எல்லாத் தேவர்கட்கும் முதல்தேவன்.

புகல்திடம் - சரணமடையுமிடம். அடிஒற்றி - அநுசரித்து.

பொன் ஆய - பொன்மயமான, மா மதில் - பெரியமதில்கள்,
ஆர் - பொருந்திய. அரங்கர் - திருவரங்கத்து நாதரது. கதிர் ஆரும்
நீள் முடி சேர்ந்த கை போது - ஒளிரிஹைந்த நீண்ட கிரீடத்தைப்
பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற (வலத்) திருக்கையானது, எ
கடவுளர்க்கும் அதிராசன் ஆனமை காண்மின் என்றே சொல்லும்-
எல்லாத் தேவர்கட்கும் தான் தலைவனாதன்மையைப் பாருங்க
ளென்று தெரிவிக்கும்; பொன் தாள் ஆர் திரு கரம் - (அப்பெரு
மானது) அழகியதிருவடிகளை நோக்கிய (இடத்) திருக்கை, இதுவே
சதுரானனன் முதல் எல்லா உயிர்க்கும் சரண என்னும் - 'இத்
திருவடியே பிரமன்முதலிய எல்லாவயிர்கட்கும் புகலிடம்' என்று
தெரிவிக்கும் என்பது. திருவரங்கத்துமாலேச்செய்யுளின் பொருள்.
மற்று - அசை; வினைமாற்றுமாம்.

கதிர்ஆரும்-சூரியன்போன்ற எனினுமாம். 'கைப்போது சொ
ல்லும்' - பேசாத்து பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழு
வமைதி; [நன் - பொது - ௩௮.] பொன் தாள் - பொன்னுபரண
மணிந்த தாளுமாம். சதுர்ஆநன் - நான்முகன்.

பக்கம்—௩௯.

நியதி - கடமை. பகவத் ஆஜ்ஞை - பகவானுடைய கட்டளை.
அஷ்ட அக்ஷரம் - எட்டெழுத்து.

பக்கம்—௪௦.

வான் திகழும் - ஆகாயத்தையளாவி வளர்ந்து விளங்குகின்ற, சோலை - சோலைகளையும், மதிள் - மதில்களையுமுடைய, அரங்கர் - திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானது, வள் புகழ் மேல் - சிறந்த புகழைக்குறித்து, ஆன்ற தமிழ் மறைகள் ஆயிரமும் - சிறந்த தமிழ்வேதரூபமான ஆயிரம்பாசுரங்களாகிய குழந்தையை, ஈன்ற - பெற்ற, முதல் தாய் - முந்தின தாய், சடகோபன் - நம்மாழ்வார்; ஓயம்பால் வளர்த்த இதம் தாய் - (தன்)வலிமையால் (அக் குழந்தையை) வளர்த்த இனிய செவிலித்தாய், இராமாநுசன் - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் என்பது, முதல்தனியனின் பொருள்.

‘ஈன்றதாய் சடகோபன், வளர்த்ததாய் இராமாநுசன்’ என்பதற்கு ஏற்ப, தமிழ்மறைகளாயிரத்தை ‘குழந்தை’ என்னுதது, ஏக தேசவுருவகவணி. மற்றை அநேகந்திருப்பதியும்பெருமான்களின் புகழ் திருவாய்மொழியிலிருக்கவும் அதனை ‘அரங்கர்புகழ்மேல்’ என்றது, எம்பெருமான்களில் நம்பெருமானுக்கு உள்ள தலைமை பற்றி யென்க. சட கோபன் - (குழந்தைகளைப் பிறந்தவுடனே அஜ்ஞாநத்துக்கு உள்ளாக்குகின்ற) சடமென்ற வாயுவைத் தம்பக்கல் நெருங்கவொண்ணாதபடி கோபித்துஓட்டியவர்.

அர்த்தங்கள்ஐந்து - மூலபுத்தகத்தின் உரு-ஆம் பக்கம்பார்க்க.

குருகையர் கோன் - திருக்குருகூரிலுள்ளார்க்குத் தலைவரான நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, யாழின் இசை வேதத்து இயல் - வீணாகானத்துக்குஒத்த பண்ணமையையுடைய வேத சாரமும் இயற்றமிழிலக்கணம்நிரம்பியதுமான திருவாய்மொழியானது, —மிக்க இறை நிலையும்-(அனைத்தினும்)மேம்பட்ட பரமாத்மாவின் நிலைமையையும், மெய் ஆம் உயிர் நிலையும் - சத்தியமான ஜீவாத்மாவின் நிலைமையையும், தக்க நெறியும் - (அந்தஜீவாத்மா பரமாத்மாவைச்சேர்தற்குத்)தக்க உபாயத்தையும், தடை ஆகி தொக்கு இயலும் ஊழ்வினையும் - (அவ்வுபாயம்கைகூடுதற்குத்) தடையாய்த் திரண்டுபொருந்திய கருமத்தையும், வாழ்வினையும் - (ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை யடைதலா லாகும்) பேரின்பவாழ்வையும், ஒதும் - சொல்லும் என்பது, இரண்டாவதுதனியனின் பொருள்.

இறை-இறைவன்; நாராயணன். குருகை - ஆழ்வார்திருநகரி. ‘யாழினிசைவேதத்தியல்’ என்றது, திருவாய்மொழி ஸாமவேதஸாரமென்பதும் தோன்ற நின்றது.

அரிசமயதீபம்.

“இந்திரைபுடவியெனுமனைவியரோ
டெம்பிரான் திருவரங்கேசன்
செந்திருக்கரத்தால்தழீஇத் தனக்கினிய
சிறுவனாய்விரும்பி நஞ்செல்வம்
முந்தியவரிசையிவனதென்றருளால
மொழிந்தனன் பட்டனாமுனியும்
உந்தியம்புயத்திலுதித்தசேய்வானிற்
சூயர்ந்துளானெனப்புவிக்குயர்ந்தான்

பரிவினமபெருமான் பின்னருஞ் சுதனும்
பட்டனுக்காயுவைப்பலிததான்
உரியவிஞ்சையினை யிலக்குவமுனிவோ
னுதவின னுலகெலாம்பரவுந
தெரிசன முதன்மையளித்தனன்புகழெம்
பாரெனுமுனிவரன் திருமா
லரிவரகுமரனாபட்டனுமபர்
ரடிபணிந்திடவினிதமர் ிதான்.”

வாழித்திருநாமம்.

“தென்னரங்கர் மைந்தனெனச் சிறக்கவந்தோன் .
திருநெடுந்தாண்டகப்பொருளைச் செப்புமவன்
அன்னவயற் பூதூர னடிபணிந்தோன் வாழியே
அனவரத மெமபாருக் காட்செய்வோன் வாழியே
மன்னுதிருக் கூரனார் வளமுரைப்போன் வாழியே
வைகாசி யனுடத்தில் வந்துதித்தோன் வாழியே
பன்னுகலை நால்வேதப் பயன்தெரிவோன் வாழியே
பராசரனாஞ் சீர்பட்டன் பாருலகில் வாழியே.”

